

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 23/2014/ESB

2016/EES/27/59

frá 26. febrúar 2014

um gerð sérleyfissamninga (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 53. gr. (1. mgr.), 62. gr. og 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Skortur á skýrum reglum á vettvangi Sambandsins um gerð sérleyfissamninga veldur réttaróvissu og hindrar frjálsa þjónustustarfsemi og veldur röskun á starfsemi

innri markaðarins. Af því leiðir að rekstraraðilar, einkum lítil og meðalstór fyrirtæki, eru sviptir réttindum sínum innan innri markaðarins og verða af mikilvægum viðskiptatækifærum, á meðan opinber yfirvöld finna ekki bestu not fyrir almannaþétt í þágu þess að borgarar Sambandsins fái notið gæðþjónustu á besta mögulega verði. Fullnægjandi og sveigjanlegur lagarammi þar sem jafnvægis er gætt við veitingu sérleyfa myndi tryggja skilvirkan aðgang allra rekstraraðila í Sambandinu að markaðnum án mismununar og tryggja réttaröryggi, sem myndi stuðla að fjárfestingu opinberra aðila í innviðum og skipulagðri þjónustu borgurum til handa. Slíkur lagarammi myndi einnig veita rekstraraðilum meira réttaröryggi og gæti verið grundvöllur og aðferð til frekari opunar á alþjóðlegum mörkuðum fyrir opinber innkaup sem yki alþjóðleg viðskipti. Leggja ber sérstaka áherslu á að bæta aðgengi lítilla og meðalstórra fyrirtækja í gervöllu Sambandinu að sérleyfismörkuðum.

2) Reglur lagarammans sem gildir um veitingu sérleyfa ættu að vera skýrar og einfaldar. Þær ættu að endurspegla á viðeigandi hátt sérstaka eiginleika sérleyfa í samanburði við opinbera samninga og ættu ekki að valda of mikilli skriffinnsku.

3) Opinber innkaup gegna lykilhlutverki í áætluninni Evrópa 2020, eins og sett er fram í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 3. mars 2010 sem nefnist „Evrópa 2020: áætlun um snjallhagvöxt, sjálfbæran hagvöxt og hagvöxt fyrir alla“ („áætlunin Evrópa 2020“), sem eitt af markaðslegum stjórnáætlunum til að ná fram snjallhagvexti, sjálfbærum hagvexti og hagvexti fyrir alla og tryggja jafnframt bestu mögulegu nýtingu opinbers fjármagns. Í þessu samhengi eru sérleyfissamningar mikilvæg tæki í þróun innviða og skipulagðrar þjónustu til langs tíma, sem stuðlar að bættri samkeppni innan innri markaðarins, gerir nýtingu sérfræðiþekkingar í einkageiranum mögulega og styður við skilvirkni og nýsköpun.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 94, 28.3.2014, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 97/2016 frá 29. apríl 2016 um breytingu á XVI. viðauka (Opinber innkaup) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 191, 29.6.2012, bls. 84.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 391, 18.12.2012, bls. 49.

⁽³⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 15. janúar 2014 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 11. febrúar 2014.

4) Gerð opinberra sérleyfissamninga um verk fellur nú undir grundvallarreglur tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/18/EB ⁽⁴⁾ en gerð sérleyfissamninga um þjónustu, þegar um er að ræða hagsmuni yfir landamæri, fellur undir meginreglur sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, einkum meginreglurnar um frjálsa vörufloðninga, staðfesturétt og frelsi til að veita þjónustu, auk meginreglnanna sem af honum leiða, s.s. um jafna meðferð, bann við mismunun, gagnkvæma viðurkenningu, meðalhóf og gagnsæi. Hætta er á réttaróvissu vegna mismunandi túlkunar landsbundinna löggjafa á meginreglum sáttmálans og miklu misræmi í löggjöf hinna ýmsu aðildarríkja. Það hefur verið staðfest í umfangsmikilli dómaframkvæmd Evrópudómstólsins að þessi áhætta er til staðar, en hann hefur þó aðeins að hluta fjallað um tiltekna þætti í gerð sérleyfissamninga.

Nauðsynlegt er að beita með samræmdum hætti meginreglum sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins í öllum aðildarríkjunum og koma í veg fyrir mismunandi skilning á þeim meginreglum á vettvangi Sambandsins til þess að uppræta þrálátar raskanir sem eru til staðar á innri markaðnum. Það myndi einnig ýta undir skilvirka opinbera fjárnotkun, greiða fyrir jöfnum aðgangi og sanngjarnri hlutdeild lítilla og meðalstórra fyrirtækja þegar kemur að gerð sérleyfissamninga, bæði á staðar- og Sambandsvísu, og stuðla að því að sjálfbær opinber stefnumið náist.

5) Í tilskipuninni er viðurkenndur og áréttaður réttur aðildarríkjanna og opinberra yfirvalda til að ákveða hvernig stjórnsýslu er best háttað til þess að framkvæma verk og veita þjónustu. Einkum ætti þessi tilskipun ekki að hafa nein áhrif frelsi aðildarríkja og opinberra yfirvalda til að framkvæma verk eða veita almenningi þjónustu milliliðalaust eða fela þriðju aðilum að veita slíka þjónustu með útvistun. Aðildarríki eða opinber yfirvöld ættu að halda áfram að geta skilgreint og tilgreint hvað skuli einkenna þjónustuna sem veita á, þ.m.t. öll skilyrði varðandi gæði hennar eða endurgjald fyrir hana, í samræmi við lög Sambandsins, til þess að ná fram opinberum stefnumiðum.

6) Minna ætti á að aðildarríkjunum er frjálst að ákveða, í samræmi við meginreglur sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins um jafna meðferð, bann við mismunun, gagnsæi og frjálsa för fólks, að skipuleggja þjónustustarfsemi annað hvort sem þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu eða sem þjónustu í almannabágu sem er ekki af efnahagslegum toga eða sem blöndu af þessu tvennu. Einnig ætti að minna á að þessi tilskipun hefur ekki áhrif frelsi lands-, svæðis- og staðaryfirvalda til að skilgreina, í samræmi við lög Sambandsins, þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu, umfang hennar og einkenni

þjónustunnar sem veitt er, þ.m.t. öll skilyrði er varða gæði þjónustunnar, til þess að ná fram opinberum stefnumiðum sínum. Hún ætti ekki heldur að hafa áhrif á heimild lands-, svæðis- og staðaryfirvalda til að útvega, bjóða upp á og fjármagna þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu í samræmi við 14. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og bókun nr. 26 sem fylgir sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins og sáttmálanum um Evrópusambandið. Í þessari tilskipun er að auki ekki fjallað um fjármögnun þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu eða um fjármögnun ríkisaðstoðarkerfa aðildarríkjanna, einkum á sviði félagsmála, í samræmi við samkeppnisreglur Sambandsins. Rétt þykir að skýra að þjónusta í almannabágu sem er ekki af efnahagslegum toga ætti ekki að falla undir gildissvið þessarar tilskipunar.

7) Einnig þykir rétt að minna á að þessi tilskipun ætti ekki að hafa áhrif á löggjöf aðildarríkjanna um almannatryggingar. Hún ætti ekki heldur að hafa í för með sér aukid frelsi í þjónustu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu og bundin er við opinbera aðila eða einkaaðila, eða einkavæðingu opinberra stofnana sem veita þjónustu.

8) Að því er varðar sérleyfi að verðmæti sem nemur tilteknu viðmiðunarmarki eða meira þykir rétt að kveða á um lágmarkssamræmingu á málsmeðferð einstakra ríkja fyrir gerð slíkra samninga sem byggð er á meginreglum sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins til þess að tryggja að opnað sé fyrir samkeppni um sérleyfi og nægilega réttarvissu. Þessi samræmingarákvæði ættu ekki að ganga lengra en nauðsynlegt er til að ná fram áður nefndum markmiðum og tryggja tiltekinn sveigjanleika. Aðildarríkjum ætti að vera heimilt að bæta við og þróa frekar þessi ákvæði, þygi þeim það rétt, einkum til þess að tryggja betur að farið sé að meginreglunum sem settar eru fram hér að framan.

9) Koma ætti skýrt fram að hópar rekstraraðila, þ.m.t. þar sem þeir hafa komið saman til að mynda tímabundin samtök, geta tekið þátt í útboðsferli án þess að nauðsynlegt sé að þeir stofni til sérstaks lögákvæðins rekstrarforms. Að því marki sem nauðsynlegt er, t.d. þar sem krafist er óskiptrar bótaábyrgðar, má fara fram á sérstakt rekstrarform þegar slíkum hópum eru veitt sérleyfi. Einnig ætti að koma skýrt fram að samningsyfirvöld eða samningsstofnanir ættu að geta sett fram með skýrum hætti hvernig hópar rekstraraðila eiga að fara að kröfum um efnahagslega og fjárhagslega stöðu eða viðmiðunum um tæknilega og faglega getu sem krafist er af rekstraraðilum sem taka þátt á eigin vegum. Þegar hópar rekstraraðila framkvæma sérleyfissamninga getur verið nauðsynlegt að setja skilyrði sem einstakir þátttakendur þurfa ekki að hlíta. Meðal slíkra skilyrða, sem ættu að vera réttlætanagerð á grundvelli hlutlægra ástæðna og vera í samræmi við meðalhófsregluna, ætti t.d. að vera krafan um að myndað sé sameiginlegt fyrirvar eða skipaður leiðandi samstarfsaðili að því er varðar útboðsferlið fyrir sérleyfið, eða krafa um upplýsingar um hvernig þeir eru samsettir.

⁽⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/18/EB frá 31. mars 2004 um samræmingu reglna um útboð og gerð opinberra verksamninga, vörusamninga og þjónustusamninga (Stjtið. ESB L 134, 30.4.2004, bls. 114).

- 10) Setja ætti tiltekin samræmingarákvæði um gerð sérleyfissamninga um verk eða þjónustu í orku-, flutninga- og pósthjónustugeirunum, þar sem landsbundin yfirvöld geta haft áhrif á hegðun aðila sem starfa í þeim geirum, og að teknu tilliti til lokaðs eðlis þeirra markaða sem þeir starfa á, vegna sérstakra réttinda eða einkaréttar sem aðildarríki veita til að birgja upp, koma á fót eða starfrækja kerfi til að veita viðkomandi þjónustu.
- 11) Sérleyfi eru samningar fjárhagslegs eðlis þar sem samningsyfirvöld eða samningsstofnanir, ein eða fleiri, fela einum eða fleiri rekstraraðilum framkvæmd verka eða veitingu og stjórnun þjónustu. Tilgangur slíkra samninga eru innkaup verka eða þjónustu með veitingu sérleyfis, þar sem endurgjaldið felst í réttinum til að hagnýta verkið eða þjónustuna eða í þeim rétti ásamt greiðslu. Í slíkum samningum getur falist yfirfærsla eignarréttar til samningsyfirvalda eða samningsstofnana, en slíkt er þó ekki nauðsynlegt, en samningsyfirvöld eða samningsstofnanir hljóta alltaf ávinning af verkunum eða þjónustunni sem um er að ræða.
- 12) Að því er varðar þessa tilskipun ætti að koma skýrt fram að fjármögnun starfsemi ein og sér, einkum í formi styrkja, sem oft er tengd skyldu til endurgreiðslu upphæða sem móttækna voru séu þær ekki notaðar í þeim tilgangi sem ætlaður var, fellur ekki undir gildissvið þessarar tilskipunar.
- 13) Enn fremur ætti fyrirkomulag þar sem allir rekstraraðilar, sem uppfylla viss skilyrði, hafa rétt til að annast ákveðið verkefni án þess að nokkuð val fari fram, svo sem á grundvelli neytendavals eða þjónustuávisana, ekki að teljast sérleyfi, þ.m.t. fyrirkomulag sem byggist á lagalegum samningum milli opinbera yfirvaldsins og rekstraraðilanna. Slík kerfi eru yfirleitt byggð á ákvörðun opinbers yfirvalds sem skilgreinir gagnsæ skilyrði sem eru án mismununar um samfelldan aðgang rekstraraðila að veitingu sértækrar þjónustu, svo sem félagsþjónustu, sem gerir viðskiptavinum kleift að velja milli slíkra rekstraraðila.
- 14) Að auki ættu tilteknar aðgerðir aðildarríkja, svo sem starfsleyfi eða leyfisveitingar þar sem aðildarríki eða opinbert yfirvald þess setur skilyrði fyrir atvinnustarfsemi, þ.m.t. skilyrði fyrir að framkvæma tiltekna aðgerð, sem yfirleitt eru veitt að beiðni rekstraraðilans og ekki að frumkvæði samningsyfirvaldsins eða samningsstofnunarinnar og þar sem rekstraraðila er frjálst að hætta að vinna verk eða veita þjónustu, ekki að teljast sérleyfi. Þegar þessar aðgerðir aðildarríkjana eiga í hlut gilda sérstök ákvæði tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2006/123/EB ⁽⁵⁾. Sérleyfissamningar, andstætt þessum
- aðgerðum aðildarríkjana, kveða á um gagnkvæmar skuldbindingar þar sem framkvæmd verks eða veiting þjónustu þarf að vera í samræmi við sérstakar kröfur, sem samningsyfirvöldin eða samningsstofnanir skilgreina og sem eru framfylgjanlegar samkvæmt lögum.
- 15) Að auki ættu tilteknir samningar sem veita rekstraraðila rétt til að nýta tilteknar almenningseignir eða auðlindir samkvæmt einkamálarétti eða opinberum rétti, svo sem land eða hvers konar opinbera eign, einkum á sviði sjóflutninga, hafna við vatnaleiðir eða flugvalla, þar sem ríkið eða samningsyfirvald eða samningsstofnun setur einvörðungu almenn skilyrði fyrir notkun þeirra án þess að kaupa inn sérstök verk eða þjónustu, ekki að teljast sérleyfi í skilningi þessarar tilskipunar. Þetta á yfirleitt við um samninga um almenningseignir eða lóðarleigu sem almennt hafa að geyma skilmála um umráðarétt leigjandans, tilætlaða notkun á eigninni, skyldur leigusálans og leigjandans varðandi viðhald á eigninni, lengd leigutímans, og yfirfærslu umráða til leigusálans, leigu og tiltekin gjöld sem leigjandi þarf að greiða.
- 16) Að auki ættu samningar sem veita athafnarétt sem gildir um notkun opinberra fasteigna til að útvega eða starfrækja fastar línur eða netkerfi sem ætluð eru til að veita almenningi þjónustu ekki að teljast sérleyfi í skilningi þessarar tilskipunar, að svo miklu leyti sem þessir samningar kveða hvorki á um skyldu samningsyfirvalds eða samningsstofnunar til að veita þjónustu né fela í sér nein kaup þess eða hennar á þjónustu í eigin þágu eða í þágu endanlegra notenda.
- 17) Samningar sem fela ekki í sér greiðslur til verktakans og þar sem verktakinn fær endurgjald á grundvelli gjaldskráa, sem reiknað er þannig að það mæti öllum kostnaði og fjárfestingum verktakans svo hann geti veitt þjónustuna, ættu ekki að falla undir þessa tilskipun.
- 18) Vandkvæði er snúa að túlkun hugtakanna sérleyfi og opinber samningur hafa orsakað viðvarandi réttaróvissu meðal hagsmunaaðila og hafa orðið tilefni margra dóma Evrópudómstólsins. Því ætti að skýra skilgreiningu hugtaksins sérleyfi, einkum með því að vísa til hugtaksins rekstraráhættu. Helsti eiginleiki sérleyfis, rétturinn til að hagnýta verk eða þjónustu, felur alltaf í sér yfirfærslu rekstraráhættu, sem er efnahagsleg í eðli sínu, til sérleyfishafans, sem felur í sér möguleikann á að hann fái ekki endurheimt fjárfestingu sína og þann kostnað hann hefur stofnað til við starfrækslu verka eða þjónustu við venjuleg rekstrarskilyrði, jafnvel þó að hluti hættunnar sé borinn af samningsyfirvaldi eða samningsstofnun. Beiting sérstakra reglna um veitingu sérleyfa væri ekki réttlætunleg ef samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin myndi hlífa rekstraraðilanum við mögulegu tapi, með því að tryggja lágmarkstekjur, sem væru jafnháar eða hærri en sem nemur fjárfestingu rekstraraðilans eða kostnaði

⁽⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/123/EB frá 12. desember 2006 um þjónustu á innri markaðnum (Stjtið. ESB L 376, 27.12.2006, bls. 36).

sem hann þarf að bera í tengslum við framkvæmd samningsins. Einnig ætti að skýra að tilteknar ráðstafanir, sem eingöngu samningsyfirvald eða samningsstofnun greiðir fyrir, ættu að teljast sérleyfi, þegar endurheimt fjárfestinga og kostnaðar rekstraráðilans fyrir verkið eða veitingu þjónustunnar er háð raunverulegri eftirspurn eftir eða framboði á þjónustunni eða vörinni.

19) Þegar reglusetning er varðar einstaka geira eyðir áhættunni með því að kveða á um tryggingu til sérleyfishafa um að koma út á sléttu að því er varðar fjárfestingu og kostnað vegna framkvæmdar samningsins, ættu slíkir samningar ekki að teljast til sérleyfa í skilningi þessarar tilskipunar. Sú staðreynd að áhættan er takmörkuð frá upphafi ætti ekki að útiloka að samningur geti talist sérleyfi. Það getur átt við t.d. í geirum þar sem settar hafa verið gjaldskrár eða þar sem rekstraráhættan er takmörkuð með samningsbundu fyrirkomulagi sem kveður á um endurgreiðslu að hluta, þ.m.t. sé sérleyfinu slitið fyrir en til stóð vegna ástæðna sem rekja má til samningsyfirvaldsins eða samningsstofnunarinnar eða vegna óviðráðanlegra atvika.

20) Rekstraráhættan ætti að felast í þáttum sem aðilarnir hafa ekki stjórn á sjálfir. Áhættur eins og þær sem tengjast slæmri stjórnun, vanefndum rekstraráðilans á samningum eða óviðráðanlegum atvikum ráða ekki úrslitum þegar kemur að því að flokka samning sem sérleyfi, vegna þess að slíkar áhættur fylgja gerð allra samninga, hvort sem þeir eru opinberir innkaupasamningar eða um sérleyfi. Rekstraráhættu ætti að skilja sem áhættuna af duttlungum markaðarins sem geta falist í annað hvort eftirspurnaráhættu eða framboðsáhættu, eða bæði eftirspurnar- og framboðsáhættu. Eftirspurnaráhættu ætti að skilja sem áhættuna af því hversu mikil eftirspurn er eftir verkum eða þjónustu sem er andlag samningsins. Framboðsáhættu ber að skilja sem áhættuna af útvegum verkanna eða veitingu þjónustunnar sem er andlag samningsins, einkum áhættunnar sem felst í því að veiting þjónustunnar muni ekki vera í samræmi við eftirspurn. Í þeim tilgangi að meta rekstraráhættuna ætti að taka tillit til hreins núvirðis allra fjárfestinga, kostnaðar og tekna sérleyfishafans með samræmdum og einsleitum hætti.

21) Hugtakið „aðilar sem heyra undir opinberan rétt“ hefur oft verið tekið til skoðunar í dómaframkvæmd

Evrópuðómstólsins. Nokkrar nánari útlistanir eru lykillinn að fullum skilningi á þessu hugtaki. Því ætti að koma skýrt fram að aðili sem starfar við eðlileg markaðsskilyrði í hagnaðarskyni og sem ber tapið af starfsemi sinni ætti ekki að teljast „aðili sem heyri undir opinberan rétt“, þar sem þær þarfir í almannabágu, sem honum hefur verið falið að mæta, eða hefur verið ætlað að mæta, geta talist vera iðnaðar- eða viðskiptalegs eðlis. Dómstóllinn hefur að sama skapi skoðað skilyrðið sem varðar uppruna fjármögnunar aðilans sem á í hlut, og hefur tilgreint að fjármagnaður „að mestu leyti“ þýði að meira en hálfu leyti og að til slíkrar fjármögnunar geti talist greiðslur frá notendum sem eru lagðar á, reiknaðar og innheimtar í samræmi við reglur opinbers réttar.

22) Rétt þykir að skilgreina „einkarétt“ og „sérstök réttindi“ þar sem þessi hugtök eru þýðingarmikil fyrir gildissvið þessarar tilskipunar og hugtakið samningsstofnun. Skýrt ætti að taka fram að aðilar sem eru hvorki samningsstofnanir samkvæmt a-lið 1. mgr. 7. gr. né opinber fyrirtæki falla aðeins undir ákvæði hennar að því marki sem þeir hafa með höndum einhverja þá starfsemi sem fjallað er um á grundvelli slíkra réttinda. Þeir verða hins vegar ekki taldir vera samningsstofnanir ef slík réttindi hafa verið veitt með málsmeðferð sem byggist á hlutlægum viðmiðunum, einkum samkvæmt löggjöf Sambandsins, og sem tryggt hefur verið að fái nægilega kynningu. Sú löggjöf ætti meðal annars að taka til tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/73/EB⁽⁶⁾, tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/72/EB⁽⁷⁾, tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 97/67/EB⁽⁸⁾, tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 94/22/EB⁽⁹⁾ og reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1370/2007⁽¹⁰⁾. Einnig ætti að koma skýrt fram að upptalning löggjafar er ekki tæmandi og að réttindi í hvaða formi sem er, sem hafa verið veitt með annarri málsmeðferð sem byggist á hlutlægum viðmiðunum sem tryggt hefur

(6) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/73/EB frá 13. júlí 2009 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir jarðgas og niðurfellingu tilskipunar 2003/55/EB (Stjtið. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 94).

(7) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/72/EB frá 13. júlí 2009 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir raforku og um niðurfellingu tilskipunar 2003/54/EB (Stjtið. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 55).

(8) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/67/EB frá 15. desember 1997 um sameiginlegar reglur varðandi þróun innri markaðar Bandalagsins á sviði pósthjónustu og umbætur á þeirri þjónustu (Stjtið. EB L 15, 21.1.1998, bls. 14).

(9) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/22/EB frá 30. maí 1994 um skilyrði fyrir veitingu og notkun leyfa til að leita að, rannsaka og vinna kolvatnsefni (Stjtið. EB L 164, 30.6.1994, bls. 3).

(10) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1370/2007 frá 23. október 2007 um almenna farþegaflutninga á járnbrautum og á vegum og um niðurfellingu á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 1191/69 og (EBE) nr. 1107/70 (Stjtið. ESB L 315, 3.12.2007, bls. 1).

verið að fá nægilega kynningu, skipta ekki máli að því er varðar það að ákvarða þær samningsstofnanir sem falla undir þessa tilskipun.

- 23) Þessi tilskipun ætti eingöngu að gilda um sérleyfis-samninga að verðmæti sem nemur tiltekinni viðmiðunar-fjárhæð eða meira, sem ætti að endurspeglar skýra hagsmuni af sérleyfum sem ná yfir landamæri fyrir rekstraraðila sem staðsettir eru í öðrum aðildarríkjunum en samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin. Af þessum sökum verður að setja fram aðferð til að reikna áætlað verðmæti sérleyfis, sem ætti að vera sú sama fyrir sérleyfissamninga um verk og um þjónustu, þar sem báðar gerðir samninga ná oft til þátta sem heyra til verka og þjónustu. Útreikningarnir ættu að vísa til heildarveltu sérleyfishafans með tilliti til þeirra verka og þjónustu sem sérleyfið snýst um, samkvæmt mati samningsyfirvaldsins eða samningsstofnunarinnar, án virðisaukaskatts, á gildistíma samningsins.
- 24) Til að tryggja raunverulega opnun markaðarins og sanngjarnt jafnvægi í beitingu reglna um veitingu sérleyfa í orkuveitu-, flutninga- og pósthjónustugeirunum er nauðsynlegt að þær stofnanir, sem reglurnar gilda um, séu skilgreindar á annan hátt en með tilvísun til réttarstöðu sinnar. Þess vegna ætti að tryggja að jafnri meðferð þeirra samningsstofnana sem starfa í opinbera geiranum og hinna sem starfa í einkageiranum sé ekki stefnt í hættu. Einnig er nauðsynlegt að tryggja, í samræmi við 345. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, að ekki sé gengið gegn reglum aðildarríkjanna um tilhögun eignarréttar. Af þessum sökum ættu sérstakar samræmdar reglur að gilda um sérleyfi sem aðilar, sem sinna áður nefndri starfsemi, veita í þeim tilgangi að stunda slíka starfsemi, óháð því hvort um er að ræða ríkis-, staðar- eða svæðisyfirvöld, aðila sem heyra undir opinberan rétt, opinber fyrirtæki eða aðra aðila sem njóta sérstakra réttinda eða einkaréttar. Gera ætti ráð fyrir því að aðilar sem bera, samkvæmt landslögum, ábyrgð á veitingu þjónustu sem tengist einhverri þeirri starfsemi sem um getur í II. viðauka, stundi slíka starfsemi.
- 25) Koma ætti skýrt fram að viðkomandi starfsemi á sviði flugvalla tekur einnig til þjónustu sem veitt er farþegum, sem stuðlar að snurðulausri starfsemi aðstöðu flugvalla og sem ætlast er til að sé til staðar á vel starfandi nútímalegum flugvelli, svo sem smásala, veitingaþjónusta og bílastæði.
- 26) Tilteknir aðilar starfa á sviði framleiðslu, flutnings eða dreifingar bæði hita og kælingar. Einhver óvissa kann að vera fyrir hendi um það hvaða reglur gilda um starfsemi tengda hitun annars vegar og kælingu hins vegar. Því er rétt

að skýra að flutningur og/eða dreifing á hita er starfsemi sem fellur undir II. viðauka og að aðilar sem starfa í hitageiranum þurfa að fara að reglum þessarar tilskipunar sem gilda um samningsstofnanir að svo miklu leyti sem þeir verða skilgreindir sem slíkar. Aðilar sem starfa á sviði kælingar þurfa á hinn bóginn að fara að reglum þessarar tilskipunar sem gilda um samningsyfirvöld að svo miklu leyti sem þeir verða skilgreindir sem slík. Að lokum ætti að skýra að fara ber með sérleyfi sem veitt eru fyrir bæði samninga um hitun og kælingu samkvæmt ákvæðum um samninga um margs konar starfsemi til þess að ákvarða hvaða reglur um innkaup, ef einhverjar, ættu að gilda um veitingu þeirra.

- 27) Áður en hugað er að breytingum á þessari tilskipun fyrir kælingargeirann ætti að kanna stöðuna í þeim geira til þess að safna nægum upplýsingum, einkum um samkeppnisstöðu, umfang innkaupa yfir landamæri og sjónarmið hagsmunaaðila. Þar sem beiting þessarar tilskipunar gagnvart geiranum gæti haft í för með sér talsverð áhrif með tilliti til markaðsopunar ætti þessi könnun að fara fram þegar áhrif þessarar tilskipunar eru metin.
- 28) Skýrt ætti að koma fram að „afhending“ í skilningi 1. og 2. mgr. II. viðauka tekur til framleiðslu, heildsölu og smásölu. Hins vegar fellur framleiðsla á gasi með vinnslu (e. extraction) undir gildissvið 6. mgr. viðaukans.
- 29) Ef um er að ræða blandaða samninga ætti að ákvarða með hliðsjón af meginefni samningsins hvaða reglur gilda um hann, ef ekki er hægt að skilja í sundur hina mismunandi hluta samningsins með hlutlægum hætti. Því ætti að koma skýrt fram hvernig samningsyfirvöld og samningsstofnanir ættu að skera úr um hvort mismunandi hlutar samnings séu aðskiljanlegir eða ekki. Slík skýring ætti að vera byggð á viðkomandi dómaframkvæmd Evrópudómstólsins. Taka ætti ákvörðun í hverju tilviki fyrir sig og yfirlýstur eða ætlaður ásetningur samningsyfirvaldsins eða samningsstofnunar um að líta á hina ýmsu hluta blandaðs samnings sem óaðskiljanlega ætti ekki að nægja, heldur ætti ákvörðunin að vera studd með hlutlægum sönnunargögnum sem geta réttlætt hana og nauðsyn þess að gera stakan samning. Slík réttlætun þörf á að gera stakan samning gæti t.d. verið fyrir hendi þegar um er að ræða byggingu stakrar byggingar, sem að hluta á að vera í beinni notkun hlutaðeigandi samningsyfirvalds og að öðrum hluta starfrækt á grundvelli sérleyfis, t.d. til að útvega almenningi bílastæði. Koma ætti skýrt fram að ástæður þess að nauðsynlegt er að gera stakan samning geta verið bæði tæknilegs og efnahagslegs eðlis.

- 30) Ef um er að ræða blandaða samninga, sem hægt er að aðskilja, er samningsyfyrvöldum og samningsstofnunum ávallt frjálst að gera aðskilda samninga fyrir aðskilda hluta hins blandaða samnings en í því tilviki ættu ákvæðin, sem gilda um einstaka hluta samningsins, að ákvarðast eingöngu af einkennum þess sérstaka samnings. Þegar samningsyfyrvöld og samningsstofnanir kjósa hins vegar að gera samning sem inniheldur bæði sérleyfisþátt og aðra þætti, hvert sem verðmæti þeirra kann að vera og hvaða lagareglur hefðu annars gilt um viðkomandi þætti, ætti að tilgreina þær reglur sem gilda um slík tilvik. Setja ætti sérákvæði um blandaða samninga sem hafa hliðar er snúa að vörnum eða öryggi eða hluta sem ekki falla undir gildissvið sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.
- 31) Samningsstofnanir gætu veitt sérleyfi í þeim tilgangi að koma til móts við kröfur margs konar starfsemi sem kann að falla undir mismunandi lagareglur. Koma ætti skýrt fram að þær lagareglur, sem gilda um eitt sérleyfi, sem ætlað er að ná yfir margs konar starfsemi, eiga að falla undir gildandi reglur um þá starfsemi sem sérleyfið á einkum við um. Hægt er að ákvarða hvaða starfsemi það er sem sérleyfið nær aðallega til út frá greiningu á þeim kröfum sem þetta tiltekna sérleyfi þarf að uppfylla og ætti þá samningsstofnunin að annast greininguna með það fyrir augum að meta verðmæti sérleyfisins og útbúa gögn fyrir veitingu sérleyfis. Í ákveðnum tilvikum gæti verið ógerlegt að ákvarða hvaða starfsemi það er sem sérleyfið er aðallega veitt fyrir. Tilgreina ætti þær reglur sem gilda í slíkum tilvikum.
- 32) Í ákveðnum tilvikum getur tiltekið samningsyfyrvald eða samningsstofnun, sem er ríkis-, svæðis- eða staðaryfirvald eða aðili sem heyrir undir opinberan rétt eða hópur slíkra aðila, verið eini veitandi vissrar þjónustu, sem nýtur einkaréttar til að veita slíka þjónustu samkvæmt landslögum, reglugerðum eða birtum stjórnsýslufyrirmælum sem samrýmast sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins. Skýrt ætti að koma fram að undir slíkum kringumstæðum getur samningsyfyrvald eða samningsstofnun, eins og um getur í þessari forsendu, eða hópur þeirra veitt slíkum aðilum sérleyfi án þess að þessari tilskipun sé beitt.
- 33) Einnig þykir rétt að tilteknir sérleyfissamningar um þjónustu, sem gerðir eru við rekstraraðila, falli utan gildissviðs þessarar tilskipunar þegar þeir eru gerðir á grundvelli einkaréttar, sem rekstraraðilinn nýtur á grundvelli landslaga, reglugerða eða birtra stjórnsýslufyrirmæla og sem hefur verið veittur í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins og gerðir Sambandsins sem mæla fyrir um sameiginlegar reglur um aðgang að markaðnum, sem gilda um starfsemi sem um getur í II. viðauka, þar sem slíkur einkaréttur gerir það að verkum að ekki er hægt að veita sérleyfið á grundvelli samkeppnisútbóðs. Þrátt fyrir og með fyrirvara um lagalegar afleiðingar almennrar útilokunar frá gildissviði þessarar tilskipunar ættu sérleyfi, sem mælt er fyrir um í annarri undirgrein 1. mgr. 10. gr., að falla undir skylduna til að birta tilkynningu um veitingu sérleyfis til þess að tryggja lágmarksgagnsæi nema kveðið sé á um skilyrðin fyrir slíku gagnsæi í löggjöf sem bundin er við tiltekinn geira. Til þess að festa gagnsæi í sessi ætti aðildarríki að tilkynna framkvæmdastjórninni um það þegar það veitir rekstraraðila einkarétt til að sinna einhverri þeirri starfsemi sem um getur í II. viðauka.
- 34) Að því er þessa tilskipun varðar ætti að túlka hugtökin mikilvægir öryggishagsmunir, hergögn, viðkvæmur búnaður, viðkvæm verk og viðkvæm þjónusta, í skilningi tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/81/EB⁽¹¹⁾.
- 35) Tilskipunin ætti ekki að hafa áhrif á frelsi aðildarríkja til að velja, í samræmi við lög Sambandsins, aðferðir til að skipuleggja og hafa eftirlit með fjárhættustarfsemi og veðmalastarfsemi, þar með talið með leyfisveitingum. Rétt þykir að sérleyfi, sem varða starfrækslu happdrætta sem aðildarríki veitir rekstraraðila á grundvelli einkaréttar, sem veittur er með málsmeðferð án auglýsingar samkvæmt gildandi landslögum, reglugerðum eða birtum stjórnsýslufyrirmælum í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, falli utan gildissviðs þessarar tilskipunar. Sú undantekning er rökstudd með því að rekstraraðila er veittur einkaréttur, sem gerir það að verkum samkeppnisútbóð á ekki við, og því að nauðsynlegt er að aðildarríki hafi möguleika á að setja reglur um fjárhættugeirann á landsvísu með hliðsjón af skyldu sinni til að halda uppi allsherjarreglu.
- 36) Þessi tilskipun ætti ekki að gilda um tiltekna neyðarþjónustu sem samtök eða félög, sem eru ekki rekin í hagnaðarskyni, veita þar sem erfið væri að varðveita eðli þessara samtaka ef velja þyrfti þjónustuveitendur í samræmi við tilhögunina sem sett er fram í þessari tilskipun. Hins vegar ættu undantekningarnar ekki að vera umfangsmeiri en ýtrasta nauðsyn krefur. Því ætti að vera sérstaklega tekið fram að flutningur sjúklinga með sjúkraflutningaþjónustu ætti ekki að vera undanskilinn. Í því samhengi er enn fremur nauðsynlegt að skýra að flokkur 601 „landflutningar“ í sameiginlegu innkaupaorðasafni tekur ekki til sjúkraflutningaþjónustu, sem er að finna í grein 8541 í sameiginlegu innkaupaorðasafni. Því ætti að skýra að þjónusta sem fellur undir CPV-kóða 85143000-3, sem felst einvörðungu í flutningi sjúklinga með sjúkraflutningaþjónustu, ætti að falla undir sérstöku reglurnar sem settar eru um félagsþjónustu og aðra sértæka þjónustu („einfalda fyrirkomulagið“). Af þessum sökum myndu blandaðir sérleyfissamningar um veitingu sjúkraflutningaþjónustu almennt einnig falla undir einfalda fyrirkomulagið ef verðmæti flutninga sjúklinga með sjúkraflutningaþjónustu væri meira en verðmæti annarrar sjúkraflutningaþjónustu.

⁽¹¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/81/EB frá 13. júlí 2009 um samræmingu reglna um útbóð og gerð samningsyfyrvalda eða samningsstofnana á tilteknum verksamningum, vörusamningum og þjónustusamningum á sviði varnar- og öryggismála og um breytingu á tilskipunum 2004/17/EB og 2004/18/EB (Stjtið. ESB L 216, 20.8.2009, bls. 76).

- 37) Rétt þykir að minna á að þessi tilskipun gildir aðeins um samningsyfirvöld og samningsstofnanir aðildarríkjanna. Ákvæði hennar gilda af þessum sökum ekki um stjórnmalaflokka þar sem þeir eru ekki samningsyfirvöld eða samningsstofnanir. Engu að síður gætu stjórnmalaflokkar í sumum aðildarríkjum talist aðilar sem heyra undir opinberan rétt. Hins vegar er tiltekin þjónusta (t.a.m. framleiðsla áróðursmynda og áróðursmyndbanda) svo órjúfanlega tengd stjórnmalaskoðunum þjónustuveitandans þegar hún er veitt í tengslum við kosningabaráttu að val á þjónustuveitendum fer venjulega þannig fram að ekki verður fellt undir gildissvið reglna um sérleyfi. Að lokum ætti að minna á að um samþykktir og fjármögnun evrópskra stjórnmalaflokka og stjórnmalastofnana á Evrópuvettvangi gilda aðrar reglur en þær sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.
- 38) Margar samningsstofnanir eru skipulagðar sem samstæður sem geta staðið saman af hópi aðskilinna fyrirtækja og hefur hvert þessara fyrirtækja sérstakt hlutverk í heildarsamhengi samstæðunnar. Rétt er því að undanskilja tiltekna sérleyfissamninga um þjónustu og um verk, sem gerðir eru við eignatengt fyrirtæki, ef fyrirtækið hefur aðallega þá starfsemi með höndum að sjá fyrirtækjahópnum, sem það er hluti af, fyrir slíkri þjónustu eða verkum, fremur en að bjóða þjónustuna eða verkið á markaði. Einnig er rétt að undanskilja tiltekna sérleyfissamninga um þjónustu og um verk, sem samningsstofnun gerir við fyrirtæki um sameiginlegt verkefni, sem nokkrar samningsstofnanir mynda með það fyrir augum að stunda starfsemi sem fellur undir þessa tilskipun og sem téð samningsstofnun á hlut að. Þó ber að einnig að tryggja að þessi undantekning verði ekki til þess að raska samkeppni til hagsbóta fyrir þau fyrirtæki eða fyrirtæki um sameiginlegt verkefni sem eru í eignatengslum við samningsstofnanirnar. Setja þarf viðeigandi reglur, einkum varðandi hámarksörk þar sem hluti af veltu fyrirtækjanna má koma frá markaðnum ef þau eru undir þeim mörkum en yfir þeim myndu þau missa möguleikann á því að fá sérleyfi án útboðs, og um samsetningu fyrirtækja um sameiginlegt verkefni og stöðugleika tengsla á milli þessara fyrirtækja um sameiginlegt verkefni og samningsstofnananna sem þau eru hluti af.
- 39) Fyrirtæki ættu að teljast eignatengd þegar bein eða óbein ráðandi áhrif eru til staðar milli samningsstofnunarinnar og fyrirtækisins sem um ræðir eða þegar þau eru bæði undir ráðandi áhrifum annars fyrirtækis; í þessu samhengi ætti einkaþátttaka ekki að skipta máli í sjálfu sér. Athugun á því hvort fyrirtæki sé eignatengt tiltekinni samningsstofnun ætti að vera eins auðveld í framkvæmd og mögulegt er. Af þessum sökum, og þar eð þegar hefði þurft að kanna möguleg bein eða óbein ráðandi áhrif í þeim tilgangi að greina hvort ársreikningar fyrirtækja eða stofnana sem í hlut eiga ættu að vera gerðir samstæðir, ættu fyrirtæki að teljast eignatengd þegar ársreikningar þeirra hafa verið gerðir samstæðir. Hins vegar gilda reglur Sambandsins um samstæðureikningsskil ekki um tiltekinn fjölda tilvika, t.d. vegna stærðar fyrirtækisins sem á í hlut eða þar sem tiltekin skilyrði um rekstrarform þeirra að lögum eru ekki uppfyllt. Í slíkum tilvikum, þar sem tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB ⁽¹²⁾ á ekki við, verður nauðsynlegt að kanna hvort bein eða óbein ráðandi áhrif séu til staðar að teknu tilliti til eignarhalds, fjárhagslegrar þátttöku eða reglna sem gilda um fyrirtækin.
- 40) Um sérleyfi í vatnsgeiranum gildir oft sérstakt og flókið fyrirkomulag sem þarf að gefa sérstakan gaum í ljósi mikilvægis vatns sem almannagæða með grundvallarþýðingu fyrir alla borgara Sambandsins. Sérkenni þess fyrirkomulags réttlæta undantekningar á sviði vatns frá gildissviði þessarar tilskipunar. Undantekningin nær til sérleyfissamninga um verk og þjónustu til að bjóða fram eða starfrækja föst veitukerfi sem ætlað er að þjóna almenningi með framleiðslu, flutningi eða dreifingu á drykkjarvatni eða með því að afhenda drykkjarvatn til slíkra kerfa. Sérleyfi fyrir förgun eða hreinsun skólps og fyrir verkefni í tengslum við vatnsvirkjun, áveitu eða framræslu (að því tilskildu að vatnsmagnið sem afhenda á sem drykkjarvatn sé meira en 20% af heildarvatnsmagninu sem gert er aðgengilegt með slíkum verkefnum eða áveitu- eða framræslubúnaði) ættu einnig að vera undanþegin, svo fremi þau tengist undanþeginni starfsemi.
- 41) Þessi tilskipun ætti ekki að gilda um sérleyfi sem samningsstofnanir veita, sem er ætlað að leyfa framkvæmd starfsemi sem um getur í II. viðauka, ef hún er í beinni samkeppni á mörkuðum sem ekki er takmarkaður aðgangur að í aðildarríkinu þar sem starfsemin fer fram, í samræmi við málsmeðferð sem kveðið er á um í þessum tilgangi í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/25/ESB ⁽¹³⁾. Því er rétt að halda þeirri málsmeðferð, sem hægt er að beita í öllum geirum eða hlutum þeirra sem þessi tilskipun gildir um, sem gerir kleift að taka tillit til bæði núverandi áhrifa og framtíðaráhrifa þess að opna fyrir samkeppni. Slík málsmeðferð á að hafa í för með sér réttaröryggi fyrir viðkomandi aðila og einnig viðeigandi ferli ákvarðanatöku sem tryggir, á skömmum tíma, samræmda beitingu laga Sambandsins á þessu sviði. Koma ætti skýrt fram, í þágu réttarvissu, að allar

⁽¹²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB frá 26. júní 2013 um árleg reikningsskil, samstæðureikningsskil og viðkomandi skýrslur tiltekinnar tegunda fyrirtækja, um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB og niðurfellingu tilskipana ráðsins 78/660/EBE og 83/349/EBE (Stjtið. ESB L 182, 29.6.2013, bls. 19).

⁽¹³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/25/ESB frá 26. febrúar 2014 um innkaup stofnana sem annast vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og pósthjónustu (Stjtið. ESB L 94, 28.3.2014, bls. 243).

ákvarðanir, sem samþykktar voru fyrir gildistöku þessarar tilskipunar á grundvelli 30. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/17/EB⁽¹⁴⁾, verða áfram í gildi.

- 42) Þar sem þessari tilskipun er beint til aðildarríkjanna gildir hún ekki um það þegar alþjóðastofnanir veita sérleyfi fyrir eigin hönd og eigin reikning. Hins vegar er nauðsynlegt að skýra að hvaða marki beita ætti þessari tilskipun um veitingu sérleyfa sem falla undir sérstakar alþjóðlegar reglur.
- 43) Taka ætti tillit til þátta sem hafa menningarlegt og félagslegt vægi þegar veitendur fjölmiðlaþjónustu veita sérleyfi fyrir tiltekna hljóð- og myndmiðlunarþjónustu og útvarpsþjónustu, sem gerir það að verkum að beiting reglna um veitingu sérleyfa er ekki við hæfi. Af þeim sökum ætti að gera undantekningu fyrir sérleyfissamninga um þjónustu sem veitendur fjölmiðlaþjónustu gera sjálfir, vegna kaupa, þróunar, framleiðslu eða samframleiðslu á efni sem er tilbúið til notkunar og annarrar undirbúningsþjónustu, t.d. varðandi handrit eða listræna framkvæmd, sem nauðsynleg er fyrir framleiðslu efnisins. Einnig ætti að koma skýrt fram að undantekningin ætti að gilda jafnt um útvarps- og sjónvarpsþjónustu og pöntunarþjónustu (ólinuleg þjónusta). Þessi undantekning ætti þó ekki gilda um afhendingu tæknilegs búnaðar sem er nauðsynlegur fyrir framleiðslu, samframleiðslu og útsendingu slíks efnis.
- 44) Þessi tilskipun er með fyrirvara um valdheimildir aðildarríkjanna til að kveða á um fjármögnun útvarpsþjónustu í almannaþágu að svo miklu leyti sem slík fjármögnun er veitt útvarpsfyrirtækjum til að uppfylla almenna þjónustukvöð sem hvert aðildarríki hefur falið þeim, skilgreint og skipulagt, í samræmi við bókun 29 um útvarpsþjónustu í almannaþágu í aðildarríkjunum, sem fylgir með í sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins og sáttmálanum um Evrópusambandið.
- 45) Umtalsverð réttaróvissa er um það að hve miklu leyti samningar, sem gerðir eru milli aðila innan opinbera geirans, ættu að falla undir reglurnar um sérleyfi. Viðkomandi dómaframkvæmd Evrópudómstólsins er túlkuð með mismunandi hætti í aðildarríkjunum og jafnvel milli samningsyfirvalda og samningsstofnana. Því er nauðsynlegt að skýra í hvaða tilvikum samningar, sem gerðir eru innan opinbera geirans, falla ekki undir beitingu reglnanna sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Slík skýring ætti að byggjast á meginreglunum sem settar eru fram í viðkomandi dómaframkvæmd Evrópudómstólsins. Sú staðreynd ein og sér að báðir aðilar samkomulags séu

opinber yfirvöld útilokar ekki beitingu reglnanna sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Beiting reglnanna sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun ætti hins vegar ekki að hafa áhrif á frelsi opinberra yfirvalda til framkvæma þau verkefni, sem snúa að opinberri þjónustu, sem þeim eru falin með þeim fögnum sem þau hafa yfir að ráða, sem m.a. felur í sér möguleikann á samvinnu við önnur opinber yfirvöld. Tryggja ætti að undanskilin samstarfsverkefni milli opinberra aðila leiði ekki til röskunar á samkeppni í tengslum við einkarekna rekstraraðila að svo miklu leyti sem röskunin veitir einkareknum veitanda þjónustu forskot á samkeppnisaðila hans.

- 46) Sérleyfi sem veitt eru lögaðilum sem eru undir yfirráðum annars aðila ættu ekki að falla undir málsmeðferð sem kveðið er um í þessari tilskipun ef samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin, eins og um getur í a-lið 1. mgr. 7. gr., fer með yfirráð yfir viðkomandi lögaðila sem eru svipuð þeim sem það hefur yfir eigin deildum, að því tilskildu að lögaðilinn sem er undir yfirráðum annars aðila inni af hendi yfir 80% af starfsemi sinni við framkvæmd verkefna sem honum eru falin af samningsyfirvaldinu eða samningsstofnuninni sem hefur yfirráðin eða öðrum lögaðilum sem eru undir yfirráðum þess samningsyfirvalds eða samningsstofnunar, óháð því hver nýtur góðs af framkvæmd samningsins. Undantekningin ætti ekki að ná til aðstæðna þar sem um beinan hlut einkarekins rekstraraðila er að ræða í fjármagni lögaðilans sem er undir yfirráðum annars aðila, þar sem veiting sérleyfis undir slíkum kringumstæðum án samkeppnisútboðs myndi veita einkarekna rekstraraðilanum hlutdeild í fjármagni lögaðilans sem er undir yfirráðum og óréttmætt forskot á samkeppnisaðila hans. Í ljósi sérstakra eiginleika opinberra aðila með skylduáðild, s.s. samtaka sem bera ábyrgð á eða inna af hendi tiltekna opinbera þjónustu, ætti þetta hins vegar ekki að gilda þegar hlutdeild tiltekins einkarekins rekstraraðila í fjármagni lögaðila sem er undir yfirráðum annars aðila er skyldubundin skv. ákvæðum landslaga í samræmi við sáttmálanna, að því tilskildu að slík hlutdeild feli ekki í sér yfirráð og stöðvunarmöguleika og hafi ekki afgerandi áhrif á ákvarðanir lögaðilans sem er undir yfirráðum. Rétt er að skýra nánar að einungis bein einkahlutdeild í lögaðilanum sem er undir yfirráðum er ákvarðandi þáttur.

Þar af leiðandi útilokar þetta ekki, þegar um einkafjármagnshlutdeild er að ræða í samningsyfirvaldi/-yfirvöldum eða samningsstofnun/-stofnunum sem hafa yfirráð, gerð opinberra samninga við lögaðilann sem er undir yfirráðum án þess að beita málsmeðferðinni sem kveðið er á um í þessari tilskipun, þar sem slík hlutdeild hefur ekki truflandi áhrif á samkeppni milli einkarekinna rekstraraðila. Einnig ætti að koma skýrt fram að samningsyfirvöld eða samningsstofnanir, s.s. aðilar sem heyra undir opinberan rétt, sem kunna að hafa einkafjármagnshlutdeild, ættu að vera í aðstöðu til geta nýtt sér undanþágurnar fyrir lárétt samstarf. Af þessum

⁽¹⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/17/EB frá 31. mars 2004 um samræmingu reglna um innkaup stofnana sem annast vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og pósthjónustu (Stjtið. ESB L 134, 30.4.2004, bls. 1).

sökum ætti undanþágan fyrir lárétt samstarf, ef öll önnur skilyrði í tengslum við lárétt samstarf eru uppfyllt, að ná til slíkra samningsyfirvalda eða samningsstofnana þegar samningurinn er gerður eingöngu milli samningsyfirvalda og samningsstofnana.

- 47) Samningsyfirvöld eða samningsstofnanir, eins og um getur í a-lið 1. mgr. 7. gr., ættu að geta valið að veita opinbera þjónustu sína sameiginlega með samvinnu án þess að bera skylda til að nota tiltekið lagalegt form. Slík samvinna gæti náð til allra tegunda starfsemi sem tengist veitingu þjónustu og ábyrgð sem yfirvöldum sem taka þátt er fengin eða þau takast á herðar, s.s. lögboðin eða valfrjáls verkefni staðar- eða svæðisyfirvalda eða þjónusta sem sérstökum aðilum er falin samkvæmt opinberum rétti. Ekki er nauðsynlegt að sú þjónusta sem hin ýmsu yfirvöld eða stofnanir sem taka þátt veita sé nákvæmlega sú sama, hún getur líka verið til fyllingar. Samningar um sameiginlega veitingu opinberrar þjónustu ættu ekki að falla undir þessa tilskipun að því tilskildu að þeir séu eingöngu gerðir milli samningsyfirvalda eða samningsstofnana, að framkvæmd samvinnunnar sé einvörðungu á grundvelli sjónarmiða sem varða almannahagsmuni og að enginn einkarekinn þjónustuveitandi öðlist forskot á samkeppnisaðila sína.

Til þess að uppfylla þessi skilyrði ætti samvinnan að vera byggð á hugmyndinni um samstarfsfélög. Þess er ekki krafist í slíkri samvinnu að öll yfirvöldin sem taka þátt taki að sér framkvæmd samningsbundinna meginskyldna, að því tilskildu að um sé að ræða skuldbindingu um að leggja sitt af mörkum til samvinnu við veitingu þeirrar opinberu þjónustu sem um er að ræða. Að auki ætti framkvæmd samvinnunnar, þ.m.t. tilfærsla fjármagns milli samningsyfirvalda sem taka þátt, að stýrast einvörðungu af sjónarmiðum sem varða almannahagsmuni.

- 48) Ákveðin tilvik eru til staðar þar sem lögaðili, samkvæmt viðkomandi ákvæðum í landslögum, er í hlutverki tækis eða veitir tækniþjónustu í þágu tiltekinna samningsyfirvalda eða samningsstofnana og ber skylda til að fara að fyrirmælum sem hann fær frá þessum samningsyfirvöldum eða samningsstofnunum en hefur engin áhrif á það endurgjald sem hann fær fyrir framlag sitt. Í ljósi þess að slíkt réttarsamband er algjörlega stjórnsýslulegt í eðli sínu en ekki samningsamband ætti það ekki að falla undir útboðsferli fyrir sérleyfi.
- 49) Koma ætti skýrt fram að túlka ætti hugtakið „rekstrar- aðili“ vítt þannig að það taki til allra aðila og/eða stofnana sem bjóða framkvæmd verka, vöruafhengingu eða þjónustustarfsemi á markaði, án tillits til þess samkvæmt hvaða lögákveðna rekstrarformi þeir hafa kosið að starfa. Því ættu fyrirtæki, útibú, dótturfyrirtæki, sameignarfélög, samvinnufélög, félög með takmarkaða ábyrgð, ríkisháskólar og einkaháskólar og annars konar

aðilar að falla undir hugtakið rekstraraðili undir öllum kringumstæðum, hvort sem um er að ræða „lögaðila“ eða ekki.

- 50) Til þess að tryggja næga kynningu sérleyfissamninga um verk og þjónustu sem samningsstofnanir og samningsyfirvöld gera, sem nema tiltekinni viðmiðunar- fjárhæð eða meira, ættu slík sérleyfi að vera veitt að lokinni skyldubundinni útgáfu tilkynningar um sérleyfi í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.
- 51) Í ljósi skaðlegra áhrifa á samkeppni ætti einvörðungu að heimila veitingu sérleyfa án undangenginnar birtingar auglýsingar við mjög sérstakar aðstæður. Þessi undanþága ætti að takmarkast við tilvik þar sem það liggur fyrir frá upphafi að birting myndi ekki ýta undir meiri samkeppni, einkum vegna þess að það er í reynd aðeins einn rekstraraðili sem getur framkvæmt sérleyfið. Það að ómögulegt sé að veita sérleyfið neinum öðrum rekstraraðila ætti ekki að vera af völdum samningsyfirvaldsins eða samningsstofnunarinnar sjálfrar með tilliti til framtíðarútboðsferlis. Jafnframt ætti að kanna ítarlega hvort aðrir viðeigandi möguleikar séu til staðar.
- 52) Takmarka ætti tímallengd sérleyfis til þess að koma í veg fyrir hindranir á markaðsaðgangi og samkeppnishömlur. Auk þess eru mjög löng sérleyfi líkleg til að valda hindrunum á markaðsaðgangi og geta þannig hindrað frjálsa þjónustustarfsemi og staðfesturétta. Hins vegar getur slík tímallengd verið réttlætunleg ef hún er nauðsynleg til að gera sérleyfishafanum kleift að endurheimta áætlaða fjárfestingu til að framkvæma sérleyfið, auk þess að hagnast af fjárfestu fjármagni. Af þessum sökum ætti tímallengd sérleyfis, þegar um er að ræða sérleyfi sem varir lengur en 5 ár, að takmarkast við þann tíma sem raunhæft er að ætla að taki sérleyfishafann að endurheimta fjárfestingu sína vegna starfrækslu verksins og þjónustunnar ásamt ávöxtun fjárfestinga við venjulegar rekstraraðstæður, með tilliti til sérstakra samningsmarkmiða sem sérleyfishafi undirgengst til þess að uppfylla kröfur er varða t.d. gæði eða verð til notenda. Matið ætti að vera gilt um leið og sérleyfið er veitt. Það ætti að vera hægt að láta það taka til upphaflegrar fjárfestingar og frekari fjárfestingar sem talin er nauðsynleg til að starfrækja einkaleyfið, einkum útgjöld til innviða, vegna höfundarréttar, einkaleyfa, búnaðar, birgðastjórnunar, ráðningar, þjálfunar starfsfólks og stofnkostnaðar. Hámarkstímallengd sérleyfis ætti að koma fram í skjölum sem varða sérleyfið nema tímallengd sé notuð sem valforsenda fyrir samninginn. Samningsyfirvöld og samningsstofnanir ættu alltaf að geta veitt sérleyfi fyrir tímabil sem er styttra en sá tími sem er nauðsynlegur til að endurheimta fjárfestinguna, að því tilskildu að tengdar bætur eyði ekki rekstraráhættunni.

- 53) Rétt þykir að undanskilja fullri beitingu þessarar tilskipunar aðeins þá þjónustu sem hefur takmarkaðan þátt sem nær yfir landamæri, s.s. tiltekna félagsþjónustu, heilbrigðisþjónustu eða þjónustu á sviði menntunar. Sú þjónusta er veitt í tilteknu samhengi sem er mjög mismunandi meðal aðildarríkjanna vegna mismunandi menningarhefða. Því ætti að koma á sérstöku fyrirkomulagi fyrir sérleyfi til að veita þessa þjónustu, þar sem tillit er tekið til þess að reglur hafa nýverið verið settar um þær. Skylda til að birta kynningartilkyningu og tilkyningu um veitingu sérleyfis fyrir sérhvert sérleyfi að verðmæti sem nemur þeirri viðmiðunarfjárhæð sem sett er með þessari tilskipun eða meira er fullnægjandi aðferð til að veita mögulegum bjóðendum upplýsingar um viðskiptatækifæri, auk þess að veita öllum hlutaðeigandi aðilum upplýsingar um fjölda og tegund samninga sem gerðir eru. Auk þess ættu aðildarríki að taka upp viðeigandi ráðstafanir að því er varðar gerð sérleyfissamninga fyrir þessa þjónustu, sem miða að því að tryggja að farið sé að meginreglunum um gagnsæi og jafna meðferð rekstraraðila, jafnframt því að samningsyfirvöldum og samningsstofnunum sé gert kleift að taka tillit til sérkenna þeirrar þjónustu sem um er að ræða. Aðildarríki ættu að tryggja að samningsyfirvöld og samningsstofnanir geti tekið tillit til þess að nauðsynlegt er að tryggja nýsköpun og, í samræmi við 14. gr. sáttmálinn um starfshætti Evrópusambandsins og bókun 26, hátt gæðastig, öryggi og viðuráðanlegt verð, jafna meðferð og stuðning við almennan aðgang og réttindi notenda.
- 54) Vegna mikilvægis menningarlegs samhengis og viðkvæmni þessarar þjónustu ættu aðildarríki að hafa viðtækt ákvörðunarvald til að skipuleggja val á þjónustuveitendum með þeim hætti sem þau telja heppilegast. Þessi tilskipun kemur ekki í veg fyrir að aðildarríki beiti sérstökum gæðaviðmiðunum við val á þjónustuveitendum, svo sem viðmiðunum sem settar eru fram í valfrjálsum evrópskum gæðaramma fyrir félagsþjónustu sem settur er af nefnd Evrópusambandsins um félagslega vernd. Aðildarríki og/eða opinber yfirvöld geta áfram veitt þessa þjónustu sjálf eða skipulagt félagsþjónustu með þeim hætti að það feli ekki í sér veitingu sérleyfa, t.d. með því að fjármagna aðeins slíka þjónustu eða með því að veita leyfi eða heimildir til allra rekstraraðila sem uppfylla tiltekin skilyrði sem samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin setur fyrirfram, án takmarkana eða kvóta, að því tilskildu að slík kerfi tryggi næga auglýsingu og séu í samræmi við meginreglurnar um gagnsæi og bann við mismunun.
- 55) Með viðeigandi samþættingu umhverfislegra og félagslegra krafna og vinnumarkaðskrafna í útboðsferli fyrir sérleyfi í huga er einkum mikilvægt að aðildarríki og samningsyfirvöld eða samningsstofnanir grípi til viðeigandi ráðstafana til að tryggja að uppfylltar séu kröfur á sviði umhverfis-, félagsmála- og vinnuréttar sem gilda á staðnum þar sem verkið er framkvæmt eða þjónustan veitt og sem leiða má af lögum eða stjórnsluflufyrirmælum á landsvisu og á vettvangi Sambandsins og af kjarasamningum, að því tilskildu að slíkar reglur, og beiting þeirra, samrýmist lögum Sambandsins. Skyldur sem stafa af alþjóðasamningum sem öll aðildarríki hafa fullgilt og eru tilgreindir í þessari tilskipun ættu einnig að gilda meðan á framkvæmd sérleyfis stendur. Þetta ætti hins vegar ekki að koma í veg fyrir að beitt sé ráðningarskilmálum og atvinnuskilyrðum sem eru hagstæðari fyrir starfsmenn. Viðkomandi ráðstöfunum ætti einnig að beita í samræmi við grundvallarreglur í löggjöf Sambandsins, einkum með það í huga að tryggja jafna meðferð. Slíkum ráðstöfunum sem eiga við ætti að beita í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/71/EB⁽¹⁵⁾, og með slíkum hætti að það tryggi jafna meðferð og að rekstraraðilum og launafólki frá öðrum aðildarríkjum sé ekki mismunað beint eða óbeint.
- 56) Líta ætti svo á að þjónusta sé veitt á þeim stað þar sem einkennandi þættir hennar eru framkvæmdir. Þegar þjónusta er fjarmiðlað, t.d. þjónusta sem veitt er úr þjónustuverum, ætti slík þjónusta að teljast veitt á þeim stað þar sem þjónustan er framkvæmd, án tillits til þeirra staða eða aðildarríkja sem þjónustunni er beint til.
- 57) Þær skyldur sem við eiga gætu endurspeglast í ákvæðum sérleyfa. Einnig ætti að vera mögulegt að setja inn ákvæði í sérleyfissamninga sem tryggja að farið sé að kjarasamningum í samræmi við lög Sambandsins. Líta má á það að viðeigandi skyldur eru ekki uppfylltar sem alvarlegt misferli af hálfu rekstraraðilans sem í hlut á, sem gæti varðað útilokun þess rekstraraðila frá útboðsferli fyrir veitingu sérleyfisins.
- 58) Eftirlit með því hvort farið sé að ákvæðum umhverfis-, félagsmála- og vinnulöggjafar ætti að fara fram á viðeigandi stigum útboðsferlisins fyrir sérleyfi, þegar almennum meginreglum um val á þátttakendum og samningsgerð er beitt og þegar útilokunarviðmiðunum er beitt.
- 59) Ekkert í þessari tilskipun ætti að koma í veg fyrir að gerðar séu ráðstafanir eða framfylgt ráðstöfunum sem eru nauðsynlegar til að vernda allsherjarreglu, almennt siðgæði, almannaöryggi, heilbrigði, líf manna og dýra eða varðveita plöntur, eða gera aðrar umhverfisráðstafanir, einkum með tilliti til sjálfbærrar þróunar, að því tilskildu að þessar ráðstafanir samrýmist sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins.

⁽¹⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/71/EB frá 16. desember 1996 um störf útsendra starfsmanna í tengslum við veitingu þjónustu (Stjtið. EB L 18, 21.1.1997, bls. 1).

- 60) Til þess að tryggja trúnað meðan á útboðsferlinu stendur ættu samningsyfirvöld og samningsstofnanir, og einnig rekstraraðilar, ekki að birta upplýsingar sem hafa verið auðkenndar sem trúnaðarupplýsingar. Séu þessar skyldur ekki uppfylltar ætti það að hafa í för með sér beitingu viðurlaga, þegar og þar sem kveðið er á um slíkt í einka- eða stjórnáskilum aðildarríkjanna.
- 61) Til þess að berjast gegn svikum, hlutdrægni (e. favouritism) og spillingu og koma í veg fyrir hagsmunaaðrekstra ættu aðildarríkin að grípa til viðeigandi ráðstafana til að tryggja gagnsæi útboðsferlisins og jafna meðferð allra umsækjenda og þjóðenda. Slíkar ráðstafanir ættu einkum að miða að því að útrýma hagsmunaaðrekstrum og öðrum alvarlegum misfellum.
- 62) Til þess að gera öllum rekstraraðilum kleift að senda inn umsóknir og tilboð ætti samningsyfirvöldum og samningsstofnunum að bera skylda til að virða lágmarksfrest til móttöku slíkra umsókna og tilboða.
- 63) Mjög áriðandi er að valdar séu hæfiskröfur sem eru hóflegar, án mismununar og sanngjarnar og þeim beitt gagnvart rekstraraðilum til þess að þeir hafi greiðan aðgang að efnahagslegum tækifærum í tengslum við sérleyfi. Möguleiki umsækjenda á að reiða sig á getu annarra aðila getur einkum haft úrslitaáhrif að því er varðar að gera þátttöku lítilla og meðalstórra fyrirtækja mögulega. Því þykir rétt að kveða á um að hæfiskröfur ættu eingöngu að snúa að faglegri og tæknilegri getu rekstraraðila og fjárhagslegri og efnahagslegri stöðu þeirra, tengjast efni samningsins, koma fram í tilkynningu um sérleyfi og að þær ættu ekki að geta komið í veg fyrir að rekstraraðili reiði sig á getu annarra aðila nema við sérstakar aðstæður, óháð lagalegu eðli tengsla hans við þá aðila, geti hann sannað fyrir samningsyfirvaldinu eða samningsstofnuninni að hann muni ráða yfir nauðsynlegum úrræðum.
- 64) Enn fremur ætti samningsyfirvöldum eða samningsstofnunum, með betri samþættingu félagslegra sjónarmiða og umhverfissjónarmiða í útboðsferli fyrir sérleyfi í huga, að vera heimilt að nota valforsendur eða skilyrði varðandi framkvæmd sérleyfa, sem tengjast verkum eða þjónustu sem veita á samkvæmt sérleyfissamningnum, að hvaða leyti sem er og á hvaða stigi sem er á vistferli þeirra frá námi hráefna fyrir vöruna þar til vörunni er fargað, þ.m.t. þættir í hinu sérstaka ferli framleiðslu, veitingar eða viðskipta með þau verk eða þjónustu eða í sérstöku ferli á síðara stigi í vistferli þeirra, jafnvel þótt slíkir þættir séu ekki hluti af efni þeirra. Forsendur og skilyrði sem varða slíkt framleiðslu- eða veitingarferli eru t.d. að þjónusta, sem sérleyfið snýst um, sé veitt með orkunýtnum vélum. Í samræmi við dómaframkvæmd Evrópudómstólsins tekur þetta einnig til valforsendna eða skilyrða varðandi framkvæmd sérleyfa sem varða notkun vara sem framleiddar eru í samræmi við sanngjörn viðskipti (e. fair trade) við framkvæmd sérleyfisins sem á að veita. Forsendur og skilyrði sem varða viðskipti og skilyrði þeirra geta t.a.m. varðað kröfuna um greiðslu lágmarksverðs auk álags til undirverktaka. Skilyrði varðandi framkvæmd sérleyfa sem varða umhverfissjónarmið gætu t.d. náð yfir lágmarkun úrgangs eða auðlindanýtni.
- 65) Beita ætti forsendum fyrir vali tilboðs eða skilyrðum varðandi framkvæmd sérleyfa að því er varðar félagslega þætti framleiðsluferlisins í samræmi við tilskipun 96/71/EB eins og hún hefur verið túlkuð af Evrópudómstólum, og ætti ekki að velja forsendurnar og skilyrðin eða beita þeim þannig að í því felist bein eða óbein mismunun rekstraraðila frá öðrum aðildarríkjum eða þriðju löndum sem eiga aðild að samningi Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar um opinber innkaup (samningnum um opinber innkaup) eða fríværslunarsamningum sem Sambandið er aðili að. Því ættu kröfur varðandi grundvallarvinnuskilyrði, sem reglur eru settar um í tilskipun 96/71/EB, s.s. um lágmarkslaun, að vera áfram þær sem settar eru með landslöggjöf eða kjarasamningum sem beitt er í samræmi við lög Sambandsins í tengslum við þá tilskipun. Skilyrðum um framkvæmd sérleyfa gæti einnig verið ætlað að stuðla að framkvæmd ráðstafana til að efla jafnrétti kvenna og karla í vinnu, aukinni þátttöku kvenna á vinnumarkaði og samræmingu vinnu og einkalífs, verndun umhverfisins eða velferð dýra, því að farið sé efnislega að grundvallarsamningum Alþjóðavinnuálagastofnunarinnar og að ráðið sé fleira fólk sem stendur höllum fæti en krafist er samkvæmt landslöggjöf.
- 66) Ráðstafanir til að vernda heilsu starfsfólks sem tekur þátt í framkvæmd sérleyfanna, til að efla félagslega aðlögun fólks sem stendur höllum fæti eða þeirra sem tilheyrja berskjölduðum hópum meðal þeirra sem falið er að framkvæma sérleyfin eða að veita þjálfun í þeirri kunnáttu sem nauðsynleg er fyrir viðkomandi sérleyfi, geta líka verið meðal forsendna fyrir vali tilboðs eða skilyrða varðandi framkvæmd sérleyfa, að því tilskildu að þær snúi að verkum eða þjónustu sem veitt er samkvæmt sérleyfinu. Til dæmis gætu slíkar forsendur eða skilyrði m.a. vísað til ráðningar umsækjenda sem hafa verið lengi atvinnulausir, framkvæmdar ráðstafana til að þjálfa atvinnulausa eða ungmenni við framkvæmd sérleyfanna sem veita skal. Samningsyfirvöld geta í tækniforskriftum kveðið á um slíkar félagslegar kröfur sem einkenna með beinum hætti viðkomandi vöru eða þjónustu, svo sem aðgengi fyrir fatlaða eða hönnun fyrir alla notendur.

- 67) Tækni- og virknikröfurnar sem samningsyfírvöld og samningsstofnanir semja, verða að vera á þann veg að opnað sé fyrir samkeppni að því er varðar veitingu sérleyfa. Þessar kröfur ættu að skilgreina þá eiginleika sem krafist er að verk og/eða þjónusta sem fellur undir sérleyfið hafi til að bera og gætu vísað til sérstaks ferlis við framleiðslu eða veitingu viðkomandi verka eða þjónustu, að því tilskildu að þær tengist efni sérleyfisins og séu í réttu hlutfalli við verðmæti þess og markmið. Hið sérstaka framleiðsluferli gæti tekið til krafna er varða aðgengi fyrir fatlaða eða árangur í umhverfismálum. Þessar tækni- og virknikröfur ættu að koma fram í skjölunum sem varða sérleyfin og ættu að vera í samræmi við meginreglur um jafna meðferð og gagnsæi. Þær ætti að semja með þeim hætti að komið sé í veg fyrir að þrengt sé að samkeppni með óeðlilegum hætti, einkum með kröfum sem eru tilteknum rekstraraðilum í hag með því að endurspegla lykileinkenni vara, þjónustu eða verka sem umræddur rekstraraðili veitir venjulega. Samningsyfírvöld eða samningsstofnanir ættu ávallt að íhuga tilboð um verk og/eða þjónustu, þ.m.t. vörur sem tengjast slíkum verkum og þjónustu, sem samræmast með jafngildum hætti þeim eiginleikum sem krafist er.
- 68) Sérleyfi eru venjulega flókið fyrirkomulag til langs tíma þar sem sérleyfishafinn tekur á sig skyldur og áhættu sem venjulega eru á herðum samningsyfírvalda og samningsstofnana og falla venjulega undir þeirra valdsvið. Því ætti, með fyrirvara um að farið sé að þessari tilskipun og að meginreglunum um gagnsæi og jafna meðferð, að veita samningsyfírvöldum og samningsstofnunum verulegt ákvörðunarvald þegar kemur að því að skilgreina og skipuleggja málsmeðferðina sem leiðir til vals á sérleyfishafa. Rétt þykir hins vegar, til þess að tryggja jafna meðferð og gagnsæi í öllu veitingarferlinu, að kveða á um grundvallartryggingar er varða veitingarferlið, þ.m.t. upplýsingar um eðli og umfang sérleyfisins, takmörkun á fjölda umsækjenda, miðlun upplýsinga til umsækjenda og bjóðenda og aðgengi að viðeigandi skráðum upplýsingum. Einnig er nauðsynlegt að kveða á um að ekki megi víkja frá upprunalegum skilmálum tilkynningarinnar um sérleyfi til þess að koma í veg fyrir ósanngjarna meðferð mögulegra umsækjenda.
- 69) Ekki ætti að veita rekstraraðilum sérleyfi, sem hafa tekið þátt í skipulögðum brotasamtökum eða hafa verið fundnir sekir um spillingu, svik sem hafa skaðað fjárhagslega hagsmuni Sambandsins, hryðjuverk, peningaþvætti, fjármögnun hryðjuverka eða mansal. Aðildarríki ættu hins vegar að geta kveðið á um undanþágur frá þessum skyldubundnu útilokunum í undantekningartilvikum þegar kröfur sem vega þyngra í þágu almannahagsmuna gera það að verkum að samningsgerð er óhjákvæmileg. Vangreiðsla skatta eða framlaga til almannatrygginga ætti einnig að varða skyldubundinni útilokun á Sambandsvísu.
- 70) Enn fremur ætti samningsyfírvöldum og samningsstofnunum að vera gert kleift að útiloka rekstraraðila, sem hafa reynt óáreiðanlegir, t.d. vegna alvarlegra og endurtekinna brota á skyldum vegna umhverfismála eða í félagslegu tilliti, þ.m.t. reglur um aðgengi fatlaðra eða annars konar alvarlegt misferli í starfsemi í viðkomandi atvinnugrein, s.s. brot gegn samkeppnisreglum eða hugverkaréttindum. Koma ætti skýrt fram að alvarlegt misferli í starfsemi í viðkomandi atvinnugrein getur gert það að verkum að heiðarleiki rekstraraðila sé dreginn í efa og þannig gert rekstraraðilann illa til þess fallinn að fá sérleyfissamning, óháð því hvort hann hefði annars yfir að ráða þeirri tæknilegu og efnahagslegu getu sem þarf til að framkvæma samninginn. Með það í huga að samningsyfírvaldið eða samningsstofnunin ber ábyrgð á afleiðingum mögulegra rangra ákvarðana ættu samningsyfírvöld og samningsstofnanir áfram að geta talið að alvarlegt misferli í starfsemi í viðkomandi atvinnugrein hafi átt sér stað þegar þau geta sýnt fram á það með viðeigandi hætti, áður en endanleg og bindandi ákvörðun er tekin um tilvist skyldubundinna útilokunarástæðna, að rekstraraðili hafi brotið gegn skyldum sínum, þ.m.t. skyldur er varða greiðslu skatta eða framlaga til almannatrygginga, nema kveðið sé á um annað í landslögum. Samningsyfírvöld og samningsstofnanir ættu einnig að geta útilokað umsækjendur eða bjóðendur þegar framkvæmd þeirra á fyrri sérleyfum eða öðrum samningum við samningsyfírvöld eða samningsstofnanir var verulega áfátt að því er varðar efnislegar kröfur, t.d. skortur á efindum eða framkvæmd, alvarlegir anmarkar á vörunni eða þjónustunni sem veitt var, sem gerðu hana ónothæfa í tilætluðum tilgangi, eða röng háttsemi sem olli verulegum vafa um áreiðanleika rekstraraðilans. Landslög ættu að kveða á um hámarks lengd slíkrar útilokunar.
- 71) Þó ætti að taka tillit til möguleika rekstraraðila á að gera ráðstafanir til að fara að reglum í þeim tilgangi að bæta fyrir afleiðingar hvers konar refsilaga brota eða misferlis og koma með áhrifaríkum hætti í veg fyrir fleiri tilvik rangrar háttsemi. Slíkar ráðstafanir gætu einkum snúið að starfsfólki eða skipulagi, svo sem að rjúfa öll tengsl við fólk eða stofnanir sem tóku þátt í misferlinu, gera viðeigandi ráðstafanir til endurskipulagningar varðandi starfsfólk, innleiða tilkynningakerfi og eftirlitskerfi, koma á fyrirkomulagi fyrir innri endurskoðun til að fylgjast með því að farið sé að reglum og samþykka innri reglur um ábyrgð og bætur. Þegar slíkar ráðstafanir veita nægilega tryggingu ætti ekki að útiloka viðkomandi rekstraraðila lengur einvörðungu af þessum sökum. Rekstraraðilar ættu að geta óskað eftir að ráðstafanir til að fara að reglum, sem gerðar eru með það í huga að gera þátttöku þeirra í útboðsferli fyrir sérleyfi mögulega, verði skoðaðar. Hins vegar ætti að eftirláta aðildarríkjum að ákveða nákvæmlega þau formlegu og efnislegu skilyrði sem gilda um slíka tilvik. Þau ættu einkum að geta ákveðið hvort þau leyfi einstökum samningsyfírvöldum

eða samningsstofnunum að framkvæma viðkomandi mat eða fá það öðrum yfirvöldum í hendur með miðlægum eða dreifstýrðum hætti.

- 72) Mikilvægt er að tryggt sé að undirverktakar fari að skyldum sem við eiga á sviði umhverfis-, félagsmála- og vinnuréttar, sem byggjast á lögum Sambandsins, landslögum, kjarasamningum eða ákvæðum alþjóðlegrar umhverfis-, félagsmála- eða vinnulöggjafar sem talin eru upp í þessari tilskipun, að því tilskildu að slíkar reglur, og beiting þeirra, séu í samræmi við lög Sambandsins, með viðeigandi aðgerðum lögbærra landsyfirvalda, s.s. vinnueftirlitsstofnana eða umhverfisverndarstofnana, innan marka ábyrgða þeirra og valdsviða. Einnig er nauðsynlegt að tryggja nokkurt gagnsæi í undirverktakakeðjunni, þar sem það veitir samningsyfirvöldum og samningsstofnunum upplýsingar um hverjir eru til staðar á byggingarsvæðum þar sem unnið er að verkum í þeirra þágu, eða hvaða fyrirtæki veita þjónustu í eða við byggingar, grunnvirki eða svæði, s.s. ráðhús, skóla í eigu sveitarfélaga, íþróttamannvirki, hafnir eða hraðbrautir, sem samningsyfirvöld bera ábyrgð á eða hafa umsjón með. Koma ætti skýrt fram að skyldan til að veita tilskildar upplýsingar hvílir alltaf á sérleyfishafanum, annað hvort á grundvelli sérstakra skilmála, sem hvert samningsyfirvald eða samningsstofnun þyrfti að fella inn í öll útboðsferli, eða á grundvelli skyldna sem aðildarríki legðu á sérleyfishafann með almennt gildandi ákvæðum.

Einnig ætti að koma skýrt fram að skilyrði um framfylgd þess að farið sé að viðeigandi skyldum á sviði umhverfis-, félagsmála- og vinnuréttar, sem byggjast á lögum Sambandsins, landslögum, kjarasamningum eða ákvæðum alþjóðlegrar umhverfis-, félagsmála- eða vinnulöggjafar, sem talin eru upp í þessari tilskipun, ættu að gilda þegar landslög aðildarríkis kveða á um kerfi sameiginlegrar ábyrgðar undirverktaka og sérleyfishafa, að því tilskildu að slíkar reglur og beiting þeirra samrýmist löggjöf Sambandsins. Enn fremur ætti að taka ótvírætt fram að aðildarríki ættu að geta gengið lengra, til dæmis með því að víkka út skyldur um gagnsæi eða með því að gera samningsyfirvöldum eða samningsstofnunum kleift eða skylda þau til að ganga úr skugga um að ekki sé þannig ástatt um undirverktaka að útilokun rekstraraðila eigi við. Þegar slíkum ráðstöfunum er beitt gagnvart undirverktökum ætti að tryggja samræmi við ákvæðin sem gilda um sérleyfishafann, svo að sérleyfishafanum sé gert að skipta út viðkomandi undirverktaka ef bindandi útilokunarástæður eru fyrir hendi. Ef slík athugun leiðir í ljós útilokunarástæður sem ekki eru bindandi ætti að koma fram að samningsyfirvöld eða samningsstofnanir geti gert kröfu um að undirverktakanum sé skipt út. Hins vegar ætti einnig að koma ótvírætt fram að

samningsyfirvöldum eða samningsstofnunum getur verið skylt að krefjast þess að viðkomandi undirverktaka sé skipt út ef útilokun sérleyfishafans væri skyldubundin við slíkar aðstæður. Einnig ætti að koma ótvírætt fram að aðildarríkjum er áfram frjálst að kveða á um strangari reglur um bótaábyrgð í landslögum.

- 73) Samningsyfirvöld eða samningsstofnanir ættu að meta tilboð á grundvelli einnar eða fleiri valforsendna. Til þess að tryggja gagnsæi og jafna meðferð ættu forsendur fyrir veitingu sérleyfa ávallt að vera í samræmi við einhverja almenna staðla. Þeir staðlar geta vísað til þátta sem eru ekki alfarið efnahagslegir, en hafa áhrif á verðmæti tilboðs frá sjónarhorni samningsyfirvaldsins eða samningsstofnunarinnar og gera kleift að greina efnahagslegan heildarárvinning fyrir samningsyfirvaldið eða samningsstofnunina. Birta ætti öllum umsækjendum eða bjóðendum forsendurnar fyrirfram, þær ættu að tengjast efni samningsins og ættu ekki að veita samningsyfirvaldinu eða samningsstofnuninni ótakmarkað ákvörðunarvald. Þær ættu að gera virka samkeppni mögulega og þeim ættu að fylgja kröfur sem gera kleift að sannreyna með skilvirkum hætti þær upplýsingar sem bjóðendur veita. Það ætti að vera unnt að láta forsendur fyrir vali tilboðs innihalda m.a. umhverfislegar, félagslegar eða nýsköpunartengdar forsendur. Samningsyfirvöld eða samningsstofnanir ættu einnig að tilgreina forsendur fyrir vali tilboðs í forgangs röð eftir mikilvægi til þess að tryggja jafna meðferð mögulegra bjóðenda með því að gera þeim kleift að vera meðvitaðir um alla þætti sem koma til skoðunar þegar þeir útbúa tilboð sín.

Í undantekningartilvikum, ef samningsyfirvaldi eða samningsstofnun berst tilboð þar sem lögð er til nýstárleg lausn með óvenjumikið nothæfi, sem samningsyfirvald eða samningsstofnun, sem sýnir kostgæfni, gat ekki séð fyrir, ættu samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin í undantekningartilvikum að geta breytt röð forsendna fyrir vali tilboðs til að hafa hliðsjón af nýjum möguleikum sem til verða með þessari nýstárlegu lausn, að því tilskildu að slík breyting tryggi jafna meðferð allra bjóðenda og mögulegra bjóðenda, með nýju útboði eða, þar sem við á, með birtingu nýrrar tilkynningar um sérleyfi.

- 74) Rafrænar aðferðir til að veita upplýsingar og samskipta-aðferðir geta einfaldað mjög birtingu sérleyfa og aukið skilvirkni, hraða og gagnsæi útboðsferla fyrir sérleyfi. Þær gætu orðið hin hefðbundna aðferð fyrir samskipti og skipti á upplýsingum í útboðsferlum fyrir sérleyfi þar sem þær auka verulega möguleika rekstraraðila til að taka þátt í útboðsferlum fyrir sérleyfi á öllum innri markaðnum.

- 75) Að jafnaði fela sérleyfissamningar í sér flókið tæknilegt og fjárhagslegt fyrirkomulag til langs tíma, sem er oft háð breytilegum aðstæðum. Því er nauðsynlegt að skýra við hvaða aðstæður breytingar, sem verða á sérleyfi meðan á framkvæmd þess standur, gera nýtt útbóðsferli fyrir sérleyfi nauðsynlegt, með hliðsjón af viðkomandi dómaframkvæmd Evrópudómstólsins. Nýtt útbóðsferli fyrir sérleyfi er nauðsynlegt ef um er að ræða efnislegar breytingar á upphaflega sérleyfinu, einkum á umfangi og efni gagnkvæmra réttinda og skyldna aðilanna, þ.m.t. skiptingu hugverkaréttinda. Slíkar breytingar sýna vilja aðilanna til að endursemjja um nauðsynlega skilmála eða skilyrði þess sérleyfis. Þetta á einkum við ef hin breyttu skilyrði hefðu haft áhrif á útkomu útbóðsins hefðu þau verið hluti af upprunalega útbóðinu. Breytingar á sérleyfi sem valda minniháttar breytingum á samningsfjárhæðinni upp að vissri viðmiðunarfjárhæð ættu alltaf að vera mögulegar án þess að bjóða sérleyfið út upp á nýtt. Í því skyni og til þess að tryggja réttarvissu ætti þessi tilskipun að kveða á um lágmarksviðmiðunarfjárhæð og sé fjárhæðin undir henni þarf ekki að hefja nýtt útbóðsferli. Unnt ætti að vera að gera breytingar á sérleyfi umfram þessa viðmiðunarfjárhæð án nýs útbóðsferlis, að því marki sem slíkar breytingar samrýmast sérstökum skilyrðum. Það gæti t.d. átt við um breytingar sem hafa orðið nauðsynlegar í kjölfar þarfarinnar á að verða við beiðnum frá samningsyfirvöldum eða samningsstofnunum að því er varðar öryggiskröfur og með tilliti til sérkenna slíkrar starfsemi, t.d. starfrækslu á aðstöðu fyrir fjallaíþróttir og ferðamennsku, þar sem löggjöf gæti þróast til að bregðast við tengdum hættum, að því marki sem slíkar breytingar eru í samræmi við viðkomandi skilyrði sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.
- 76) Samningsyfirvöld og samningsstofnanir geta staðið andspænis ytri kringumstæðum sem þau gátu ekki séð fyrir þegar þau veittu sérleyfin, einkum þegar framkvæmd sérleyfisins nær til langs tíma. Í slíkum tilvikum er viss sveigjanleiki nauðsynlegur til að laga sérleyfið að aðstæðum án nýs útbóðsferlis. Hugtakið ófyrirsjáanlegar aðstæður vísar til aðstæðna sem ekki hefði verið hægt að spá fyrir um þrátt fyrir vandlegan undirbúning samningsyfirvaldsins eða samningsstofnunarinnar á upphaflegri veitingu sérleyfisins með tilliti til færra leiða, eðlis og einkenna hins tiltekna verkefnis, góðra starfsvenja á viðkomandi sviði og þarfarinnar á að tryggja eðlileg tengsl milli þess sem varið er í að undirbúa veitingu sérleyfisins og fyrirsjáanlegs verðmætis þess. Hins vegar getur þetta ekki átt við þegar breyting leiðir til breytinga á eðli sérleyfisins í heild, t.d. með því að eitthvað annað komi í stað verkanna sem vinna á eða þjónustunnar sem á að veita eða með því að tegund sérleyfisins sé breytt í grundvallaratriðum þar sem gera má ráð fyrir því í slíkum tilvikum að það hafi möguleg áhrif á útkomuna. Vegna sérleyfa sem veitt eru í þágu annarrar starfsemi en þeirrar sem um getur í II. viðauka ætti aukning á verðmæti sem ekki krefst nýs útbóðsferlis ekki að vera umfram 50% af verðmæti upprunalega sérleyfisins. Þegar nokkrar breytingar eru gerðar í röð, hver á eftir annarri, ætti þessi takmörkun að gilda um verðmæti hvernar breytingar. Slíkar breytingar, sem gerðar eru hver á eftir annarri, ættu ekki að miða að því að sniðganga þessa tilskipun.
- 77) Í samræmi við meginreglurnar um jafna meðferð og gagnsæi ætti ekki að skipta út hlutskarpasta bjóðandanum fyrir annan rekstraraðila, t.d. þar sem sérleyfi er sliðið vegna annmarka við efndir, án þess að efnt sé á ný til samkeppni um sérleyfið. Hlutskarpasti bjóðandinn sem framkvæmir sérleyfið ætti hins vegar, einkum þar sem sérleyfið hefur verið veitt hópi rekstraraðila, að geta farið í gegnum tilteknar skipulagsbreytingar á meðan framkvæmd sérleyfisins standur, s.s. hreina innri endurskipulagningu, yfirtökur, samruna og kaup eða ógjaldfærni. Slíkar skipulagsbreytingar ættu ekki sjálfkrafa að kalla á nýtt útbóðsferli fyrir sérleyfið sem sá bjóðandi framkvæmir.
- 78) Samningsyfirvöld og samningsstofnanir ættu að hafa möguleika á að kveða á um breytingar á sérleyfi með ákvæðum um endurskoðun eða valmöguleika en slík ákvæði ættu ekki að veita þeim ótakmarkað ákvörðunarvald. Því ætti að setja fram í þessari tilskipun upp að hvaða marki kveða má á um breytingar í upphaflega sérleyfinu. Því ætti að koma skýrt fram að nægilega skýrlega orðuð ákvæði um endurskoðun eða valmöguleika geti m.a. kveðið á um verðtryggingu eða tryggt að t.d. fjarskiptabúnaður sem ber að afhenda á tilteknu tímabili henti áfram, einnig ef um er að ræða breytilegar samskiptareglur eða aðrar tæknilegar breytingar. Einnig ætti að vera mögulegt, samkvæmt nægilega skýrum ákvæðum, að kveða á um breytingar á sérleyfinu sem hafa orðið nauðsynlegar vegna tæknilegra örðugleika sem hafa komið upp við starfrækslu eða viðhald. Einnig ætti að minna á að sérleyfi gætu t.d. varðað bæði hefðbundið viðhald og kveðið á um sérstök inngrip vegna viðhalds sem kann að vera nauðsynlegt til þess að tryggja áframhaldandi veitingu opinberrar þjónustu.
- 79) Samningsyfirvöld og samningsstofnanir gætu staðið frammi fyrir því að frekari verka eða þjónustu sé þörf. Í slíkum tilvikum ætti að teljast réttlæt看legt að breyta upprunalega sérleyfinu án þess að nýtt útbóðsferli fyrir sérleyfi komi til, að því tilskildu að skilyrðin sem kveðið er á um í þessari tilskipun séu uppfyllt.

- 80) Samningsyfirvöldin og samningsstofnanirnar standa stundum frammi fyrir aðstæðum sem krefjast þess að sérleyfinu sé slitið fyrr en til stóð, til þess að farið sé að skyldum samkvæmt lögum Sambandsins á sviði sérleyfa. Aðildarríkin ættu því að tryggja að samningsyfirvöld og samningsstofnanir eigi þess kost að slíta sérleyfinu, í samræmi við skilyrði sem kveðið er á um í landslögum, á meðan það er í gildi, ef þess er krafist samkvæmt lögum Sambandsins.
- 81) Til þess að tryggja nægilega réttarvernd umsækjenda og bjóðenda í útboðsferlinu fyrir sérleyfi, ásamt því að gera framfylgd þessarar tilskipunar og meginreglna sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins skilvirka, ætti tilskipun ráðsins 89/665/EBE ⁽¹⁶⁾ og tilskipun ráðsins 92/13/EBE ⁽¹⁷⁾ einnig að gilda um sérleyfissamninga um þjónustu og verk sem gerðir eru bæði af samningsyfirvöldum og samningsstofnunum. Því ætti að breyta tilskipunum 89/665/EBE og 92/13/EBE til samræmis við það.
- 82) Vinnsla persónuupplýsinga samkvæmt þessari tilskipun ætti að falla undir gildissvið tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB ⁽¹⁸⁾.
- 83) Aðildarríki þurfa að fylgjast stöðugt og skipulega með framkvæmd og virkni reglna um gerð sérleyfissamninga til þess að tryggja skilvirka og samræmda beitingu laga Sambandsins.
- 84) Framkvæmdastjórnin ætti að meta efnahagsleg áhrif notkunar þeirra viðmiðunarfjárhæða, sem settar eru fram í þessari tilskipun og undantekningarinnar sem sett er fram í 12. gr., á innri markaðinn, einkum að því er varðar þætti svo sem gerð samninga yfir landamæri, þátttöku lítilla og meðalstórra fyrirtækja og viðskiptakostnað, með tilliti til sérstakrar uppbyggingar vatnsgeirans. Framkvæmdastjórnin ætti að gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu þar um eigi síðar en 18. apríl 2019. Í samræmi við 7. mgr. XXIV gr. samningsins um opinber innkaup eiga samningsaðilar að eiga með sér frekari viðræður um hann þremur árum eftir að hann öðlast gildi og með reglubundnum hætti þar á eftir. Í þessu samhengi ætti að kanna, í tengslum við viðræðurnar samkvæmt samningnum um opinber innkaup, hversu víðeigandi viðmiðunarfjárhæðirnar eru, með tilliti til áhrifa verðbólgu og viðskiptakostnaðar. Framkvæmdastjórnin ætti, þegar það er hægt og við hæfi, að taka til skoðunar að leggja til að viðmiðunarfjárhæðir, sem eiga við samkvæmt samningnum um opinber innkaup, verði hækkaðar í næstu viðræðum. Verði einhver breyting á þessum viðmiðunarfjárhæðum ætti tillaga að nýrri löggjöf um breytingar á viðmiðunarfjárhæðinni sem sett er fram í þessari tilskipun að fylgja eftir skýrslu framkvæmdastjórnarinnar, þar sem við á.
- 85) Til þess að aðlagast hraðri tæknilegri og efnahagslegri þróun og þróun á sviði reglusetningar ætti að framselja vald til að samþykkja gerðir í samræmi við 290 gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins til framkvæmdastjórnarinnar að því er varðar endurskoðun á skránni yfir gerðir sem sett er fram í III. viðauka, endurskoðun á tæknilegum útfærslum aðferða til útreiknings á viðmiðunarfjárhæðinni ásamt reglubundinni endurskoðun á viðmiðunarfjárhæðinni sjálfri, breytingum á tilvísunum til flokkunarkerfis sameiginlega innkaupaorðasafnsins og breytingum á skránni yfir gerðir sem sett er fram í X. viðauka. Einkar mikilvægt er að framkvæmdastjórnin hafi víðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga. Við undirbúning og samningu framseldra gerða ætti framkvæmdastjórnin að tryggja samhlíða, tímanlega og víðeigandi afhendingu viðkomandi skjala til Evrópuþingsins og ráðsins.
- 86) Til þess að tryggja samræmd skilyrði varðandi samningu og afhendingu tilkynninga og fyrir sendingu og útgáfu gagna sem um getur í V., VII. og VIII. viðauka ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald. Þessu valdi ber að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 ⁽¹⁹⁾. Beita ætti ráðgjafarnefndarmeðferð við samþykkt framkvæmdargerða sem hafa hvorki áhrif á fjárhagsstöðu né á eðli og umfang skyldna sem stafa af þessari tilskipun. Þessar gerðir einkennir, þvert á móti, að þær þjóna einvörðungu stjórnsýslulegum tilgangi og er ætlað að auðvelda beitingu þessarar tilskipunar.
- 87) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. að samræma lög og stjórnsýslufyrirmæli aðildarríkjanna um beitingu tiltekinna útboðsferla fyrir sérleyfi, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins vegna umfangs og áhrifa aðgerðanna, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna, eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná því markmiði.

⁽¹⁶⁾ Tilskipun ráðsins 89/665/EBE frá 21. desember 1989 um samræmingu laga og stjórnsýslufyrirmæla aðildarríkjanna á reglum um meðferð kæru vegna útboðs og gerðar opinberra vörukaupa- og verksamninga (Stjtið. EB L 395, 30.12.1989, bls. 33).

⁽¹⁷⁾ Tilskipun ráðsins 92/13/EBE frá 25. febrúar 1992 um samræmingu laga og stjórnsýslufyrirmæla um beitingu á reglum Bandalagsins um innkaup stofnana sem annast vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og fjarskipti (Stjtið. EB 76, 23.3.1992, bls. 14).

⁽¹⁸⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjtið. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31).

⁽¹⁹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdavaldi sínu (Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

88) Í samræmi við sameiginlega pólitíska yfirlýsingu aðildarríkja og framkvæmdastjórnarinnar frá 28. september 2011 um skýringaskjöl, hafa aðildarríki skuldbundið sig, í rökstuddum tilvikum, til að láta tilkynningunni um lögleiðingarráðstafanir sínar fylgja eitt eða fleiri skjöl sem skýra út sambandið milli innihalds tilskipunar og

samsvarandi hluta landsbundinna lögleiðingargerna. Að því er varðar þessa tilskipun telur löggjafinn að sending slíkra gagna sé rökstudd.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. BÁLKUR: EFNI, GILDISSVIÐ, MEGINREGLUR OG SKILGREININGAR

I. KAFLI: Gildissvið, almennar meginreglur og skilgreiningar

I. ÞÁTTUR: EFNI, GILDISSVIÐ, ALMENNAR MEGINREGLUR, SKILGREININGAR OG VIÐMIÐUNARFJÁRHÆÐ

1. gr.: Efni og gildissvið
2. gr.: Meginreglan um frjálsa stjórnsýslu opinberra yfirvalda
3. gr.: Meginreglan um jafna meðferð, bann við mismunun og gagnsæi
4. gr.: Frelsi til að skilgreina þjónustu í almannabágu sem hefur almenna efnahagslega þýðingu
5. gr.: Skilgreiningar
6. gr.: Samningsyfirvöld
7. gr.: Samningsstofnanir
8. gr.: Viðmiðunarfjárhæð og aðferðir til að reikna út áætlað verðmæti sérleyfa
9. gr.: Endurskoðun viðmiðunarfjárhæðar

II. ÞÁTTUR: UNDANTEKNINGAR

10. gr.: Undantekningar sem gilda um sérleyfi sem samningsyfirvöld og samningsstofnanir veita
11. gr.: Sérstakar undantekningar á sviði rafrænna fjarskipta
12. gr.: Sérstakar undantekningar á sviði vatns
13. gr.: Sérleyfi sem veitt eru eignatengdu fyrirtæki
14. gr.: Sérleyfi sem veitt eru fyrirtæki um sameiginlegt verkefni eða samningsstofnun sem á hlut að fyrirtæki um sameiginlegt verkefni
15. gr.: Tilkynning samningsstofnana um upplýsingar
16. gr.: Undantekning vegna starfsemi sem er í beinni samkeppni
17. gr.: Sérleyfi milli opinberra aðila

III. ÞÁTTUR: ALMENN ÁKVÆÐI

18. gr.: Tímalengd sérleyfis
19. gr.: Félagsþjónusta og önnur sértæk þjónusta
20. gr.: Blandaðir samningar
21. gr.: Blandaðir innkaupasamningar sem hafa hliðar er snúa að vörnum eða öryggi

22. gr.: Samningar sem taka bæði til starfsemi sem um getur í II. viðauka og annarrar starfsemi
23. gr.: Sérleyfi sem taka bæði til starfsemi sem um getur í II. viðauka og starfsemi sem hefur hliðar sem snúa að vörnum og öryggi

IV. ÞÁTTUR: SÉRSTAKAR AÐSTÆÐUR

24. gr.: Sérleyfi bundin við ákveðna hópa
25. gr.: Þjónusta tengd rannsóknum og þróun

II. KAFLI: Meginreglur

26. gr.: Rekstraraðilar
27. gr.: Flokkunarkerfi
28. gr.: Trúnaðarkvaðir
29. gr.: Reglur um samskipti

II. BÁLKUR REGLUR UM VEITINGU SÉRLEYFA: ALMENNAR MEGINREGLUR OG KRÖFUR UM FRAMKVÆMD

I. KAFLI: Almennar meginreglur

30. gr.: Almennar meginreglur
31. gr.: Tilkynningar um sérleyfi
32. gr.: Tilkynningar um veitingu sérleyfis
33. gr.: Form tilkynninga og aðferð við birtingu þeirra
34. gr.: Rafrænt aðgengi að skjölum sem varða sérleyfi
35. gr.: Barátta gegn spillingu og komið í veg fyrir hagsmunaárekstra

II. KAFLI: Kröfur um framkvæmd

36. gr.: Tækni- og virknikröfur
37. gr.: Kröfur um framkvæmd
38. gr.: Val og eigindlegt mat á umsækjendum
39. gr.: Frestir fyrir móttöku umsókna um og tilboða í sérleyfi
40. gr.: Miðlun upplýsinga til umsækjenda og bjóðenda
41. gr.: Forsendur fyrir vali tilboðs

III. BÁLKUR: REGLUR UM FRAMKVÆMD SÉRLEYFA

42. gr.: Undirverktakastarfsemi
43. gr.: Breyting samninga á gildistíma þeirra

44. gr.: Slit sérleyfis

45. gr.: Vöktun og skýrslugjöf

IV. BÁLKUR: BREYTINGAR Á TILSKIPUNUM 89/665/EBE OG 92/13/EBE

46. gr.: Breytingar á tilskipun 89/665/EBE

47. gr.: Breytingar á tilskipun 92/13/EBE

V. BÁLKUR: FRAMSELT VALD, FRAMKVÆMDARVALD OG LOKAÁKVÆÐI

48. gr.: Beiting framsals

49. gr.: Flýtimeðferð

50. gr.: Nefndarmeðferð

51. gr.: Lögleiðing

52. gr.: Umbreytingarákvæði

53. gr.: Vöktun og skýrslugjöf

54. gr.: Gildistaka

55. gr.: Viðtakendur

VIÐAUKAR:

I. VIÐAUKI: YFIRLIT YFIR STARFSEMI SEM UM GETUR Í 7. LIÐ 5. GR.

II. VIÐAUKI: STARFSEMI Á VEGUM SAMNINGSSTOFNANA SEM UM GETUR Í 7. GR.

III. VIÐAUKI: SKRÁ YFIR RÉTTARGERÐIR SAMBANDSINS SEM UM GETUR Í B-LIÐ 2. MGR. 7. GR.

IV. VIÐAUKI: ÞJÓNUSTA SEM UM GETUR Í 19. GR.

V. VIÐAUKI: UPPLÝSINGAR SEM EIGA AÐ KOMA FRAM Í TILKYNNINGUM UM SÉRLEYFI SEM UM GETUR Í 31. GR.

VI. VIÐAUKI: UPPLÝSINGAR SEM EIGA AÐ KOMA FRAM Í KYNNINGARTILKYNNINGUM VARÐANDI SÉRLEYFI FYRIR FÉLAGSÞJÓNUSTU OG AÐRA SÉRTÆKA ÞJÓNUSTU SEM UM GETUR Í 3. MGR. 31. GR.

VII. VIÐAUKI: UPPLÝSINGAR SEM EIGA AÐ KOMA FRAM Í TILKYNNINGUM UM VEITINGU SÉRLEYFIS SEM UM GETUR Í 32. GR.

VIII. VIÐAUKI: UPPLÝSINGAR SEM EIGA AÐ KOMA FRAM Í TILKYNNINGUM UM VEITINGU SÉRLEYFIS FYRIR FÉLAGSÞJÓNUSTU OG AÐRA SÉRTÆKA ÞJÓNUSTU SEM UM GETUR Í 32. GR.

IX. VIÐAUKI: BIRTING

X. VIÐAUKI: SKRÁ YFIR ALÞJÓÐLEGAR SAMPYKKTIR Á SVIÐI FÉLAGSMÁLA OG UMHVERFISMÁLA SEM UM GETUR Í 3. MGR. 30. GR.

XI. VIÐAUKI: UPPLÝSINGAR SEM EIGA AÐ KOMA FRAM Í TILKYNNINGUM UM BREYTINGAR Á SÉRLEYFI Á GILDISTÍMA ÞESS SKV. 43. GR.

I. BÁLKUR

EFNI, GILDISSVIÐ, MEGINREGLUR OG
SKILGREININGAR

I. KAFLI

Gildissvið, almennar meginreglur og skilgreiningar

I. þáttur

Efni, gildissvið, almennar meginreglur,
skilgreiningar og viðmiðunarfrjárhæð

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Með þessari tilskipun er komið á reglum um málsmeðferð samningsyfirvalda og samningsstofnana við opinber innkaup með veitingu sérleyfis, sem metið er að sé að verðmæti ekki lægra en sem nemur viðmiðunarfrjárhæðinni sem mælt er fyrir um í 8. gr.

2. Þessi tilskipun gildir um gerð sérleyfissamninga um verk eða þjónustu við rekstraraðila af hálfu:

a) samningsyfirvalda eða

b) samningsstofnana, að því tilskildu að verkið eða þjónustan séu ætluð til einhverrar þeirrar starfsemi sem um getur í II. viðauka.

3. Beiting tilskipunar þessarar er með fyrirvara um ákvæði 346. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

4. Samningar, ákvarðanir eða aðrir lagagerningar þar sem vald eða ábyrgð til að framkvæma verkefni sem heyra undir hið opinbera færast milli samningsyfirvalda eða samningsstofnana eða hópa samningsyfirvalda eða samningsstofnana, og sem kveða ekki á um endurgjald fyrir samningsefndir, teljast vera innri málefni viðkomandi aðildarríkis og hefur tilskipunin engin áhrif á þau sem slík.

2. gr.

Meginreglan um frjálsa stjórnýslu opinberra yfirvalda

1. Í þessari tilskipun er meginreglan um frjálsa stjórnýslu lands-, svæðis- og staðaryfirvalda viðurkennd í samræmi við landslög og lög Sambandsins. Þessum yfirvöldum er fjárlást að ákveða hvernig best sé að framkvæma verk eða veita þjónustu, einkum til að tryggja hátt gæðastig, öryggi og viðráðanlegt verð, jafna meðferð og stuðla að almennum aðgangi og réttindum notenda í tengslum við opinbera þjónustu.

Þessi yfirvöld geta kosið að sinna verkefnum sínum í þágu almannahagsmuna með þeim föngum sem þau hafa yfir að ráða eða í samvinnu við önnur yfirvöld eða fá þau í hendur rekstraraðilum.

2. Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á tilhögun eignarréttar í aðildarríkjunum. Einkum kveður hún ekki á um einkavæðingu opinberra fyrirtækja sem veita almenningi þjónustu.

3. gr.

Meginreglan um jafna meðferð, bann við mismunum og gagnsæi

1. Samningsyfirvöld og samningsstofnanir skulu gæta að jafnri meðferð án mismununar, gagnsæi og meðalhófi í samskiptum við rekstraraðila.

Útboðsferli fyrir sérleyfi, þ.m.t. mat á verðmæti þess, skal ekki hagað af ásetningi þannig að það falli utan gildissviðs þessarar tilskipunar eða þannig að það sé með óréttmætum hætti gert hagstæðara eða óhagstæðara tilteknum rekstraraðilum eða tilteknum verkum, vörum eða þjónustu.

2. Samningsyfirvöld og samningsstofnanir skulu stefna að því að tryggja gagnsæi útboðsferlisins og framkvæmd samningsins og jafnframt fylgja 28. gr.

4. gr.

Frelsi til að skilgreina þjónustu í almannapágu sem hefur almenna efnahagslega þýðingu

1. Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á frelsi aðildarríkjana til að skilgreina, í samræmi við lög Sambandsins, það sem þau telja vera þjónustu í almannapágu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu, hvernig skipuleggja skuli þessa þjónustu og fjármagna hana, í samræmi við reglur um ríkisaðstoð og hvaða sérstöku skuldbindingar skulu gilda um hana. Þessi tilskipun hefur heldur ekki áhrif á það hvernig aðildarríki skipuleggja almannatryggingakerfi sín.

2. Þjónusta í almannapágu sem er ekki af efnahagslegum toga fellur utan gildissviðs þessarar tilskipunar.

5. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1) „sérleyfi“: sérleyfissamningar um verk eða þjónustu, eins og skilgreint er í a- og b-lið:

- a) „sérleyfissamningur um verk“: skriflegur samningur, fjárhagslegs eðlis, þar sem ein eða fleiri samningsyfirvöld eða samningsstofnanir fela framkvæmd verka í hendur einum eða fleiri rekstraraðilum þar sem endurgjaldið felst annað hvort eingöngu í rétti til að hagnýta verkin sem samningurinn tekur til eða í þeim rétti ásamt greiðslu,
- b) „sérleyfissamningur um þjónustu“: skriflegur samningur, fjárhagslegs eðlis, þar sem ein eða fleiri samningsyfirvöld eða samningsstofnanir fela veitingu og rekstur þjónustu, annarrar en framkvæmd verka sem um getur í a-lið, í hendur einum eða fleiri rekstraraðilum, þar sem endurgjaldið felst annað hvort eingöngu í rétti til að hagnýta þjónustuna sem samningurinn tekur til eða í þeim rétti ásamt greiðslu.
- Gerð sérleyfissamnings um verk eða þjónustu skal fela í sér yfirfærslu til sérleyfishafans á rekstraráhættu við að hagnýta þessi verk eða þjónustu, sem nær annað hvort til eftirspurnaráhættu eða framboðsáhættu eða hvoru tveggja. Sérleyfishafinn telst bera rekstraráhættu þegar ekki er tryggt, við venjulegar rekstraraðstæður, að hann endurheimti fjárfestingar eða kostnað sem stofnað hefur verið til við starfrækslu verka eða þjónustu sem sérleyfið snýst um. Raunveruleg áhætta af duttlungum markaðarins skal vera hluti þeirrar áhættu sem flyst til sérleyfishafans, þannig að mögulegt áætlað tap sérleyfishafans skal ekki aðeins að vera tap að nafninu til eða óverulegt,
- 2) „rekstraraðili“: hver sá einstaklingur, lögaðili eða opinber aðili, eða hópur slíkra einstaklinga eða aðila, þ.m.t. tímabundin samtök fyrirtækja, sem býður framkvæmd verka og/eða verk, vöruafhendingu eða þjónustustarfsemi á markaðnum,
- 3) „umsækjandi“: rekstraraðili sem hefur leitað eftir því að eða verið boðið að taka þátt í útboðsferli fyrir sérleyfi,
- 4) „bjóðandi“: rekstraraðili sem hefur lagt fram tilboð,
- 5) „sérleyfishafi“: rekstraraðili sem veitt hefur verið sérleyfi,
- 6) „skriflegt“: hvers konar tjáning með orðum eða tölum sem hægt er að lesa, endurgera og miðla, þ.m.t. upplýsingar sem eru sendar eða geymdar með rafrænum aðferðum,
- 7) „framkvæmd verka“: framkvæmd, eða bæði hönnun og framkvæmd verka sem tengjast einhverri þeirri starfsemi sem um getur í I. viðauka eða verks, eða hvers konar framkvæmd verks sem svarar til krafna sem settar eru fram af samningsyfirvaldi eða samningsstofnun sem hefur afgerandi áhrif á gerð eða hönnun verksins,
- 8) „verk“: heildarafrakstur af byggingarframkvæmdum eða mannvirkjagerð sem getur, sem slíkt, þjónað fjárhagslegu eða tæknilegu hlutverki,
- 9) „rafrænar aðferðir“: rafrænn búnaður til vinnslu (þ.m.t. með stafrænni samþjöppun) og geymslu gagna sem eru send, flutt og móttækin með rafræði, þráðlaust, með ljóstæknilegum aðferðum eða með öðrum rafsegulaðferðum,
- 10) „einkaréttur“: réttindi sem þar til bært yfirvald aðildarríkis veitir með því að setja hvers konar lög eða birt stjórnisýslufyrirmæli, þannig að samrýmist sáttmálunum, sem hafa þau áhrif að takmarka starfsemina við einungis einn rekstraraðila og sem hafa veruleg áhrif á möguleika annarra rekstraraðila til slíkrar starfsemi,
- 11) „sérstök réttindi“: réttindi sem þar til bært yfirvald aðildarríkis veitir með því að setja hvers konar lög eða birt stjórnisýslufyrirmæli, þannig að samrýmist sáttmálunum, sem hafa þau áhrif að takmarka starfsemina við tvo eða fleiri rekstraraðila og sem hafa veruleg áhrif á möguleika annarra rekstraraðila til slíkrar starfsemi,
- 12) „skjal sem varðar sérleyfi“ (e. concession document): hvert það skjal sem samningsyfirvald eða samningsstofnun lætur í té eða vísar til, til þess að lýsa eða ákvarða þætti sérleyfisins eða ferlisins, þ.m.t. tilkynning um sérleyfi, tækni- og virknikröfur, fyrirhuguð skilyrði sérleyfisins, form fyrir framlagningu umsækjenda og bjóðenda á skjölum, upplýsingar um þær skyldur sem gilda almennt og viðbótarskjöl ef einhver eru,
- 13) „nýsköpun“: innleiðing nýrrar eða verulega bættrar vöru, þjónustu eða ferlis, þ.m.t. en ekki takmarkað við framleiðsluferli, byggingarferli, nýja markaðssetningaraðferð eða nýja skipulagsaðferð í viðskiptaháttum, skipulagi vinnustaða eða ytri samskiptum, m.a. í þeim tilgangi að hjálpa til við að takast á við samfélagslegar áskoranir eða styðja við áætlunina Evrópa 2020.

6. gr.

Samningsyfirkvöld

1. Í þessari tilskipun merkir „samningsyfirkvöld“ ríkis-, svæðis- eða staðaryfirkvöld, aðila sem heyra undir opinberan rétt eða samtök sem eru mynduð af einu eða fleiri slíkum yfirkvöldum eða einum eða fleiri slíkum aðilum sem heyra undir opinberan rétt, þó ekki yfirkvöld, aðila eða samtök sem stunda einhverja þá starfsemi sem um getur í II. viðauka og veita sérleyfi fyrir einhverja þá starfsemi sem þar er getið um.

2. „Svæðisyfirkvöld“ tekur til allra yfirvalda stjórnsýslueininga sem eru á skrá, sem ekki er tæmandi, á 1. og 2. stigi flokkunar hagskýrslusvæða (NUTS), eins og um getur í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1059/2003 ⁽²⁰⁾.

3. „Staðaryfirkvöld“ tekur til allra yfirvalda stjórnsýslueininga sem heyra undir 3. stig NUTS-flokkunarinnar og smærri stjórnsýslueininga, eins og um getur í reglugerð (EB) nr. 1059/2003.

4. „Aðilar sem heyra undir opinberan rétt“ merkir aðila sem hafa öll eftirfarandi einkenni til að bera:

- a) þeim er komið á fót í þeim sérstaka tilgangi að fullnægja þörfum almennings en starfa hvorki á sviði iðnaðar né viðskipta,
- b) þeir hafa réttarstöðu lögaðila og
- c) þeir eru fjármagnaðir að mestu leyti af ríkis-, svæðis- eða staðaryfirkvöldum, eða öðrum aðilum sem heyra undir opinberan rétt, eða starfsemi þeirra er undir eftirliti slíkra aðila eða yfirvalda, eða þeir hafa stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn þar sem meiri hluti stjórnarmanna er skipaður af ríkis-, svæðis- eða staðaryfirkvöldum eða öðrum aðilum sem heyra undir opinberan rétt.

7. gr.

Samningsstofnanir

1. Í þessari tilskipun merkir „samningsstofnanir“ aðila sem hafa með höndum einhverja þá starfsemi sem um getur í II. viðauka og veita sérleyfi fyrir einhverja þá starfsemi sem þar er getið um, og sem eru eitt af eftirfarandi:

- a) ríkis-, svæðis- eða staðaryfirkvöld, aðilar sem heyra undir opinberan rétt eða samtök sem eru mynduð af einu eða fleiri slíkum yfirkvöldum eða einum eða fleiri slíkum aðilum sem heyra undir opinberan rétt,

- b) opinber fyrirtæki eins og þau eru skilgreind í 4. mgr. þessarar greinar,

- c) aðrir aðilar en þeir sem um getur í a- og b-lið þessarar málsgreinar, en sem starfa á grundvelli sérstakra réttinda eða einkaréttar sem er veittur til þess að hafa með höndum einhverja þá starfsemi sem um getur í II. viðauka.

2. Aðilar, sem hafa verið veitt sérstök réttindi eða einkaréttur með málsmeðferð sem tryggt hefur verið að fái nægilega kynningu og þar sem veiting réttindanna byggðist á hlutlægum viðmiðunum, teljast ekki vera „samningsstofnanir“ í skilningi c-liðar 1. mgr. Til slíkra málsmeðferða skal m.a. telja:

- a) innkaupaferli að undangenginni útboðsauglýsingu í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/24/ESB ⁽²¹⁾ og tilskipun 2014/25/ESB, tilskipun 2009/81/EB eða þessa tilskipun,
- b) málsmeðferðir við veitingu leyfa á grundvelli hlutlægra viðmiðana samkvæmt öðrum réttargerðum Sambandsins sem taldar eru upp í III. viðauka, sem tryggja nægilegt gagnsæi fyrir fram.

3. Framkvæmdastjórnin skal hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 48. gr. að því er varðar breytingar á skránni yfir réttargerðir Sambandsins, sem sett er fram í III. viðauka, ef nauðsyn krefur vegna niðurfellingar eða breytingar á þeim gerðum eða vegna samþykktar nýrra gerða.

4. „Opinbert fyrirtæki“ er hvers kyns fyrirtæki þar sem samningsyfirkvöld geta haft ráðandi áhrif, beint eða óbeint, vegna eignarhalds, fjárhagslegrar þátttöku eða reglna sem gilda um fyrirtækið.

Ráðandi áhrif samningsyfirkvöldu skulu teljast vera fyrir hendi í sérhverju eftirfarandi tilvika, þar sem þau yfirkvöld, beint eða óbeint:

- a) eiga meirihluta skráðs hlutafjár í hlutaðeigandi fyrirtæki,
- b) ráða yfir meirihluta atkvæða sem tengjast hlutafjareign í fyrirtækinu,
- c) hafa rétt til að skipa meira en helming fulltrúa í stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn fyrirtækisins.

⁽²⁰⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1059/2003 frá 26. maí 2003 um að taka upp sameiginlega flokkun hagskýrslusvæða (NUTS) (Stjtið. ESB L 154, 21.6.2003, bls. 1).

⁽²¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/24/ESB frá 26. febrúar 2014 um opinber innkaup (Stjtið. ESB L 94, 28.3.2014, bls. 65)

8. gr.

Viðmiðunarfjárhæð og aðferðir til að reikna út áætlað verðmæti sérleyfa

1. Þessi tilskipun gildir um sérleyfi að verðmæti sem nemur 5 186 000 evrum eða meira.

2. Verðmæti sérleyfis skal vera heildarvelta sérleyfishafans sem til verður á gildistíma samningsins, án virðisauka-skatts, samkvæmt mati samningsyfirvaldsins eða samningsstofnunarinnar, sem endurgjald fyrir verk eða þjónustu sem sérleyfið snýst um, auk vara sem tengjast slíkum verkum og þjónustu.

Matið skal miðast við þann tíma þegar tilkynning um sérleyfi er send eða, þegar ekki er kveðið á um slíka tilkynningu, á þeim tíma sem samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin hefja útboðsferlið fyrir sérleyfi, til dæmis með því að hafa samband við rekstraraðila í tengslum við sérleyfin.

Ef verðmæti sérleyfisins á þeim tíma sem veitingin fer fram er meira en 20% hærra en áætlað verðmæti þess, skal matið sem gildir, að því er varðar 1. mgr., vera verðmæti sérleyfisins þegar veitingin fer fram.

3. Áætlað verðmæti sérleyfisins skal reiknað út með hlutlægrri aðferð sem tilgreind er í skjölunum sem varða sérleyfið. Þegar áætlað verðmæti sérleyfisins er reiknað skulu samningsyfirvöld og samningsstofnanir, þar sem við á, einkum taka tillit til:

- a) virðis hvers kyns valmöguleika og framlengingar á tímalengd sérleyfisins,
- b) tekna af greiðslu gjalda og sekta, annarra en þeirra sem samningsyfirvöld eða samningsstofnanir innheimta, sem notendur verka eða þjónustu greiða,
- c) greiðslna eða fjárhagslegs ávinnings í hvaða formi sem er, frá samningsyfirvaldi eða samningsstofnun eða öðrum opinberum aðila til sérleyfishafans, þ.m.t. bætur fyrir að gegna þeirri skyldu að veita opinbera þjónustu og styrkir í formi opinberra fjárfestinga,
- d) verðmætis styrkja eða annars fjárhagslegs ávinnings, í hvaða formi sem er, frá þriðju aðilum vegna framkvæmdar sérleyfisins,
- e) tekna af sölu hvaða eigna sem er, sem eru hluti af sérleyfinu,

f) verðmætis allra vara og þjónustu sem samningsyfirvöld eða samningsstofnanir fá sérleyfishafanum til ráðstöfunar, að því tilskildu að það sé nauðsynlegt til að framkvæma verkin eða veita þjónustuna,

g) hvers konar verðlauna eða greiðslna til umsækjenda eða bjóðenda.

4. Ekki skal velja aðferð við útreikning áætlaðs verðmætis sérleyfis í þeim tilgangi að það verði undanþegið gildissviði þessarar tilskipunar. Ekki skal skipta sérleyfi niður í hluta til að koma í veg fyrir að það falli undir gildissvið þessarar tilskipunar, nema slíkt sé réttlætanlegt á grundvelli hlutlægra ástæðna.

5. Þegar fyrirhugað verk eða þjónusta getur leitt til þess að sérleyfi sé veitt í aðgreindum hlutum skal taka tillit til áætlaðs heildarverðmætis allra slíkra samningshluta.

6. Ef samanlagt verðmæti hlutanna er jafnt viðmiðunarfjárhæðinni, sem mælt er fyrir um í þessari grein, eða meira gildir þessi tilskipun um veitingu hvers hluta.

9. gr.

Endurskoðun viðmiðunarfjárhæðar

1. Á tveggja ára fresti, frá 30. júní 2013, skal framkvæmdastjórnin ganga úr skugga um að viðmiðunarfjárhæðin sem sett er fram í 1. mgr. 8. gr. sé í samræmi við viðmiðunarfjárhæðina sem sett er í samningi Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar um opinber innkaup (samningnum um opinber innkaup) fyrir sérleyfissamninga um verk og skal, ef nauðsyn krefur, endurskoða hana í samræmi við þessa grein.

Í samræmi við útreikningsaðferðina sem sett er fram í samningnum um opinber innkaup skal framkvæmdastjórnin reikna verðgildi viðmiðunarfjárhæðarinnar á grundvelli meðaldagengis evru með tilliti til sérstöku dráttarréttindanna, á 24 mánaða tímabili sem lýkur 31. ágúst á undan endurskoðuninni sem tekur gildi 1. janúar. Viðmiðunarfjárhæðin, sem er endurskoðuð þannig, skal, ef þörf krefur, jöfnuð niður að næsta þúsundi evra til að tryggja að tekið sé tillit til gildandi viðmiðunarfjárhæðar samkvæmt samningnum um opinber innkaup, sem er tilgreind sem sérstök dráttarréttindi.

2. Á tveggja ára fresti frá 1. janúar 2014 skal framkvæmdastjórnin ákvarða verðgildi viðmiðunarfjárhæðarinnar, sem um getur í 1. mgr. 8. gr., sem er endurskoðuð skv. 1. mgr. þessarar greinar, í gjaldmiðli þeirra aðildarríkja sem ekki hafa evru sem gjaldmiðil.

Í samræmi við útreikningsaðferðina sem sett er fram í samningnum um opinber innkaup skal ákvörðun slíks verðgildis vera byggð á meðaldagengi þeirra gjaldmiðla í samræmi við gildandi viðmiðunarfjárhæð í evrum, á 24 mánaða tímabili sem lýkur 31. ágúst á undan endurskoðuninni sem tekur gildi 1. janúar.

3. Framkvæmdastjórnin skal birta endurskoðuðu viðmiðunarfjárhæðina, sem um getur í 1. mgr., samsvarandi verðgildi í gjaldmiðlum aðildarríkanna, sem um getur í fyrstu undirgrein 2. mgr. og verðgildið sem ákvarðað er í samræmi við aðra undirgrein 2. mgr. í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins í upphafi nóvembermánaðar í kjölfar endurskoðunar þeirra.

4. Framkvæmdastjórnin skal hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 48. gr. til þess að laga aðferðafræðina, sem sett er fram í annari undirgrein 1. mgr. þessarar greinar, að hvers konar breytingum á aðferðafræðinni sem kveðið er á um í samningnum um opinber innkaup um endurskoðun viðmiðunarfjárhæðarinnar, sem um getur í 1. mgr. 8. gr., og til að ákvarða samsvarandi verðgildi í gjaldmiðlum aðildarríkja sem ekki hafa evru sem gjaldmiðil, eins og um getur í 2. mgr. þessarar greinar.

Framkvæmdastjórnin skal einnig hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 48. gr. til að endurskoða viðmiðunarfjárhæðina sem um getur í 1. mgr. 8. gr. í samræmi við 1. mgr. þessarar greinar.

5. Ef nauðsynlegt reynist að endurskoða viðmiðunar-
fjárhæðina og tímatakmarkanir koma í veg fyrir að hægt sé að nota málsmeðferðina í 48. gr. og brýna nauðsyn ber því til, skal málsmeðferðin sem kveðið er á um í 49. gr. gilda um framseldar gerðir sem samþykktar eru samkvæmt annari undirgrein 4. mgr. þessarar greinar.

II. Þáttur

Undantekningar

10. gr.

Undantekningar sem gilda um sérleyfi sem samningsyfirvöld og samningsstofnanir veita

1. Þessi tilskipun gildir ekki um sérleyfissamninga um þjónustu sem gerðir eru við samningsyfirvald eða samningsstofnun sem um getur í a-lið 1. mgr. 7. gr. eða samtök þeirra á grundvelli einkaréttar.

Þessi tilskipun gildir ekki um sérleyfissamninga um þjónustu sem gerðir eru við rekstraraðila á grundvelli einkaréttar, sem hefur verið veittur í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins og réttargerðir Sambandsins þar sem mælt er fyrir um sameiginlegar reglur um aðgang að markaðnum sem gilda um starfsemi sem um getur í II. viðauka.

2. Þrátt fyrir aðra undirgrein 1. mgr. þessarar greinar, skal 32. gr. gilda þegar löggjöf Sambandsins, sem bundin er við tiltekna geira og um getur í þeirri undirgrein, kveður ekki á um skyldur um gagnsæi sem miðast sérstaklega við tiltekinn geira.

Þegar aðildarríki veitir rekstraraðila einkarétt til að sinna einhverri þeirri starfsemi sem um getur í II. viðauka skal það tilkynna framkvæmdastjórninni um það innan eins mánaðar frá því að einkarétturinn var veittur.

3. Þessi tilskipun gildir ekki um sérleyfi fyrir flutningaþjónustu í lofti sem byggist á veitingu flugrekstrarleyfis í skilningi reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1008/2008 ⁽²²⁾ eða um sérleyfi til almennra farþegaflutninga í skilningi reglugerðar (EB) nr. 1370/2007.

4. Þessi tilskipun gildir ekki um sérleyfi sem samningsyfirvaldi eða samningsstofnun er skylt að veita eða skipuleggja í samræmi við aðrar málsmeðferðarreglur en mælt er fyrir um í þessari tilskipun, sem komið er á með einhverjum eftirfarandi hætti:

a) með lagagerningum sem þjóðaréttarskuldbindingar leiðir af, s.s. alþjóðasamningi sem gerður er í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, milli aðildarríkis og eins eða fleiri þriðju landa eða hluta þeirra og sem tekur til verka, vara eða þjónustu fyrir verkefni sem undirritunaraðilar ætla að framkvæma eða nýta sameiginlega,

b) af alþjóðastofnun.

Þessi tilskipun gildir ekki um sérleyfi sem samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin veitir í samræmi við reglur um innkaup sem alþjóðastofnun eða alþjóðleg fjármálastofnun kveður á um, þar sem viðkomandi sérleyfi eru að öllu leyti fjármöggnuð af þeirri stofnun. Ef um er að ræða sérleyfi sem er að fjármagnað að mestu leyti af alþjóðastofnun eða alþjóðlegri fjármálastofnun skulu aðilarnir semja um gildandi innkaupafjerli.

Aðildarríkin skulu senda alla lagagerninga sem um getur í a-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar til framkvæmdastjórnarinnar, sem getur leitað til ráðgjafarnefndar um opinber innkaup sem um getur í 50. gr.

Þessi málsgrein gildir ekki um sérleyfi á sviði varnar- og öryggismála eins og um getur í tilskipun 2009/81/EB.

5. Þessi tilskipun gildir ekki um sérleyfi á sviði varnar- og öryggismála eins og um getur í tilskipun 2009/81/EB sem falla undir:

a) sérstakar reglur um málsmeðferð samkvæmt alþjóðasamningi eða samkomulagi milli eins eða fleiri aðildarríkja og eins eða fleiri þriðju landa,

⁽²²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1008/2008 frá 24. september 2008 um sameiginlegar reglur um rekstur flugþjónustu í Bandalaginu (Stjtið. L 293, 31.10.2008, bls. 3).

b) sérstakar reglur um málsmeðferð samkvæmt alþjóða-samningum eða fyrirkomulagi sem tengist veru herliðs og varðar starfsemi aðildarríkis eða þriðja lands,

c) sérstakar reglur alþjóðastofnunar, sem kaupir inn í eigin þágu, um málsmeðferð, eða um sérleyfi sem skulu veitt af aðildarríki í samræmi við þær reglur.

6. Þessi tilskipun gildir um veitingu sérleyfa á sviði varnar- og öryggismála eins og um getur í tilskipun 2009/81/EB, með eftirfarandi undantekningum:

a) sérleyfi þar sem beiting þessarar tilskipunar myndi leiða til þess að aðildarríki væri skylt að veita upplýsingar sem það telur andstætt mikilvægum öryggishagsmunum sínum að veita, eða þar sem lýst hefur verið yfir að innkaupin eða framkvæmd sérleyfisins sé leynileg eða þeim verði að fylgja sérhæfðar öryggisráðstafanir í samræmi við gildandi lög eða stjórnsýslufyrirmæli í aðildarríki, að því tilskildu að aðildarríkið hafi ákvarðað að ekki sé hægt að tryggja viðkomandi mikilvæga hagsmuni með aðgerðum sem ekki ganga eins langt, svo sem þeim sem um getur í 7. mgr.,

b) sérleyfi sem veitt eru innan ramma samvinnuáætlunar, sem um getur í c-lið 13. gr. tilskipunar 2009/81/EB,

c) sérleyfi sem ríkisstjórn veitir annarri ríkisstjórn í tengslum við verk og þjónustu sem tengjast beint hergögnum eða viðkvæmum búnaði, eða verk eða þjónustu sem eru sérstaklega í þágu hernaðar, eða viðkvæm verk og viðkvæma þjónustu,

d) sérleyfi sem veitt eru í þriðja landi, sem eru framkvæmd þegar herafli er staðsettur utan yfirráðasvæðis Sambandsins, þar sem rekstrarþarfir valda því að sérleyfin eru veitt rekstraraðilum sem staðsettir eru á rekstrarsvæðinu og

e) sérleyfi sem eru annars undanþegin samkvæmt þessari tilskipun.

7. Þessi tilskipun gildir ekki um sérleyfi sem annars eru ekki undanþegin með öðrum hætti skv. 6. mgr., að því marki sem ekki er hægt að tryggja öryggishagsmuni aðildarríkis með aðgerðum sem ekki ganga eins langt, t.d. með því að setja kröfur sem miða

að því að varðveita leynd upplýsinga sem samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin lætur í té í útboðsferli fyrir sérleyfi eins og kveðið er á um í þessari tilskipun.

8. Tilskipun þessi gildir ekki um sérleyfissamninga um þjónustu sem varða:

a) kaup eða leigu, á hvaða fjárhagsgrundvelli sem er, á landi, byggingum sem fyrir eru eða öðrum fasteignum eða sem varða réttindi yfir þeim,

b) kaup, þróun, framleiðslu eða samframleiðslu dagskrárefnis fyrir hljóð- og myndmiðlunarþjónustu eða útvarpsþjónustu, sem veitendur hljóð- og myndmiðlunarþjónustu eða útvarpsþjónustu gera, eða sérleyfi fyrir útsendingartíma eða gerð dagskrárlíða, sem veitt eru veitendum hljóð- og myndmiðlunarþjónustu eða útvarpsþjónustu. Að því er varðar þennan lið skal „hljóð- og myndmiðlunarþjónusta“ annars vegar og „veitendur fjölmiðlaþjónustu“ hins vegar hafa sömu merkingu og í a- og d-lið 1. mgr. 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2010/13/ESB ⁽²³⁾. „Dagskrárlíður“ skal hafa sömu merkingu og í b-lið 1. mgr. 1. gr. þeirrar tilskipunar, en skal líka taka til dagskrárlíða í útvarpi og útvarpsdagskrárefnis. Enn fremur, að því er varðar þetta ákvæði, skal „dagskrárefni“ hafa sömu merkingu og „dagskrárlíður“,

c) gerðardóms- og sáttagerðarþjónustu,

d) eftirfarandi lögfræðiþjónustu:

i. málflytning lögfræðings fyrir hönd skjólstaðings í skilningi 1. gr. tilskipunar ráðsins 77/249/EBE ⁽²⁴⁾:

— fyrir gerðardómi eða við sáttaumleitan í aðildarríki, þriðja landi eða fyrir öðrum alþjóðlegum gerðardómi eða sáttaaðila eða

— við dómsmeðferð fyrir dómi eða opinberum yfirvöldum aðildarríkis eða þriðja lands eða fyrir alþjóðlegum dómstólum eða stofnunum,

ii. lögfræðiráðgjöf sem veitt er við undirbúning málsmeðferðar sem um getur í i. lið þessa liðar eða þar sem áþreifanleg vísbending er um, og miklar líkur eru á, að það málefni, sem lögfræðiráðgjöfin varðar, verði til umfjöllunar í slíkri málsmeðferð, að því tilskildu að ráðgjöfin sé veitt af lögfræðingi í skilningi 1. gr. tilskipunar 77/249/EBE,

⁽²³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/13/ESB frá 10. mars 2010 um samræmingu tiltekinna ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum í aðildarríkjunum um hljóð- og myndmiðlunarþjónustu (tilskipun um hljóð- og myndmiðlunarþjónustu) (Stjtið. ESB L 95, 15.4.2010, bls. 1).

⁽²⁴⁾ Tilskipun ráðsins 77/249/EBE frá 22. mars 1977 um að auðvelda lögmonnum að neyta réttar til að veita þjónustu (Stjtið. EB L 78, 26.3.1977, bls. 17).

iii. vottun skjala og sannvottunarþjónustu sem lögbókendur verða að veita,

iv. lögfræðiþjónustu sem fjárvörsluaðilar eða skipaðir forráðamenn veita eða aðra lögfræðiþjónustu þar sem veitendur eru skipaðir af dómstól í viðkomandi aðildarríki eða er falið að lögum að inna af hendi tiltekin verkefni undir eftirliti slíkra dómstóla,

v. aðra lögfræðiþjónustu sem tengist, þótt aðeins sé endrum og eins, beitingu opinbers valds í viðkomandi aðildarríki,

e) fjármálaþjónustu sem tengist útgáfu, sölu, kaupum eða aðilaskiptum að verðbréfum eða öðrum fjármálagerningum í skilningi tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB⁽²⁵⁾, þjónustu seðlabanka og aðgerðir sem fram fara með Evrópska fjármálastöðugleikasjóðnum og Evrópska stöðugleikakerfinu,

f) lán, hvort sem þau eru eða eru ekki í tengslum við útgáfu, sölu, kaup eða aðilaskipti að verðbréfum eða öðrum fjármálagerningum,

g) borgaralegar varnir, almannavarnir og forvarnarþjónustu gegn hættum sem stofnanir eða samtök, sem eru ekki rekin í hagnaðarskyni, veita, og sem falla undir CPV-kóða: 75250000-3, 75251000-0, 75251100-1, 75251110-4, 75251120-7, 75252000-7, 75222000-8, 98113100-9 og 85143000-3 að undanskildum flutningi sjúklinga með sjúkraflutningaþjónustu,

h) þjónustu fyrir stjórnmalabaráttu, sem fellur undir CPV kóða 793414000-0, 92111230-3 og 92111240-6, sem gerðir eru af stjórnmalaflokki í tengslum við kosningabaráttu.

9. Tilskipunin gildir ekki um sérleyfissamninga um happdrættisþjónustu, sem fellur undir CPV-kóða 92351100-7, sem aðildarríki gerir við rekstraraðila á grundvelli einkaréttar. Að því er varðar þessa málsgrein nær hugtakið einkaréttur ekki til einkaréttar eins og getur í 2. mgr. 7. gr.

⁽²⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB frá 21. apríl 2004 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á tilskipunum ráðsins 85/611/EBE og 93/6/EBE og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/12/EB og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 93/22/EBE, (Stjtið. ESB L 145, 30.4.2004, bls. 1).

Veiting slíks einkaréttar skal auglýst í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

10. Þessi tilskipun gildir ekki um sérleyfi sem samningsstofnanir veita vegna starfsemi sinnar í þriðju löndum, við aðstæður þar sem ekki er um að ræða áþreifanlega notkun kerfis eða landsvæðis innan Sambandsins.

11. gr.

Sérstakar undantekningar á sviði rafrænna fjarskipta

Þessi tilskipun gildir ekki um sérleyfi þar sem megingtilgangurinn er að veita samningsyfirvöldum leyfi til að bjóða fram almenn fjarskiptanet eða hagnýta þau eða veita almenningi eina eða fleiri tegundir rafrænnar fjarskiptaþjónustu.

Að því er þessa grein varðar skal „almennt fjarskiptanet“ og „rafræn fjarskiptaþjónusta“ hafa sömu merkingu og í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/21/EB⁽²⁶⁾.

12. gr.

Sérstakar undantekningar á sviði vatns

1. Þessi tilskipun gildir ekki um sérleyfi sem veitt eru þeim sem:

a) bjóða fram eða starfrækja föst veitukerfi sem eiga að þjóna almenningi í tengslum við framleiðslu, flutning eða dreifingu drykkjarvatns,

b) afhenda drykkjarvatn til slíkra veitukerfa.

2. Einnig skal þessi tilskipun ekki gilda um sérleyfi sem varða annað eða hvort tveggja eftirfarandi efna þegar þau tengjast starfsemi sem um getur í 1. mgr.:

a) verkefni í tengslum við vatnsvirkjun, áveitur eða framræslu, að því tilskildu að magn vatnsins, sem afhenda á sem drykkjarvatn, sé meira en 20% af heildarvatnsmagninu sem er gert aðgengilegt með slíkum verkefnum eða áveitu- og framræslubúnaði eða

b) förgun eða hreinsun skólps.

⁽²⁶⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/21/EB frá 7. mars 2002 um sameiginlegan regluramma um rafræn fjarskiptanet og -þjónustu (rammatilskipun) (Stjtið. EB L 108, 24.4.2002, bls. 33).

*13. gr.***Sérleyfi sem veitt eru eignatengdu fyrirtæki**

1. Að því er varðar þessa grein merkir „eignatengt fyrirtæki“ sérhvert fyrirtæki sem hefur ársreikninga sem hafa verið felldir inn í samstæðureikningskil samningsstofnunar í samræmi við kröfur tilskipunar 2013/34/ESB.
2. Ef í hlut eiga aðilar, sem ekki falla undir tilskipun 2013/34/ESB merkir „eignatengt fyrirtæki“ sérhvert fyrirtæki sem:
 - a) getur verið, beint eða óbeint, undir ráðandi áhrifum samningsstofnunarinnar,
 - b) getur beitt ráðandi áhrifum gagnvart samningsstofnuninni eða
 - c) er ásamt samningsstofnuninni undir ráðandi áhrifum annars fyrirtækis vegna eignarhalds, fjárhagslegrar þátttöku eða reglna sem gilda um það.

Að því er varðar þessa málsgrein skal „ráðandi áhrif“ hafa sömu merkingu og í annarri undirgrein 4. mgr. 7. gr.

3. Þrátt fyrir 17. gr. og að því tilskildu að skilyrðum 4. mgr. þessarar greinar sé fullnægt gildir þessi tilskipun ekki um sérleyfi sem:
 - a) samningsstofnun veitir eignatengdu fyrirtæki eða
 - b) fyrirtæki um sameiginlegt verkefni, sem nokkrar samningsstofnanir stofna eingöngu í því augnamiði að stunda starfsemi sem um getur í II. viðauka, veitir fyrirtæki sem er í eignatengslum við eina af þessum samningsstofnunum.
4. Ákvæði 3. mgr. gilda um:
 - a) sérleyfissamninga um þjónustu að því tilskildu að a.m.k. 80% af meðalheildarveltu eignatengda fyrirtækisins á undangengnum þremur árum, að teknu tilliti til allrar þjónustu sem það fyrirtæki veitir, megi rekja til veitingar þjónustu til samningsstofnunarinnar eða annarra fyrirtækja sem eru í eignatengslum við það,
 - b) sérleyfissamninga um verk að því tilskildu að a.m.k. 80% af meðalheildarveltu eignatengda fyrirtækisins á

undangengnum þremur árum, að teknu tilliti til allra verka sem það fyrirtæki framkvæmir, megi rekja til verka sem framkvæmd eru fyrir samningsstofnunina eða önnur fyrirtæki sem eru í eignatengslum við það.

5. Þegar velta eignatengds fyrirtækis undanfarin þrjú ár liggur ekki fyrir vegna þess á hvaða tímabili það var stofnað eða hóf starfsemi skal nægja að það fyrirtæki geti sýnt fram á að tölur um veltu, sem um getur í a- eða b-lið 4. mgr., séu trúverðugar, einkum í ljósi viðskiptaáætla.

6. Ef fleiri en eitt fyrirtæki, sem eru í eignatengslum við samningsstofnunina sem mynda með henni samstæðu, láta í té sömu eða svipaða þjónustu eða verk, skal hlutfallið, sem vísað er til í 4. mgr., reiknað með tilliti til heildarveltunnar af þeirri þjónustu eða verkum sem þessi eignatengdu fyrirtæki láta í té.

*14. gr.***Sérleyfi sem veitt eru fyrirtæki um sameiginlegt verkefni eða samningsstofnun sem á hlut að fyrirtæki um sameiginlegt verkefni**

Þrátt fyrir 17. gr. og að því tilskildu að fyrirtækið um sameiginlegt verkefni hafi verið stofnað með það fyrir augum að inna af hendi viðkomandi starfsemi á a.m.k. þriggja ára tímabili og að kveðið sé á um það í stofngerningi fyrirtækisins um sameiginlegt verkefni að samningsstofnanirnar, sem mynda það, verði aðilar að því í a.m.k. jafnlangan tíma, gildir þessi tilskipun ekki um sérleyfi sem eftirfarandi aðilar veita:

- a) fyrirtæki um sameiginlegt verkefni, sem nokkrar samningsstofnanir stofna eingöngu í því augnamiði að stunda starfsemi sem um getur í II. viðauka, til einnar af þessum samningsstofnunum eða
- b) samningsstofnun til slíks fyrirtækis um sameiginlegt verkefni sem hún er hluti af.

*15. gr.***Tilkynning samningsstofnana um upplýsingar**

Samningsstofnanir skulu senda framkvæmdastjórninni eftirfarandi upplýsingar varðandi beitingu 2. og 3. mgr. 13. gr. og 14. gr. ef hún óskar eftir því:

- a) nöfn viðkomandi fyrirtækja eða fyrirtækja um sameiginlegt verkefni,
- b) hvers eðlis viðkomandi sérleyfi eru og verðmæti þeirra,

c) þau sönnunargögn, sem framkvæmdastjórnin telur nauðsynleg, um að tengslin milli fyrirtækis eða fyrirtækis um sameiginlegt verkefni, sem sérleyfi eru veitt til, og samningsstofnunarinnar standist kröfur 13. gr. eða 14. gr.

16. gr.

Undantekning vegna starfsemi sem er í beinni samkeppni

Þessi tilskipun gildir ekki um sérleyfi sem samningsstofnanir veita þar sem því hefur verið slegið föstu, í samræmi við 35. gr. tilskipunar 2014/25/ESB, að starfsemin, í því aðildarríki þar sem slík sérleyfi eru framkvæmd, eigi í beinni samkeppni í samræmi við 34. gr. þeirrar tilskipunar.

17. gr.

Sérleyfi milli opinberra aðila

1. Sérleyfi sem samningsyfirvald eða samningsstofnun, eins og um getur í a-lið 1. mgr. 7. gr., veitir lögaðila sem heyrir undir einkarétt eða opinberan rétt fellur utan gildissviðs þessarar tilskipunar þegar öll eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- a) samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin fer með yferráð yfir viðkomandi lögaðila sem eru svipuð þeim sem það hefur yfir eigin deildum,
- b) yfir 80% af starfsemi lögaðilans sem er undir yferráðunum er innt af hendi við framkvæmd verkefna sem honum eru falin af samningsyfirvaldinu eða samningsstofnuninni sem hefur yferráðin eða öðrum lögaðilum sem eru undir yferráðum þess samningsyfirvalds eða samningsstofnunar og
- c) ekki er um beina einkafjármagnshlutdeild að ræða í lögaðilanum sem er undir yferráðum að undanskilinni einkafjármagnshlutdeild sem felur ekki í sér yferráð og stöðvunarmöguleika sem krafist er í landslöggjöf, í samræmi við sáttmálana, og felur ekki í sér afgerandi áhrif á lögaðilann undir yferráðum.

Samningsyfirvald eða samningsstofnun, eins og um getur í a-lið 1. mgr. 7. gr. skal teljast fara með yferráð yfir lögaðila, sem svipar til þess sem það hefur yfir eigin deildum í skilningi a-liðar fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar, þegar það eða hún hefur afgerandi áhrif bæði á skipulagsmarkmið og mikilvægar ákvarðanir lögaðilans sem er undir yferráðum. Annar lögaðili, sem er sjálfur undir yferráðum samningsyfirvaldsins eða samningsstofnunarinnar með sama hætti, getur líka beitt þeim yferráðum.

2. Fyrsta málsgrein gildir einnig þegar lögaðili undir yferráðum, sem er samningsyfirvald eða samningsstofnun eins og um getur í a-lið 1. mgr. 7. gr., veitir samningsyfirvaldinu eða samningsstofnuninni sem hefur yferráð yfir honum sérleyfi, eða öðrum lögaðila undir yferráðum sama samningsyfirvalds eða samningsstofnunar, að því tilskildu að ekki sé um beina einkafjármagnshlutdeild að ræða í lögaðilanum sem fær sérleyfið, að undanskilinni einkafjármagnshlutdeild sem felur ekki í sér yferráð og stöðvunarmöguleika sem krafist er í landslöggjöf í samræmi við sáttmálana, og felur ekki í sér afgerandi áhrif á lögaðilann undir yferráðum.

3. Samningsyfirvald eða samningsstofnun, eins og um getur í a-lið 1. mgr. 7. gr., sem fer ekki með yferráð í skilningi 1. mgr. þessarar greinar yfir lögaðila sem heyrir undir einkarétt eða opinberan rétt, getur engu að síður veitt þeim lögaðila sérleyfi án þess að beita þessari tilskipun þegar öllum eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- a) samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin, eins og um getur í a-lið 1. mgr. 7. gr., fer sameiginlega með öðrum samningsyfirvöldum eða samningsstofnunum með yferráð yfir þeim lögaðila sem eru svipuð þeim sem þau eða þær hafa yfir eigin deildum,
- b) yfir 80% af starfsemi lögaðilans er innt af hendi við framkvæmd verkefna sem honum eru falin af samningsyfirvöldunum eða samningsstofnunum sem hafa yferráðin eða öðrum lögaðilum sem eru undir yferráðum þeirra samningsyfirvalda eða samningsstofnana og
- c) ekki er um beina einkafjármagnshlutdeild að ræða í lögaðilanum sem er undir yferráðum að undanskilinni einkafjármagnshlutdeild sem felur ekki í sér yferráð og stöðvunarmöguleika sem krafist er í landslöggjöf, í samræmi við sáttmálana, og felur ekki í sér afgerandi áhrif á lögaðilann undir yferráðum.

Að því er varðar a-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar fara samningsyfirvöld eða samningsstofnanir, eins og um getur í a-lið 1. mgr. 7. gr., sameiginlega með yferráð yfir lögaðila þegar öllum eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- i. aðilarnir sem fara með ákvarðanatöku lögaðilans sem er undir yferráðum samanstanda af fulltrúum allra samningsyfirvalda eða samningsstofnana sem eiga hlutdeild. Einstaka fulltrúar geta komið fram fyrir hönd nokkurra eða allra samningsyfirvalda eða samningsstofnana sem eiga hlutdeild,

ii. þessu samningsyfirvöld eða samningsstofnanir geta sameiginlega haft afgerandi áhrif á skipulagsmarkmið og mikilvægar ákvarðanir lögaðilans sem er undir yfirráðum og

iii. lögaðilinn undir yfirráðum hefur ekki hagsmuna að gæta sem eru á öndverðum meiði við hagsmuni samningsyfirvaldanna eða samningsstofnananna sem hafa yfirráðin.

4. Samningur sem gerður er eingöngu milli tveggja eða fleiri samningsyfirvalda eða samningsstofnana, eins og um getur í a-lið 1. mgr. 7. gr., fellur utan gildissvið þessarar tilskipunar þegar öllum eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

a) samningurinn kemur á eða hrindir í framkvæmd samvinnu milli samningsyfirvalda og samningsstofnana sem eiga hlutdeild með það að markmiði að tryggja að opinbera þjónustan sem þau eða þær þurfa að sinna sé veitt með það í huga að ná sameiginlegum markmiðum,

b) að eingöngu sjónarmið sem varða almannahagsmuni eigi við um framkvæmd þeirrar samvinnu og

c) samningsyfirvöldin eða samningsstofnanirnar sem eiga hlutdeild inni af hendi minna en 20% af starfseminni, sem samvinnan varðar, á opnum markaði.

5. Við ákvörðun hlutfalls starfseminnar sem um getur í b-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr., b-lið fyrstu undirgreinar 3. mgr. og c-lið 4. mgr., skal taka tillit til meðalheildarveltu eða annars viðeigandi verkgrundaðs mælikvarða, s.s. kostnaðar sem viðkomandi lögaðili, samningsyfirvald eða samningsstofnun, eins og um getur í a-lið 1. mgr. 7. gr., hefur stofnað til að því er varðar þjónustu, vörur eða verk undanfarin þrjú ár fyrir veitingu sérleyfisins.

Þegar veltan eða annar viðeigandi verkgrundaður mælikvarði, s.s. kostnaður, liggur annað hvort ekki fyrir vegna undanfarinna þriggja ára eða á ekki lengur við vegna þess á hvaða tímamarki viðkomandi lögaðili, samningsyfirvald eða samningsstofnun varð til eða hóf starfsemi eða vegna endurskipulagningar starfseminnar, skal nægja að sýna að mælikvarði fyrir starfseminna sé trúverðugur, einkum í ljósi viðskipaáætlana.

III. þáttur

Almenn ákvæði

18. gr.

Tímalengd sérleyfis

1. Sérleyfi skulu vera tímabundin. Samningsyfirvald eða samningsstofnun skal meta tímalengdina á grundvelli verkanna og þjónustunnar sem óskað er eftir.

2. Að því er varðar sérleyfi sem vara lengur en fimm ár skal hámarks lengd sérleyfis ekki vera meiri en sem nemur þeim tíma sem raunhæft er að ætla að taki sérleyfishafann að endurheimta fjárfestingu sína við starfrækslu verkanna eða þjónustunnar, ásamt ávöxtun fjárfestinga, að teknu tilliti til þeirra fjárfestinga sem nauðsynlegar eru til að ná sérstöku samningsmarkmiðunum.

Bæði upphaflegar fjárfestingar og fjárfestingar sem gerðar eru á meðan sérleyfið varir skulu vera meðal fjárfestinganna sem tekið er tillit til við útreikninginn.

19. gr.

Félagsþjónusta og önnur sértæk þjónusta

Einungis þær skyldur sem leiðir af 31. gr. (3. mgr.) og 32., 46. og 47. gr. skulu gilda um sérleyfi fyrir félagsþjónustu og aðra sértæka þjónustu sem skráð er í IV. viðauka og sem fellur undir gildissvið þessarar tilskipunar.

20. gr.

Blandaðir samningar

1. Sérleyfi, sem varða í senn verk og þjónustu, skulu veitt í samræmi við ákvæðin sem gilda um þá tegund sérleyfa sem einkennir meginefni samningsins sem í hlut á.

Þegar um er að ræða blönduð sérleyfi, sem varða að hluta félagsþjónustu og aðra sértæka þjónustu sem skráð er í IV. viðauka og að hluta aðra þjónustu, skal ákvarða hvert meginefni þeirra er út frá því hvor þjónustuþátturinn hefur hærra áætlað verðmæti.

2. Þar sem hægt er að aðskilja mismunandi hluta tiltekens samnings með hlutlægum hætti gilda 3. og 4. mgr. Þar sem ekki er hægt að aðskilja mismunandi hluta tiltekens samnings með hlutlægum hætti gildir 5. mgr.

Þar sem hluti tiltekens samnings fellur undir 346. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins eða tilskipun 2009/81/EB, gildir 21. gr. þessarar tilskipunar.

Þegar um er að ræða samninga sem ætlað er að taka til margs konar starfsemi, og ein þeirra fellur annað hvort undir II. viðauka þessarar tilskipunar eða tilskipun 2014/25/ESB, skal ákveða hvaða ákvæði gilda í samræmi við 22. gr. þessarar tilskipunar annars vegar og 6. gr. tilskipunar 2014/25/ESB hins vegar.

3. Þegar um er að ræða samninga sem fjalla í senn um þætti sem falla undir þessa tilskipun og aðra þætti, geta samningsyfyrvöldin og samningsstofnanirnar kosið að gera aðskilda samninga fyrir aðskilda hluta. Þegar samningsyfyrvöld eða samningsstofnanir kjósa að gera aðskilda samninga fyrir aðskilda hluta skal ákvörðunin um það hvaða lagareglur gilda um hvern og einn slíkra aðskilinna samninga tekin á grundvelli einkenna viðkomandi hluta.

Þegar samningsyfyrvöld eða samningsstofnanir kjósa að gera stakan samning skal þessi tilskipun gilda, nema kveðið sé á um annað í 4. mgr. þessarar greinar eða í 21. gr., um þann blandaða samning sem til verður, óháð verðmæti þeirra hluta hans sem myndu annars falla undir aðrar lagareglur og óháð því hvaða lagareglur þeir hlutar myndu annars falla undir.

4. Þegar um er að ræða blandaða samninga sem innihalda í senn sérleyfisþætti og þætti opinberra samninga sem falla undir tilskipun 2014/24/ESB eða samninga sem falla undir tilskipun 2014/25/ESB skulu blönduðu samningarnir gerðir í samræmi við tilskipun 2014/24/ESB annars vegar eða tilskipun 2014/25/ESB hins vegar.

5. Þar sem ekki er hægt að aðskilja mismunandi hluta tiltekins samnings með hlutlægum hætti, skal ákvarða hvaða lagareglur eiga við á grundvelli meginefnis samningsins.

Þegar slíkir samningar innihalda í senn þætti sem einkenna sérleyfissamning um þjónustu og vörusamning, skal meginefnið ákvarðað eftir því hvort ætlað verðmæti þjónustunnar eða varanna sem við á er hærra.

21. gr.

Blandaðir innkaupasamningar sem hafa hliðar er snúa að vörnum eða öryggi

1. Þegar um er að ræða blandaða samninga, sem fjalla um sérleyfisþætti sem falla undir þessa tilskipun og um innkaup eða aðra þætti sem falla undir 346. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins eða tilskipun 2009/81/EB, gildir þessi grein.

Þegar um er að ræða samninga sem ætlað er að taka til margs konar starfsemi, og ein þeirra fellur annað hvort undir II. viðauka þessarar tilskipunar eða tilskipun 2014/25/ESB og önnur undir 346. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins eða tilskipun 2009/81/EB, skal ákveða hvaða ákvæði gilda í

samræmi við 23. gr. þessarar tilskipunar annars vegar og 26. gr. tilskipunar 2014/25/ESB hins vegar.

2. Þar sem hægt er að aðskilja mismunandi hluta tiltekins samnings með hlutlægum hætti geta samningsyfyrvöld eða samningsstofnanir kosið að gera aðskilda samninga fyrir aðskilda hluta eða gera stakan samning.

Þegar samningsyfyrvöld eða samningsstofnanir kjósa að gera aðskilda samninga fyrir aðskilda hluta skal ákvörðunin um það hvaða lagareglur gilda um hvern og einn slíkra aðskilinna samninga tekin á grundvelli einkenna viðkomandi hluta.

Þegar samningsyfyrvöld eða samningsstofnanir kjósa að gera stakan samning, skal beita eftirfarandi viðmiðunum til að ákvarða hvaða lagareglur eiga við:

a) þar sem hluti tiltekins samnings fellur undir 346. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, eða mismunandi hlutar falla undir 346. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins annars vegar og tilskipun 2009/81/EB hins vegar, má gera samninginn án þess að beita þessari tilskipun, að því tilskildu að gerð staks samnings sé réttlæt看anleg á grundvelli hlutlægra ástæðna,

b) þar sem hluti tiltekins samnings fellur undir tilskipun 2009/81/EB er hægt að gera samninginn í samræmi við þessa tilskipun eða í samræmi við tilskipun 2009/81/EB, að því tilskildu að gerð staks samnings sé réttlæt看anleg á grundvelli hlutlægra ástæðna.

Ákvörðun um að gera stakan samning skal þó ekki tekin í þeim tilgangi að undanþiggja samning beitingu annað hvort þessarar tilskipunar eða tilskipunar 2009/81/EB.

3. Þar sem ekki er hægt að aðskilja mismunandi hluta tiltekins samnings með hlutlægum hætti má gera samninginn án þess að beita þessari tilskipun hafi hann að geyma þætti sem 346. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gildir um. Að öðrum kosti getur samningsyfyrvaldið eða samningsstofnunin kosið að gera samning í samræmi við þessa tilskipun eða í samræmi við tilskipun 2009/81/EB.

22. gr.

Samningar sem taka bæði til starfsemi sem um getur í II. viðauka og annarrar starfsemi

1. Þrátt fyrir 20. gr. geta samningsstofnanir, þegar um er að ræða samninga sem ætlað er að taka til margs konar starfsemi, kosið að gera aðskilda samninga vegna hversrar starfsemi fyrir sig eða gert stakan samning. Þar sem samningsstofnanir kjósa að gera aðskilda samninga skal ákvörðunin um það hvaða lagareglur gilda um hvern og einn slíkra aðskilinna samninga tekin á grundvelli einkenna þeirrar starfsemi sem í hlut á.

Þrátt fyrir 20. gr. gilda 2. og 3. mgr. þessarar greinar þegar samningsstofnanir kjósa að gera stakan samning. Hins vegar, þegar ein hlutaðeigandi starfsemi fellur undir 346. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins eða tilskipun 2009/81/EB, gildir 23. gr. þessarar tilskipunar.

Standi valið á milli þess að gera einn samning eða nokkra aðskilda samninga skal slíkt val ekki hafa þann tilgang að samningurinn eða samningarnir falli utan gildissviðs þessarar tilskipunar eða, eftir atvikum, gildissviðs tilskipunar 2014/24/ESB eða 2014/25/ESB.

2. Samningur, sem ætlað er að taka til margs konar starfsemi, skal falla undir gildandi reglur um þá starfsemi sem er meginviðfangsefni samningsins.

3. Þegar um er að ræða samninga þar sem ógerlegt er að ákvarða á hlutlægan hátt hvaða starfsemi er meginviðfangsefni samningsins skal ákvarða hvaða reglur skulu gilda um hann í samræmi við eftirfarandi:

- a) sérleyfið skal veitt í samræmi við þau ákvæði þessarar tilskipunar sem gilda um sérleyfi sem samningsyfírvöld veita ef önnur þeirrar starfsemi sem samningnum er ætlað að ná yfir fellur undir ákvæði þessarar tilskipunar sem gilda um sérleyfi sem samningsyfírvöld veita og hin starfsemin fellur undir ákvæði þessarar tilskipunar sem gilda um sérleyfi sem samningsstofnanir veita,
- b) samningurinn skal gerður í samræmi við tilskipun 2014/24/ESB ef önnur þeirrar starfsemi sem samningnum er ætlað að ná yfir fellur undir þessa tilskipun og hin starfsemin undir tilskipun 2014/24/ESB,
- c) samningurinn skal gerður í samræmi við þessa tilskipun ef önnur þeirrar starfsemi sem samningnum er ætlað að ná yfir fellur undir þessa tilskipun og hin starfsemin fellur hvorki undir þessa tilskipun, tilskipun 2014/24/ESB né tilskipun 2014/25/ESB.

23. gr.

**Sérleyfi sem taka bæði til starfsemi sem um getur í
II. viðauka og starfsemi sem hefur hliðar sem snúa að
vörnum og öryggi**

1. Þegar um er að ræða samninga sem ætlað er að taka til margs konar starfsemi geta samningsstofnanir kosið að gera aðskilda samninga vegna hvernar starfsemi fyrir sig eða gert stakan samning. Þegar samningsstofnanir kjósa að gera aðskilda samninga fyrir aðskilda hluta skal ákvörðunin um það hvaða lagareglur gilda um hvern og einn slíkra aðskilinna samninga tekin á grundvelli einkenna viðkomandi starfsemi.

Þrátt fyrir 21. gr. gildir 2. mgr. þessarar greinar þegar samningsstofnanir kjósa að gera stakan samning.

Standi valið á milli þess að gera einn samning eða nokkra aðskilda samninga skal slíkt val þó ekki hafa þann tilgang að samningurinn eða samningarnir falli utan gildissviðs eða séu undanþegnir beitingu annað hvort þessarar tilskipunar eða tilskipunar 2009/81/EB.

2. Þegar um er að ræða samninga sem ætlað er að taka til starfsemi sem fellur undir þessa tilskipun og aðra sem:

- a) fellur undir 346. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins eða
- b) fellur undir tilskipun 2009/81/EB,

getur samningsstofnunin:

- i. gert samning án þess að beita þessari tilskipun í þeim tilvikum sem nefnd eru í a-lið eða
- ii. gert samning annað hvort í samræmi við þessa tilskipun eða í samræmi við tilskipun 2009/81/EB, í þeim tilvikum sem um getur í b-lið. Fyrsta undirgrein þessarar málsgreinar skal vera með fyrirvara um viðmiðunarfrjárhæðir og undantekningar sem kveðið er á um í tilskipun 2009/81/EB.

Gera má samninga sem um getur í b-lið, sem taka einnig til innkaupa eða annarra þátta sem falla undir 346. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, án þess að beita þessari tilskipun.

Hins vegar skal það vera skilyrði fyrir beitingu þessarar málsgreinar að gerð staks samnings sé réttlætlanleg á grundvelli hlutlægra ástæðna og að ákvörðunin um að gera stakan samning sé ekki tekin í þeim tilgangi að undanþiggja samninga beitingu þessarar tilskipunar.

IV. þáttur

Sérstakar aðstæður

24. gr.

Sérleyfi bundin við ákveðna hópa

Aðildarríki geta bundið réttinn til að taka þátt í útboðsferli fyrir sérleyfi við verndaða vinnustaði og rekstraraðila sem hafa félagslega og faglega aðlögun fatlaðra eða illa settra einstaklinga að helsta markmiði eða kveðið á um að slík sérleyfi skuli framkvæma innan ramma áætlana um verndaða vinnu, að því tilskildu að a.m.k. 30% starfsmanna þeirra vinnustaða, rekstraraðila eða áætlana séu fatlaðir eða illa settir starfsmenn. Í tilkynningunni um sérleyfi eða, í tilviki sérleyfissamninga um þjónustu eins og þeir eru skilgreindir í 19. gr., í kynningartilkynningunni skal vísað til þessarar greinar.

25. gr.

Þjónusta tengd rannsóknum og þróun

Þessi tilskipun skal eingöngu gilda um sérleyfissamninga um þjónustu fyrir þjónustu tengda rannsóknum og þróun sem fellur undir CPV-kóða 73000000-2 til 73120000-9, 73420000-2 og 73430000-5, að því tilskildu að báðum eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt:

- a) að ávinningurinn fari eingöngu til samningsyfirvaldsins eða samningsstofnunarinnar til nota í eigin starfsemi og
- b) að endurgjald fyrir þjónustuna, sem veitt er, komi alfarið frá samningsyfirvaldinu eða samningsstofnuninni.

II. KAFLI

Meginreglur

26. gr.

Rekstraraðilar

1. Ekki skal hafna rekstraraðilum, sem eiga rétt á að veita viðeigandi þjónustu samkvæmt lögum aðildarríkisins þar sem þeir hafa staðfestu, af þeirri ástæðu einni að þess er krafist í lögum aðildarríkisins þar sem samningurinn er gerður að þeir einskorðist við annaðhvort einstaklinga eða lögaðila.

Heimilt er að krefjast þess af lögaðilum að þeir tilgreini, í tilboði eða umsókn, nöfn og viðeigandi faglega menntun og hæfi starfsmanna sem eiga að bera ábyrgð á framkvæmd samningsins sem um er að ræða.

2. Hópar rekstraraðila, þ.m.t. tímabundin samtök, geta tekið þátt í útboðsferli fyrir sérleyfi. Þeir skulu ekki krafðir um það af samningsyfirvöldum eða samningsstofnunum að hafa sérstakt rekstrarform að lögum til þess að leggja fram tilboð eða þátttökutilkynningu.

Ef nauðsyn krefur geta samningsyfirvöld eða samningsstofnanir skýrt það í skjölunum sem varða sérleyfi hvernig hópar rekstraraðila skulu uppfylla kröfur um efnahags- og fjárhagsstöðu eða tæknilega og faglega getu sem krafist er af rekstraraðilum sem um getur í 38. gr. að því tilskildu að það sé réttlæt看legt á grundvelli hlutlægra ástæðna og gætt sé meðalhófs. Aðildarríki geta sett staðlaða skilmála um það hvernig hópar rekstraraðila skulu uppfylla þessar kröfur. Hvers konar skilyrði varðandi framkvæmd sérleyfis af hálfu hópa

slíkra rekstraraðila sem eru ólík þeim sem gilda um einstaka þátttakendur skulu vera réttlæt看leg á grundvelli hlutlægra ástæðna og gæta skal meðalhófs.

3. Þrátt fyrir 1. og 2. mgr. geta samningsyfirvöld eða samningsstofnanir krafist þess að hópar rekstraraðila taki á sig sérstakt rekstrarform að lögum þegar samningur hefur verið gerður við þá, að því marki sem slík breyting er nauðsynleg fyrir fullnægjandi framkvæmd samningsins.

27. gr.

Flokkunarkerfi

1. Allar tilvísanir til flokkunarkerfa í tengslum við veitingu sérleyfa skulu notast við „sameiginlega innkaupaorðasafnið“ eins og það er samþykkt í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2195/2002 ⁽²⁷⁾.

2. Framkvæmdastjórnin skal hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 48. gr. til að aðlaga CPV-kóðana, sem um getur í þessari tilskipun, þegar breytingar á flokkunarkerfi sameiginlega innkaupaorðasafnsins verða að endurspeglast í þessari tilskipun og þær fela ekki í sér breytingar á gildissviði þessarar tilskipunar.

28. gr.

Trúnaðarkvaðir

1. Ef ekki er kveðið á um annað í þessari tilskipun eða í landslögum sem samningsyfirvaldið fellur undir, einkum löggjöf um aðgang að upplýsingum, og með fyrirvara um skyldur er varða auglýsingu gerðra sérleyfissamninga og upplýsingar til umsækjenda eða bjóðenda eins og sett er fram í 32. og 40. gr. skal samningsyfirvald eða samningsstofnun ekki birta upplýsingar sem rekstraraðilar senda þeim og hafa verið auðkenndar sem trúnaðarupplýsingar, þ.m.t. en ekki bundið við tæknileg leyndarmál eða viðskiptaleyndarmál og þá þætti tilboða sem eru trúnaðarmál.

Þessi grein kemur ekki í veg fyrir opinbera birtingu þeirra hluta samninga sem ekki eru trúnaðarmál, þ.m.t. allar síðari breytingar.

2. Samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin geta lagt kröfur á rekstraraðila sem miða að því að varðveita leynd upplýsinga sem það eða hún lætur í té á meðan útboðsferlinu fyrir sérleyfi stendur.

⁽²⁷⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2195/2002 frá 5. nóvember 2002 um sameiginlegt innkaupaorðasafn (CPV) (Stjttíð. EB L 340, 16.12.2002, bls. 1).

29. gr.

Reglur um samskipti

1. Nema skylda sé að nota rafrænar aðferðir samkvæmt 2. mgr. 33. gr. og 34. gr. geta aðildarríki eða samningsyfirvöld og samningsstofnanir valið að nota eina eða fleiri af eftirfarandi samskiptaaðferðum fyrir öll samskipti og upplýsingaskipti:

- a) rafrænar aðferðir,
- b) póst eða símbréf,
- c) munnleg samskipti, þ.m.t. í gegnum síma, í öðrum samskiptum en þeim sem varða mikilvægustu þætti útboðsferlisins fyrir sérleyfi, og að því tilskildu að efni munnlegu samskiptanna sé skráð nægilega vel á varanlegum miðli,
- d) beina afhendingu sem vottuð er með staðfestingu á móttöku.

Aðildarríki geta gert notkun rafrænna samskiptaaðferða að því er varðar sérleyfi skyldubundna, umfram þær skyldur sem kveðið er á um í 2. mgr. 33. gr. og 34. gr.

2. Samskiptaaðferðir, sem valdar eru, skulu vera almennt aðgengilegar og þannig að ekki leiði til mismununar og þær skulu ekki takmarka aðgang rekstraraðila að útboðsferlinu fyrir sérleyfi. Tól og tæki, sem notuð eru í rafrænum samskiptum, svo og tæknilegir eiginleikar þeirra, skulu vera innbyrðis samhæfð þeirri upplýsinga- og fjarskiptatækni sem er almennt í notkun.

Í öllum samskiptum, miðlun og geymslu upplýsinga skulu samningsyfirvöld og samningsstofnanir tryggja að heilleiki gagna sé varðveittur og trúnaður, sem gildir um umsóknir og tilboð, sé haldinn. Þau skulu ekki kanna efni umsókna og tilboða fyrr en fresturinn til að leggja þau fram er runninn út.

II. BÁLKUR

REGLUR UM VEITINGU SÉRLEYFA:

ALMENNAR MEGINREGLUR OG KRÖFUR UM FRAMKVÆMD

I. KAFLI

Almennar meginreglur

30. gr.

Almennar meginreglur

1. Samningsyfirvald eða samningsstofnun skal hafa frelsi til að skipuleggja málsmeðferð sem leiðir til vals á sérleyfishafa með fyrirvara um að farið sé að þessari tilskipun.

2. Tilhögun útboðsferlis fyrir sérleyfi skal vera í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í 3. gr. Einkum skal samningsyfirvald eða samningsstofnun, meðan á útboðsferli fyrir sérleyfi stendur, ekki veita upplýsingar á þann hátt að umsækjendum eða bjóðendum sé mismunað þannig að staða sumra þeirra verði betri en annarra.

3. Aðildarríki skulu grípa til viðeigandi ráðstafana til að tryggja að rekstraraðilar uppfylli gildandi skyldur á sviði umhverfis-, félagsmála- og vinnuréttar sem byggjast á lögum Sambandsins, landslögum, kjarasamningum eða ákvæðum alþjóðlegrar umhverfis-, félagsmála- eða vinnulöggjafar, sem talin eru upp í X. viðauka, við framkvæmd sérleyfissamninga.

4. Framkvæmdastjórnin skal hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 48. gr. til að breyta skránni í X. viðauka ef nauðsyn krefur til að bæta við nýjum alþjóðasamningum sem öll aðildarríkin hafa fullgilt eða þegar gildandi alþjóðasamningar sem vísað er til eru ekki lengur fullgiltir af öllum aðildarríkjum eða þeir hafa breyst með öðrum hætti, t.d. að því er varðar gildissvið þeirra, efni eða heiti.

31. gr.

Tilkynningar um sérleyfi

1. Samningsyfirvöld og samningsstofnanir sem hyggjast veita sérleyfi, skulu láta vita af fyrirætlun sinni með tilkynningu um sérleyfi.

2. Í tilkynningum um sérleyfi skulu koma fram upplýsingarnar, sem um getur í V. viðauka, og, eftir því sem við á, hvers konar upplýsingar aðrar, sem samningsyfirvaldið eða -stofnunin telur gagnlegar, í samræmi við stöðluð eyðublöð.

3. Samningsyfírvöld og samningsstofnanir sem hafa í hyggju að veita sérleyfi fyrir félagsþjónustu og aðra sértæka þjónustu sem skráð er í IV. viðauka skulu láta vita um fyrirhugaða veitingu sérleyfis með birtingu kynningartilkyningar. Í þessum tilkyningum skulu koma fram þær upplýsingar sem settar eru fram í VI. viðauka.

4. Þrátt fyrir 1. mgr. skal þess ekki krafist að samningsyfírvöld eða samningsstofnanir birti tilkyningu um sérleyfi þegar einungis einn tiltekinn rekstraraðili getur veitt þjónustuna af einhverri af eftirfarandi ástæðum:

- a) markmiðið með sérleyfinu er gerð eða kaup á einstöku listaverki eða einstökum listflutningi,
- b) ekki er um samkeppni að ræða af tæknilegum ástæðum,
- c) einkaréttur er til staðar,
- d) vegna verndar annars hugverkaréttar og einkaréttar en þeirra sem skilgreindir eru í 10. lið 5. gr.

Undantekningarnar sem settar eru fram í b-, c- og d-lið fyrstu undirgreinar gilda aðeins þegar enginn annar raunhæfur valkostur er fyrir hendi eða annað sem komið getur í staðinn og ástæðan fyrir því að ekki er til staðar samkeppni er ekki sú að þrengt hafi verið að breytum fyrir veitingu sérleyfisins með óeðlilegum hætti.

5. Þrátt fyrir 1. mgr. skal þess ekki krafist að samningsyfírvald eða samningsstofnun birti nýja tilkyningu um sérleyfi ef engar umsóknir, engin tilboð, engin fullnægjandi tilboð eða engar fullnægjandi umsóknir hafa verið lagðar fram vegna fyrri útboðsferlis fyrir sérleyfi, að því tilskildu að upphaflegum skilyrðum sérleyfissamningsins sé ekki breytt í veigamiklum atriðum og að framkvæmdastjórninni sé send skýrsla, ef hún óskar eftir því.

Að því er varðar fyrstu undirgrein skal tilboð ekki talið fullnægjandi þegar það hefur ekki tengsl við sérleyfið og dugir bersýnilega ekki, án verulegra breytinga, til að mæta þörfum samningsyfírvaldsins eða samningsstofnunarinnar og kröfum eins og þær eru tilgreindar í skjölunum sem varða sérleyfið.

Að því er varðar fyrstu undirgrein, skal umsókn ekki talin fullnægjandi:

- a) ef útiloka skal eða ef hægt er að útiloka viðkomandi umsækjanda samkvæmt 4.–9. mgr. 38. gr. eða hann

uppfyllir ekki hæfiskröfur samningsyfírvaldsins eða samningsstofnunarinnar skv. 1. mgr. 38. gr.,

- b) þegar umsóknir hafa að geyma tilboð sem eru ekki fullnægjandi í skilningi annarrar undirgreinar.

32. gr.

Tilkynningar um veitingu sérleyfis

1. Eigi síðar en 48 dögum eftir að sérleyfi er veitt skulu samningsyfírvöld og samningsstofnanir, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 33. gr., senda út tilkyningu um veitingu sérleyfis sem greinir frá niðurstöðu útboðsferlisins fyrir sérleyfi. Slíkum tilkyningum vegna félagsþjónustu og annarrar sértækrar þjónustu sem skráð er í IV. viðauka má hins vegar safna saman og senda ársfjórðungslega. Í því tilviki skulu þau senda samsafnaðar tilkynningar innan 48 daga frá lokum hvers ársfjórðungs.

2. Tilkynningar um veitingu sérleyfis skulu innihalda þær upplýsingar sem settar eru fram í VII. viðauka, eða, að því er varðar sérleyfi fyrir félagsþjónustu og aðra sértæka þjónustu sem skráð er í IV. viðauka, þær upplýsingar sem settar eru fram í VIII. viðauka, og skulu birtar í samræmi við 33. gr.

33. gr.

Form tilkynninga og aðferð við birtingu þeirra

1. Í tilkyningum um sérleyfi, tilkyningum um veitingu sérleyfis og tilkyningunni sem um getur í annarri undirgrein 1. mgr. 43. gr. skulu koma fram upplýsingarnar sem settar eru fram í V., VI., VII., VIII. og XI. viðauka og á stöðluðum eyðublöðum, þ.m.t. stöðluð eyðublöð fyrir leiðréttingar.

Framkvæmdastjórnin skal taka upp þessi stöðluðu eyðublöð með framkvæmdargerðum: Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við ráðgjafarnefndarmeðferðina sem um getur í 50. gr.

2. Tilkynningarnar sem um getur í 1. mgr. skulu samdar, sendar með rafrænum aðferðum til útgáfuskrifstofu Evrópusambandsins og birtar í samræmi við IX. viðauka. Útgáfuskrifstofa Evrópusambandsins skal láta samningsyfírvaldinu eða samningsstofnuninni í té staðfestingu á móttöku tilkynningarinnar og á birtingu upplýsinganna, sem sendar voru, þar sem birtingardagurinn kemur fram, sem skal teljast sönnun birtingar. Tilkynningar skulu birtar eigi síðar en fimm dögum eftir að þær voru sendar. Sambandið ber kostnað af birtingu útgáfuskrifstofu Evrópusambandsins á tilkyningunum.

3. Tilkynningar um sérleyfi skulu birtar í fullri lengd á einu eða fleiri opinberum tungumálum stofnana Sambandsins sem samningsyfirvöld eða samningsstofnanir velja. Einungis sú eða þær tungumálaútgáfur teljast áreiðanlegar. Birta skal samantekt á mikilvægum þáttum hverrar tilkynningar á öðrum opinberum tungumálum stofnana Sambandsins.

4. Tilkynningar um sérleyfi og tilkynningar um veitingu sérleyfa skulu ekki birtar á landsvísu áður en þær eru birtar af útgáfuskrifstofu Evrópusambandsins nema birting á vettvangi Sambandsins eigi sér ekki stað innan 48 klst. frá því að útgáfuskrifstofa Evrópusambandsins staðfestir móttöku tilkynningarinnar við samningsyfirvaldið eða samningsstofnunina eins og um getur í 2. mgr. Tilkynningar um sérleyfi og tilkynningar um veitingu sérleyfis sem birtar eru á landsvísu skulu ekki innihalda aðrar upplýsingar en þær sem koma fram í tilkynningum, sem eru sendar til útgáfuskrifstofu Evrópusambandsins, en í þeim skal koma fram hvaða dag tilkynningin var send til útgáfuskrifstofu Evrópusambandsins.

34. gr.

Rafrænt aðgengi að skjölum sem varða sérleyfi

1. Samningsyfirvöld og samningsstofnanir skulu bjóða, án endurgjalds, ótakmarkaðan og fullan, beinan, rafrænan aðgang að skjölum sem varða sérleyfi frá birtingardegi tilkynningar um sérleyfi eða, þegar tilkynningin um sérleyfi hefur ekki að geyma boð um að leggja fram tilboð, frá þeim degi sem boð um að leggja fram tilboð var sent. Í texta tilkynningarinnar um sérleyfi eða þessara boða skal tilgreina veffangið þar sem hægt er að nálgast skjölin sem varða sérleyfið.

2. Þegar ekki er hægt að bjóða ótakmarkaðan og fullan, beinan, rafrænan aðgang án tilteknum skjölum sem varða sérleyfi, við aðstæður sem gefa nægilegt tilefni til vegna sérstakra öryggisástæðna eða tæknilegra ástæðna eða vegna sérstaklega viðkvæms eðlis viðskiptaupplýsinga sem krefst varnar á mjög háu stigi, skulu samningsyfirvöld eða samningsstofnanir láta það koma fram í tilkynningunni eða boðinu um að leggja fram tilboð að hlutaðeigandi skjöl sem varða sérleyfi verði send með öðrum aðferðum en rafrænum og frestur til móttöku tilboða skal lengdur.

3. Að því tilskildu að beðið hafi verið um það með góðum fyrirvara skulu samningsyfirvöld og samningsstofnanir eða þar til bærar deildir láta öllum umsækjendum eða bjóðendum, sem taka þátt í útbóðsferlinu fyrir sérleyfi, í té viðbótarupplýsingar sem tengjast skjölunum sem varða sérleyfi eigi síðar en sex dögum áður en frestur til að taka við tilboðum rennur út.

35. gr.

Barátta gegn spillingu og komið í veg fyrir hagsmunaárekstra

Aðildarríki skulu gera kröfu um að samningsyfirvöld og samningsstofnanir geri viðeigandi ráðstafanir til að berjast

gegn svikum, hlutdrægni og spillingu og koma með skilvirkum hætti í veg fyrir, greina og lagfæra hagsmunaárekstra sem rísa í útbóðsferlinu fyrir sérleyfi til þess að forðast röskun á samkeppni og til að tryggja gagnsæi útbóðsferlisins og jafna meðferð allra umsækjenda og bjóðenda.

Hugtakið hagsmunaárekstur skal a.m.k. taka til allra aðstæðna þar sem starfsfólk samningsyfirvalds eða stofnunar, sem tekur þátt í framkvæmd útbóðsferlis fyrir sérleyfi eða getur haft áhrif á útkomu þess, hefur beinna eða óbeinna fjárhagslegra, efnahagslegra eða annars konar persónulegra hagsmuna að gæta sem hægt væri að sjá fyrir sér að hefðu áhrif á hlutleysi þeirra og sjálfstæði í tengslum við útbóðsferli fyrir sérleyfi.

Að því er varðar hagsmunaárekstra skulu þær ráðstafanir sem gripið er til ekki ganga lengra en bráðnaúdsynlegt er til að koma í veg fyrir mögulegan hagsmunaárekstur eða útrýma hagsmunaárekstri sem hefur verið greindur.

II. KAFLI

Kröfur um framkvæmd

36. gr.

Tækni- og virknikröfur (e. technical and functional requirements)

1. Tækni- og virknikröfur skulu skilgreina þá eiginleika sem krafist er að verk eða þjónusta, sem fellur undir sérleyfið, hafi til að bera. Þær skulu settar fram í skjölunum sem varða sérleyfin.

Þessir eiginleikar geta einnig vísað til sérstaks ferlis við framleiðslu eða veitingu viðkomandi verka eða þjónustu, að því tilskildu að þeir tengist efni samningsins og séu í réttu hlutfalli við verðmæti hans og markmið. Eiginleikarnir geta m.a. varðað tiltekin gæði, vistvænleika og loftslagsgæði, kröfur um hönnun fyrir alla (þ.m.t. aðgengi fyrir fatlaða) og samræmismat, nothæfi, öryggi eða umfang, hugtök, tákn, prófanir og prófunaraðferðir, merkingu og áletranir eða notendaeiðbeiningar.

2. Tækni- og virknikröfur skulu ekki vísa til sérstakrar tegundar eða uppruna eða tiltekinn vinnsluferlis sem einkennir vörur eða þjónustu sem tiltekinn rekstraraðili veitir, né til vörumerkja, einkaleyfa, gerða eða sérstakrar framleiðslu með þeim áhrifum að það styðji eða útiloki tiltekin fyrirtæki eða tilteknar vörur, sé það ekki réttlætunlegt af efni samningsins. Slík tilvísun skal leyfð í sérstökum undantekningartilvikum

þegar nægileg nákvæm og skiljanleg lýsing á efni samningsins er ekki möguleg. Orðin „eða jafngilt“ skulu fylgja slíkri tilvísun.

3. Samningsyfirvald eða samningsstofnun skal ekki vísa frá tilboði á þeim forsendum að verkið eða þjónustan sem boðin er uppfylli ekki þær tækni- og virkniskröfur sem það eða hún hefur vísað til, ef bjóðandinn færir sönnur á það í tilboði sínu, með einhverjum viðeigandi hætti, að lausnir þær sem hann hefur lagt til uppfylli tækni- og virkniskröfurnar með jafngildum hætti.

37. gr.

Kröfur um framkvæmd

1. Sérleyfi skulu veitt á grundvelli forsendna fyrir vali tilboðs sem samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin setur fram í samræmi við 41. gr. að því tilskildu að öll eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) að tilboðið uppfylli þær lágmarkskröfur sem samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin setur, eftir atvikum,
- b) að bjóðandinn uppfylli skilyrði fyrir þátttöku eins og og getur í 1. mgr. 38. gr. og
- c) að bjóðandinn sé ekki útilokaður frá þátttöku í útboðsferlinu í samræmi við 4.–7. mgr. 38. gr. og með fyrirvara um 9. mgr. 38. gr.

Lágmarkskröfurnar sem um getur í a-lið skulu hafa að geyma skilyrði og einkenni (einkum tæknileg, efnisleg, sem varða virkni og lagaleg) sem öll tilboð ættu að uppfylla eða hafa.

2. Samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin skal láta í té:

- a) í tilkynningunni um sérleyfi, lýsingu á sérleyfinu og skilyrðum fyrir þátttöku,
- b) í tilkynningunni um sérleyfi, í boðinu um að leggja fram tilboð eða í öðrum skjölum sem varða sérleyfið, lýsingu á forsendum fyrir vali tilboðs og, eftir atvikum, lágmarkskröfur sem uppfylla þarf.

3. Samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin getur takmarkað fjölda umsækjenda eða bjóðenda við viðeigandi

fjölda, með því skilyrði að það sé gert á gagnsæjan hátt og á grundvelli hlutlægra viðmiðana. Umsækjendur eða bjóðendur skulu vera nægilega margir til að tryggja raunverulega samkeppni.

4. Samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin skulu senda öllum þátttakendum lýsingu á fyrirhuguðu skipulagi útboðsferlisins og leiðbeinandi lokafrest. Hvers konar breytingar skulu sendar öllum þátttakendum og, að því marki sem þær varða þætti sem eru tilgreindir í tilkynningunni um sérleyfi, kunngjörðar öllum rekstraraðilum.

5. Samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin skal sjá til þess að viðeigandi skráning fari fram á stigum útboðsferlisins með þeim leiðum sem það eða hún telur viðeigandi, með fyrirvara um að farið sé að 1. mgr. 28. gr.

6. Samningsviðræður mega fara fram milli samningsyfirvalds eða samningsstofnunar og umsækjenda og bjóðenda. Efni sérleyfisins, forsendum fyrir vali tilboðs og lágmarkskröfum skal ekki breytt meðan á samningsviðræðunum stendur.

38. gr.

Val og eigindlegt mat á umsækjendum

1. Samningsyfirvöld og samningsstofnanir skulu fylgjast með því að þátttökuskilyrðum, sem tengjast faglegri og tæknilegri getu og fjárhagslegri og efnahagslegri stöðu umsækjendanna eða bjóðendanna, sé fullnægt, á grundvelli eigin yfirlýsinga eða meðmæla, sem leggja skal fram sem sönnun í samræmi við kröfur, sem tilgreindar eru í tilkynningunni um sérleyfi og sem skulu vera án mismununar og í réttu hlutfalli við efni sérleyfisins. Skilyrðin fyrir þátttöku skulu tengjast og vera í réttu hlutfalli við þörfina á að tryggja að sérleyfishafinn hafi getu til að framkvæma sérleyfið, að teknu tilliti til efnis sérleyfisins og þess markmiðs að tryggja raunverulega samkeppni.

2. Rekstraraðili getur, eftir því sem við á og vegna tiltekins sérleyfis, með það í huga að uppfylla skilyrðin fyrir þátttöku sem mælt er fyrir um í 1. mgr., byggt á getu annarra aðila, óháð lagalegu eðli tengsla hans við þá. Þegar rekstraraðili vill reiða sig á getu annarra aðila, skal hann sanna fyrir samningsyfirvaldinu eða samningsstofnuninni að hann hafi yfir nauðsynlegum fongum að ráða allt sérleyfistímabilið, t.d. með því að leggja fram skuldbindingu þeirra aðila þess efnis. Að því er varðar fjárhagsstöðu getur samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin krafist þess að rekstraraðilinn og þessir aðilar beri sameiginlega ábyrgð á efndum samningsins.

3. Með sömu skilyrðum getur hópur rekstraraðila, sem um getur í 26. gr., byggt á getu þátttakenda í hópnum eða annarra aðila.

4. Samningsyfirvöld og samningsstofnanir, eins og um getur í a-lið 1. mgr. 7. gr., skulu útiloka rekstraraðila frá þátttöku í útboðsferli fyrir sérleyfi hafi þau komist að raun um að hann hafi verið sakfelldur með endanlegum dómi fyrir eitthvað af eftirfarandi:

a) þátttöku í skipulögðum brotasamtökum, eins og skilgreint er í 2. gr. rammaákvörðunar ráðsins 2008/841/DIM ⁽²⁸⁾,

b) spillingu, eins og hún er skilgreind í 3. gr. í samningsins um baráttu gegn spillingu tengdri embættismönnum Evrópubandalaganna eða embættismönnum aðildarríkja Evrópusambandsins ⁽²⁹⁾ og 1. mgr. 2. gr. rammaákvörðunar ráðsins 2003/568/DIM ⁽³⁰⁾, auk spillingar eins og hún er skilgreind í landslögum samningsyfirvaldsins eða stofnunarinnar eða rekstraraðilans,

c) svik, í skilningi 1. gr. samningsins um verndun fjárhagslegra hagsmuna Evrópubandalaganna ⁽³¹⁾,

d) hryðjuverk eða brot sem tengjast hryðjuverkastarfsemi, eins og skilgreint er í 1. og 3. gr. rammaákvörðunar ráðsins 2002/475/DIM ⁽³²⁾, eftir því sem við á, eða áeggjan, aðstoð eða stuðning við eða tilraun til að fremja afbrot, eins og um getur í 4. gr. þeirrar rammaákvörðunar,

e) peningþvætti eða fjármögnun hryðjuverka eins og skilgreint er í 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB ⁽³³⁾,

⁽²⁸⁾ Rammaákvörðun ráðsins 2008/841/DIM frá 24. október 2008 um baráttuna gegn skipulagðri afbrotastarfsemi (Stjtið. ESB L 300, 11.11.2008, bls. 42).

⁽²⁹⁾ Stjtið. EB C 195, 25.6.1997, bls. 1.

⁽³⁰⁾ Rammaákvörðun ráðsins 2003/568/DIM frá 22. júlí 2003 um baráttu gegn spillingu í einkageiranum (Stjtið. ESB L 192, 31.7.2003, bls. 54).

⁽³¹⁾ Stjtið. ESB C 316, 27.11.1995, bls. 48.

⁽³²⁾ Rammaákvörðun ráðsins 2002/475/DIM frá 13. júní 2002 um baráttu gegn hryðjuverkum (Stjtið. EB L 164, 22.6.2002, bls. 3).

⁽³³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB frá 26. október 2005 um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningþvættis og til fjármögnunar hryðjuverkastarfsemi, (Stjtið. ESB L 309, 25.11.2005, bls. 15).

f) barnavinnu og annað form mansals, eins og skilgreint er í 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2011/36/ESB ⁽³⁴⁾.

Skylda til að útiloka rekstraraðila skal einnig gilda þegar einstaklingur, sem hefur verið sakfelldur með endanlegum dómi, er í stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn þess rekstraraðila eða hefur heimild til fyrirsvars, ákvörðunartöku eða yfirráða í honum.

Samningsstofnanir, aðrar en þær sem getið er um í a-lið 1. mgr. 7. gr., geta útilokað rekstraraðila frá þátttöku í útboðsferli fyrir sérleyfi hafi þau vitneskju um að sá rekstraraðili hafi verið sakfelldur með endanlegum dómi af einhverri af þeim ástæðum sem taldar eru upp í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar.

5. Samningsyfirvöldin og samningsstofnanirnar, sem um getur í a-lið 1. mgr. 7. gr., skulu útiloka rekstraraðila frá þátttöku í útboðsferli fyrir sérleyfi þegar þau hafa vitneskju um að rekstraraðilinn hafi brotið gegn skyldum er snúa að greiðslu skatta eða framlaga til almannatrygginga og þar sem því hefur verið slegið föstu með ákvörðun dómstóls eða stjórnvalds sem hefur endanleg og bindandi áhrif í samræmi við lagaákvæði landsins þar sem því er slegið föstu eða við ákvæði aðildarríkis samningsyfirvaldsins eða samningsstofnunarinnar.

Samningsyfirvöldin og samningsstofnanirnar, sem um getur í a-lið 1. mgr. 7. gr. geta enn fremur útilokað, eða útilokað að kröfu aðildarríkis, rekstraraðila frá þátttöku í útboðsferli fyrir sérleyfi þegar samningsyfirvaldið eða stofnunin getur sýnt fram á með viðeigandi hætti að rekstraraðilinn hafi brotið gegn skyldum er snúa að greiðslu skatta eða framlaga til almannatrygginga.

Þessi málsgrein skal ekki lengur gilda þegar rekstraraðili hefur uppfyllt skyldur sínar með því að greiða eða gera bindandi samning um fyrirkomulag með það í huga að greiða skattana eða framlögin til almannatrygginga sem skal greiða, þ.m.t., eftir atvikum, áfallna vexti eða sektir.

6. Aðildarríki geta kveðið á um undanþágur frá skyldubundnu útilokuninni sem kveðið er á um í 4. og 5. mgr. í sérstökum undantekningartilvikum vegna ástæðna sem vega þyngra og varða almannahagsmuni, s.s. lýðheilsu eða umhverfisvernd.

⁽³⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/36/ESB frá 5. apríl 2011 um að koma í veg fyrir og berjast gegn mansali og vernda förnarlömb þess, og um niðurfellingu á rammaákvörðun ráðsins 2002/629/DIM (Stjtið. ESB L 101, 15.4.2011, bls. 1).

Aðildarríki geta einnig kveðið á um undanþágu frá skyldubundnu útilokuninni, sem kveðið er á um í 5. mgr., þegar útilokun myndi greinilega ekki vera í samræmi við meðalhóf, einkum þegar einungis minniháttar skattafjárhæðir eða framlög til almannatrygginga eru ógreidd eða þar sem rekstraraðili var upplýstur um nákvæma fjárhæð, sem enn var ógreidd í framhaldi af broti hans á skyldu sinni til greiðslu skatta eða framlaga til almannatrygginga, á tíma þar sem hann hafði ekki færi á að grípa til ráðstafana, eins og kveðið er á um í þriðju undirgrein 5. mgr., áður en fresturinn til að leggja fram umsókn rann út.

7. Samningsyfírvöldin eða samningsstofnanirnar geta útilokað, eða útilokað að kröfu aðildarríkis, rekstraraðila frá þátttöku í útboðsferli fyrir sérleyfi ef eitt af eftirfarandi skilyrðum er uppfyllt:

- a) þar sem hægt er að sýna, með viðeigandi hætti, fram á brot gegn gildandi skyldum sem um getur í 3. mgr. 30 gr.,
- b) þegar rekstraraðilinn er gjaldþrota eða hefur verið tekinn til ógjaldfærni- eða slitameðferðar, þegar eignir hans eru í umsjá skiptastjóra eða dómstóls, þegar hann hefur gert nauðasamninga eða þegar atvinnustarfsemi hans hefur verið lögð niður tímabundið eða hann er í sambærilegri stöðu vegna svipaðrar málsmeðferðar samkvæmt landsögum og reglugerðum; samningsyfírvaldið eða samningsstofnunin getur þó ákveðið að útiloka ekki eða getur verið krafð af aðildarríki um að útiloka ekki rekstraraðila sem er í einhverri þeirri stöðu sem að framan greinir, þegar það liggur fyrir að hlutaðeigandi rekstraraðili muni geta framkvæmt sérleyfið, með tilliti til gildandi landsreglna og ráðstafana varðandi áframhaldandi starfsemi við slíkar aðstæður,
- c) þegar samningsyfírvaldið getur sýnt, með viðeigandi hætti, fram á að rekstraraðilinn sé sekur um alvarlegt misferli í starfi, sem gerir það að verkum að heiðarleiki hans verður dreginn í efa,
- d) þegar hagsmunaárekstra, í skilningi annarrar málsgreinar 35. gr., er ekki hægt að lagfæra með skilvirkum hætti með öðrum aðgerðum sem ekki ganga eins langt,
- e) þegar samningsyfírvaldið getur leitt að því nægum líkum að rekstraraðilinn hafi gengið til samninga við aðra rekstraraðila í þeim tilgangi raska samkeppni,
- f) þegar verulegir eða viðvarandi annmarkar hafa reynst vera á framkvæmd rekstraraðila á efnislegum kröfum samkvæmt

fyrri sérleyfi eða fyrri samningi við samningsyfírvald eða við samningsstofnun, eins og skilgreint er í þessari tilskipun eða í tilskipun 2014/25/ESB, sem leiddi til þess að þessum fyrri samningi var slitið fyrr en til stóð, skaðabóta eða annarra svipaðra viðurlaga,

- g) þegar rekstraraðili hefur verið fundinn sekur um alvarlegar rangfærslur við veitingu upplýsinga sem nauðsynlegar eru til að sannreyna að ekki séu til staðar útilokunarástæður eða að hæfiskröfur séu uppfylltar, hefur leynt slíkum upplýsingum eða getur ekki lagt fram tilskilin gögn þeim til stuðnings,
- h) þegar rekstraraðili hefur reynt að hafa með óréttmætum hætti áhrif á ákvarðanatökufærli samningsyfírvaldsins eða samningsstofnunarinnar, komast yfir trúnaðarupplýsingar sem geta veitt honum óréttmætt forskot í útboðsferlinu fyrir sérleyfi eða veita af gáleysi villandi upplýsingar sem geta haft efnisleg áhrif á ákvarðanir varðandi útilokun, val eða veitingu,
- i) ef það kemur í ljós, þegar um er að ræða sérleyfi á sviði varnar- og öryggismála eins og um getur í tilskipun 2009/81/EB, á grundvelli hvers konar sönnunargagna, þ.m.t. verndaðra gagnalinda, að rekstraraðili býr ekki yfir þeim áreiðanleika sem þarf til að öryggi aðildarríkis sé ekki stofnað í hættu,

8. Samningsyfírvöld og samningsstofnanir, eins og um getur í a-lið 1. mgr. 7. gr., skulu hvenær sem er meðan á útboðsferlinu stendur útiloka rekstraraðila frá því ef í ljós kemur að hlutaðeigandi rekstraraðili er, í ljósi athafna eða athafnaleysis annað hvort áður eða meðan á útboðsferlinu stendur, í einhverjum þeim aðstæðum sem um getur í 4. mgr. þessarar greinar og fyrstu undirgrein 5. mgr. þessarar greinar.

Samningsyfírvöld og samningsstofnanir geta, hvenær sem er á meðan útboðsferlinu stendur, útilokað, eða útilokað að kröfu aðildarríkis, rekstraraðila ef í ljós kemur að hlutaðeigandi rekstraraðili er, í ljósi athafna eða athafnaleysis annað hvort áður eða meðan á útboðsferlinu stendur, í einhverjum þeim aðstæðum sem um getur í annari undirgrein 5. mgr. og í 7. mgr.

9. Sérhverjum rekstraraðila, sem er í einhverjum þeim aðstæðum sem um getur í 4. og 7. mgr., er heimilt að færa fram sönnur á að ráðstafanir, sem hann hefur gripið til, dugi til að sýna fram á áreiðanleika hans þrátt fyrir að viðkomandi útilokunarástæða sé fyrir hendi. Ef slík sönnun er talin fullnægjandi skal ekki útiloka viðkomandi rekstraraðila frá útboðsferlinu.

Rekstraraðilinn skal í þessum tilgangi sanna að hann hafi greitt eða skuldbundið sig til að greiða bætur vegna alls tjóns sem orðið hefur vegna refsilagabrotsins eða misferlisins, útskýrt málsatvik og málavexti með heildstæðum hætti með virkri samvinnu við rannsóknaryfirvaldið og hafi gripið til raunhæfra tæknilegra og skipulagslegra ráðstafana og ráðstafana varðandi starfsfólk sem eru til þess fallnar að koma í veg fyrir frekari refsilagabrot eða misferli. Ráðstafanirnar, sem rekstraraðilar grípa til, skulu metnar með tilliti til alvarleika refsilagabrotsins eða misferlisins og þeirra tilteknu aðstæðna sem voru fyrir hendi þegar það átti sér stað. Þegar ráðstafanirnar eru ekki taldar duga skal viðkomandi rekstraraðili fá í hendur rökstuðning fyrir þeirri ákvörðun.

Rekstraraðili sem hefur verið útilokaður með endanlegum dómi frá þátttöku í innkaupaferli eða í útboðsferli fyrir sérleyfi skal ekki hafa rétt til að notfæra sér þann möguleika sem veittur er samkvæmt þessari málsgrein á meðan útilokunin varir sem leiðir af þeim dómi í aðildarríkjum þar sem dómurinn hefur áhrif.

10. Aðildarríki skulu tilgreina framkvæmdarákvæði fyrir þessa grein í lögum eða stjórnisýslufyrirmælum, með hliðsjón af lögum Sambandsins. Þau skulu einkum ákvarða hámarksútilokunartímabil ef rekstraraðilinn grípur ekki til neinna ráðstafana, eins og tilgreint er í 9. mgr., til að sýna fram á áreiðanleika sinn. Þegar útilokunartímabilið hefur ekki verið ákvarðað með endanlegum dómi skal tímabilið ekki vara lengur en fimm ár frá þeim degi þegar sakfelling á sér stað með endanlegum dómi í þeim málum sem um getur í 4. mgr. og þrjú ár frá viðkomandi atviki í þeim málum sem um getur í 7. mgr.

39. gr.

Frestir fyrir móttöku umsókna um og tilboða í sérleyfi

1. Þegar samningsyfirvöld eða samningsstofnanir ákveða fresti til að taka við umsóknum eða tilboðum skulu þau einkum taka tillit til þess hve flókið efni sérleyfisins er og hve langan tíma þarf til að semja tilboð eða umsóknir, sbr. þó lágmarksfresti sem kveðið er á um í þessari grein.

2. Ef ekki er unnt að sækja um eða gera tilboð fyrr en að lokinni vettvangsskoðun eða athugun á skjölum sem varða veitingu sérleyfis á vettvangi, skal ákveða fresti til að taka við umsóknum um sérleyfið eða tilboðum þannig að allir viðkomandi rekstraraðilar geti kynnt sér allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru við gerð umsókna eða tilboða og skulu frestirnir ávallt vera lengri en lágmarksfrestirnir sem mælt er fyrir um 3. og 4. mgr.

3. Frestur til að taka við umsóknum, hvort sem þær innihalda tilboð í sérleyfið eða ekki, skal vera að lágmarki 30 dagar frá þeim degi þegar tilkynningin um sérleyfi var send.

4. Þegar útboðsferli fer fram í áföngum skal lágmarksfrestur til að taka við upphaflegum tilboðum vera 22 dagar frá sendingardegi boðs um að leggja fram tilboð.

5. Styttu má frest til að taka við tilboðum um fimm daga ef samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin samþykkir að leggja megi fram tilboð með rafrænum aðferðum í samræmi við 29. gr.

40. gr.

Miðlun upplýsinga til umsækjenda og bjóðenda

1. Samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin skal, eins fljótt og unnt er, upplýsa hvern umsækjanda og bjóðanda um ákvarðanir sem teknar hafa verið um veitingu sérleyfis, þ.m.t. nafn þess bjóðanda sem varð fyrir valinu, ástæður fyrir ákvörðun um að hafna umsókn hans eða tilboði og ástæður fyrir sérhverri ákvörðun um að gera ekki samning þótt birt hafi verið tilkynning um sérleyfi vegna hans eða um að hefja útboðsferli á nýjan leik.

Að fenginni beiðni viðkomandi aðila skal samningsyfirvald eða samningsstofnun enn fremur, eins fljótt og unnt er og eigi síðar en 15 dögum frá móttöku skriflegrar beiðni, upplýsa hvern og einn bjóðanda sem hefur gert tækt tilboð um eiginleika og kosti tilboðsins sem fyrir valinu varð í samanburði við önnur tilboð.

2. Samningsyfirvald eða samningsstofnun getur ákveðið að halda eftir tilteknum upplýsingum, sem um getur í 1. mgr., um samninginn ef birting slíkra upplýsinga kynni að hindra framkvæmd laga eða ganga á annan hátt gegn almannahagsmunum eða gæti skaðað lögmæta viðskiptahagsmuni opinberra eða einkarekinna rekstraraðila eða réttmæta samkeppni á milli þeirra.

41. gr.

Forsendur fyrir vali tilboðs

1. Sérleyfi skulu veitt á grundvelli hlutlægra viðmiðana sem eru í samræmi við meginreglurnar sem settar eru fram í 3. gr. og sem tryggja að tilboð séu metin á grundvelli virkrar samkeppni til þess að greina megi efnahagslegan heildarávinning samningsyfirvaldsins eða samningsstofnunarinnar.

2. Forsendurnar fyrir vali tilboðs skulu tengjast efni sérleyfisins og skulu ekki veita samningsyfirvaldinu eða samningsstofnuninni ótakmarkað ákvörðunarvald. Á meðal þeirra geta m.a. umhverfislegar, félagslegar eða nýsköpunar-tengdar forsendur.

Þessum forsendum skulu fylgja kröfur sem gera það kleift að sannreyna með skilvirkum hætti upplýsingar frá bjóðendum.

Samningsyfirvöldin eða samningsstofnanir skulu athuga hvort tilboðin uppfylli nægilega vel forsendur fyrir vali tilboðs.

3. Samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin skal telja upp forsendurnar í forgangsröð eftir mikilvægi.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein getur samningsyfirvald eða samningsstofnun í undantekningartilvikum, þegar þeim berst tilboð með nýstárlegri lausn með óvenjumikið nothæfi, sem samningsyfirvald eða samningsstofnun, sem sýnir kostgæfni, gat ekki séð fyrir, breytt forgangsröð forsendna fyrir vali tilboða til að taka tillit til þessarar nýstárlegu lausnar. Samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin skal í slíku tilviki upplýsa alla bjóðendur um breytingarnar á forgangsröðinni og gefa út nýtt boð um að leggja fram tilboð í samræmi við lágmarkstímastofnina sem um getur í 4. mgr. 39. gr. Hafi forsendur fyrir vali tilboðs verið birtar við útgáfu tilkynningarinnar um sérleyfi skulu samningsyfirvaldið eða stofnunin birta nýja tilkynningu um sérleyfi í samræmi við lágmarksstímafræstina sem um getur í 3. mgr. 39. gr.

Breytingin á forgangsröðinni má ekki leiða til mismununar.

III. BÁLKUR

REGLUR UM FRAMKVÆMD SÉRLEYFA

42. gr.

Undirverktakastarfsemi

1. Uppfylling undirverktaka á skyldunum sem um getur í 3. mgr. 30. gr. skal tryggð með viðeigandi aðgerðum lögbærra landsyfirvalda innan marka ábyrgða þeirra og valdsviða.

2. Í skjölum sem varða sérleyfi getur samningsyfirvald eða samningsstofnun óskað eftir því, eða óskað eftir því að kröfu aðildarríkis, að bjóðandi eða umsækjandi tilgreini í tilboði sínu hvaða hluta sérleyfisins hann hyggst láta þriðju aðila framkvæma sem undirverktaka og hverjir þeir eru. Þessi málsgrein skal ekki hafa áhrif á ábyrgð aðalsérleyfishafans.

3. Að því er varðar sérleyfissamninga um verk og þjónustu sem veita á í aðstöðu sem samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin hefur umsjón með, skal samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin krefjast þess að sérleyfishafinn láti því eða henni í té, eftir veitingu sérleyfisins og í síðasta lagi þegar framkvæmd þess hefst, nafn, samskiptaupplýsingar og upplýsingar um lagalega fyrirsvarsmenn undirverktaka hans sem taka þátt í slíkum verkum eða þjónustu, að svo miklu leyti sem það er vitað á þeim tímapunkti. Samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin skal krefjast þess að sérleyfishafinn tilkynni því eða henni um allar breytingar á þeim upplýsingum á meðan

sérleyfið er í gildi auk þess að veita tilskildar upplýsingar um alla nýja undirverktaka sem hann fær síðar til starfa við slík verk eða þjónustu.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein mega aðildarríkin leggja sérleyfishafanum beint þá skyldu á herðar að veita tilskildar upplýsingar.

Fyrsta og önnur undirgrein gilda ekki um birgja.

Samningsyfirvöldin og samningsstofnanirnar geta víkkað út eða geta verið krafín um það af aðildarríkjum að víkka út skyldurnar sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein, þannig að þær taki t.d. til:

a) sérleyfissamninga um þjónustu, annarra en þeirra sem varða þjónustu sem veitt er í aðstöðu sem er í umsjón samningsyfirvaldsins eða samningsstofnunarinnar eða birgja sem taka þátt í framkvæmd sérleyfissamninga um verk eða þjónustu,

b) undirverktaka hjá undirverktökum sérleyfishafans eða neðar í undirverktakakeðjunni.

4. Með það að markmiði að forðast brot á þeim skyldum, sem um getur í 3. mgr. 30. gr., má grípa til viðeigandi ráðstafana, svo sem:

a) Þegar landslög aðildarríkis kveða á um kerfi sameiginlegrar ábyrgðar undirverktaka og sérleyfishafans skal aðildarríkið tryggja að viðkomandi reglum sé beitt í samræmi við skilyrðin sem sett eru fram í 3. mgr. 30. gr.

b) Samningsyfirvöldin og samningsstofnanirnar geta sannreynt eða geta verið krafín af aðildarríkjum um að sannreyna hvort fyrir hendi séu ástæður til að útiloka undirverktaka samkvæmt 4.–10. mgr. 38. gr. Samningsyfirvöldin eða samningsstofnanirnar skulu, í slíkum tilvikum, krefjast þess af rekstraraðilanum að hann skipti út undirverktaka þegar athugun á honum hefur leitt í ljós að til staðar séu bindandi útilokunarástæður. Samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin getur krafist þess af, eða aðildarríki gert þá kröfu að það eða hún krefjist þess af rekstraraðila að hann skipti út undirverktaka þegar athugun á honum hefur leitt í ljós að til staðar séu útilokunarástæður sem ekki eru bindandi.

5. Aðildarríki geta kveðið á um strangari reglur um ábyrgð í landslögum.

6. Aðildarríki sem hafa kosið að kveða á um ráðstafanir samkvæmt 1. og 3. mgr. skulu tilgreina framkvæmdarákvæði fyrir þessar ráðstafanir í lögum eða stjórnslufyrirmælum, með hliðsjón af lögum Sambandsins. Aðildarríki geta takmarkað gildissvið þeirra, t.d. við tiltekni tegundir samninga, tiltekna flokka samningsyfirvalda, samningsstofnana eða rekstraraðila eða við tiltekna fjárhæðir.

43. gr.

Breyting samninga á gildistíma þeirra

1. Sérleyfum getur verið breytt án þess að nýtt útbóðsferli fyrir sérleyfi fari fram í samræmi við þessa tilskipun í sérhverju eftirfarandi tilvika:

a) án tillits til verðgildis þeirra þegar kveðið hefur verið á um breytingarnar í upphaflegu skjölunum sem varða sérleyfi í skýrum, nákvæmum og ótvíræðum endurskoðunarákvæðum sem geta haft að geyma ákvæði um endurskoðun verðmætis eða valmöguleika. Í slíkum ákvæðum skal tilgreina umfang og eðli mögulegra breytinga eða valmöguleika auk skilyrðanna fyrir notkun þeirra. Þau skulu ekki kveða á um breytingar eða valmöguleika sem myndu breyta eðli sérleyfisins í heild,

b) þegar um er að ræða viðbótarverk eða þjónustu af hálfu upprunalega sérleyfishafans sem hafa orðið nauðsynleg og voru ekki hluti af upphaflega sérleyfinu, þegar breyting á sérleyfishafa:

i. getur ekki átt sér stað af efnahagslegum eða tæknilegum ástæðum, svo sem kröfum um skiptihæfi eða rekstrarsamhæfi við tækjabúnað, þjónustu eða uppsetningar sem keyptar voru á grundvelli upphaflega sérleyfisins og

ii. myndi valda verulegu óhagræði eða talsverðri tvítekingu kostnaðar samningsyfirvaldsins eða samningsstofnunarinnar.

Hins vegar skal aukning verðmætis ekki vera meiri en sem nemur 50% af verðmæti upphaflega sérleyfisins ef um er að ræða sérleyfi sem samningsyfirvald veitir í þeim tilgangi að rækja aðra starfsemi en þá sem um getur í II. viðauka. Þegar nokkrar breytingar eru gerðar í röð, hver á eftir annarri, skulu þessi takmörk gilda um verðmæti hverrar breytingar. Slíkar breytingar, sem gerðar eru hver á eftir annarri, skulu ekki miða að því að sniðganga þessa tilskipun.

c) þegar öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

i. þörfin til breytinga kom til vegna aðstæðna sem samningsyfirvald eða samningsstofnun sem sýnir kostgæfni gat ekki séð fyrir,

ii. breytingarnar hafa ekki áhrif á eðli sérleyfisins í heild,

iii. aukning verðmætis er ekki meiri en sem nemur 50% af verðmæti upphaflega sérleyfisins ef um er að ræða sérleyfi sem samningsyfirvald veitir í þeim tilgangi að rækja aðra starfsemi en þá sem um getur í II. viðauka. Þegar nokkrar breytingar eru gerðar í röð, hver á eftir annarri, skulu þessi takmörk gilda um verðmæti hverrar breytingar. Slíkar breytingar, sem gerðar eru hver á eftir annarri, skulu ekki miða að því að sniðganga þessa tilskipun,

d) þegar nýr sérleyfishafi kemur í stað þess sem samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin hafði upphaflega veitt sérleyfi, annað hvort vegna:

i. beitingar ótvíræðs endurskoðunarákvæðis eða valmöguleika í samræmi við a-lið,

ii. þess að annar rekstraraðili, sem uppfyllir forsendur hæfismiðaðs vals sem upphaflega var komið á, gengur inn í stöðu upphaflegs sérleyfishafa, í heild eða að hluta, í kjölfar endurskipulagningar fyrirtækis, þ.m.t. yfirtöku, samruna, kaupa eða ógjaldfærni, að því tilskildu að þetta hafi ekki í för með sér aðrar verulegar breytingar á samningnum og miði ekki að því að sniðganga beitingu þessarar tilskipunar eða

iii. þess að samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin sjálf tekur við skyldum aðalsérleyfishafans gagnvart undirverktökum hans þar sem kveðið er á um þann möguleika í landslögum,

e) þegar breytingar, óháð verðmæti þeirra, eru ekki verulegar í skilningi 4. mgr.

Samningsyfirvöld eða samningsstofnanir sem hafa breytt sérleyfi í þeim tilvikum sem sett eru fram í b- og c-lið þessarar málsgreinar skulu birta tilkynningu þess efnis í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins. Slíkar tilkynningar skulu hafa að geyma upplýsingarnar sem settar eru fram í XI. viðauka og skulu birtar í samræmi við 33. gr.

2. Enn fremur, og án þess að þörf sé að skýra hvort skilyrðin sem sett eru fram í a- til d-lið 4. mgr. séu uppfyllt, er einnig heimilt að breyta sérleyfum án þess að nýtt útbóðsferli fyrir sérleyfi fari fram í samræmi við þessa tilskipun þegar verðmæti breytingarinnar er lægra en sem nemur eftirfarandi:

i. viðmiðunarfjárhæðinni sem sett er fram í 8. gr. og

ii. 10% af verðmæti upphaflega sérleyfisins.

Hins vegar mega breytingarnar ekki hafa áhrif á eðli sérleyfisins í heild. Þegar nokkrar breytingar eru gerðar í röð, hver á eftir annarri, skal meta verðmæti þeirra á grundvelli hreins uppsafnaðs verðmætis breytinganna.

3. Að því er varðar útreikning verðmætisins, sem um getur í 2. mgr. og b- og c-lið 1. mgr., skal uppfært verðmæti vera viðmiðunargildi þegar sérleyfið hefur að geyma verðbótaákvæði. Innihaldi sérleyfið ekki verðbótaákvæði skal uppfært verðmæti reiknað með tilliti til meðalverðbólgu í aðildarríki samningsyfirvaldsins eða samningsstofnunarinnar.

4. Breyting á sérleyfi á gildistíma þess skal talin veruleg í skilningi e-liðar 1. mgr. þegar hún gerir sérleyfið annars efnis en það sem upphaflega var veitt. Breyting skal ávallt, með fyrirvara um 1. og 2. mgr., teljast veruleg þegar eitt eða fleiri eftirfarandi skilyrða eru uppfyllt:

- a) breytingin hefur í för með sér skilyrði sem, hefðu þau verið hluti af upphaflega útboðsferlinu fyrir sérleyfi, hefðu gert öðrum umsækjendum kleift að vera með í því en þeim sem upphaflega voru valdir eða gert samþykkt annars tilboðs en þess, sem var upphaflega samþykkt, mögulegt eða dregið viðbótarþátttakendur að útboðsferlinu fyrir sérleyfi,
- b) breytingin breytir efnahagslegu jafnvægi sérleyfisins í þágu sérleyfishafans með hætti sem ekki var gert ráð fyrir í upphaflega sérleyfinu,
- c) breytingin víkkar verulega út gildissvið sérleyfisins,
- d) nýr sérleyfishafi kemur í stað þess sem samningsyfirvaldið eða samningsstofnunin hafði upphaflega veitt sérleyfið, í öðrum tilvikum en þeim sem kveðið er á um í d-lið 1. mgr.

5. Kraftur skal nýs útboðsferlis fyrir sérleyfi í samræmi við þessa tilskipun fyrir aðrar breytingar á ákvæðum sérleyfis meðan á gildistíma þess stendur en þær sem kveðið er á um í 1. og 2. mgr.

44. gr.

Slit sérleyfis

Aðildarríkin skulu að tryggja að samningsyfirvöld og samningsstofnanir hafi möguleika á að slíta sérleyfi á gildistíma

þess, samkvæmt þeim skilyrðum sem kveðið er á um í gildandi landslögum, þegar eitt eða fleiri eftirfarandi skilyrða eru uppfyllt:

- a) breyting á sérleyfinu hefur átt sér stað, sem hefði átt að hafa í för með nýtt útboðsferli fyrir sérleyfi samkvæmt 43. gr.,
- b) sérleyfishafinn var, á þeim tíma þegar sérleyfið var veitt, í einhverri þeirri stöðu sem um getur í 4. mgr. 38. gr. og hefði því átt að vera útilokaður frá útboðsferlinu fyrir sérleyfi,
- c) Evrópudómstóllinn kemst að þeirri niðurstöðu, í málsmeðferð samkvæmt 258. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, að aðildarríki hafi ekki uppfyllt skyldur sínar samkvæmt sáttmálunum með því að samningsyfirvald eða samningsstofnun, sem tilheyrir aðildarríkinu, hefur veitt viðkomandi sérleyfi án þess að fara að skyldum sínum samkvæmt sáttmálunum og þessari tilskipun.

45. gr.

Vöktun og skýrslugjöf

1. Til þess að tryggja rétta og skilvirka framkvæmd skulu aðildarríkin tryggja að eitt eða fleiri yfirvöld eða stofnanir framkvæmi a.m.k. þau verkefni sem sett eru fram í þessari grein. Þau skulu skýra framkvæmdastjórninni frá öllum yfirvöldum eða stofnunum sem eru bær til að sinna þessum verkefnum.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að fylgst sé með beitingu reglna um gerð sérleyfissamninga. Þegar eftirlitsyfirvöld eða stofnanir uppgötva tiltekin brot eins og svik, spillingu, hagsmunaaðrekstra og annars konar alvarlegar misfellingar eða kerfislæg vandamál, skulu þau hafa vald til að upplýsa landsbundin endurskoðunaryfirvöld, dómstóla eða önnur viðeigandi yfirvöld eða stofnanir, svo sem umboðsmann, þjóðþing eða nefndir, um þau.

3. Niðurstöður eftirlitsaðgerða samkvæmt 2. mgr. skulu gerðar aðgengilegar almenningi með viðeigandi upplýsingaleiðum.

Framkvæmdastjórnin getur, í mesta lagi á þriggja ára fresti, beðið aðildarríki um að senda framkvæmdastjórninni vöktunarskýrslu með yfirliti yfir algengustu ástæður rangrar beitingar reglna um gerð sérleyfissamninga, þ.m.t. hugsanleg kerfislæg eða viðvarandi vandamál við beitingu reglnanna, þ.m.t. möguleg tilvik svika eða annarrar ólöglegrar háttsemi.

4. Aðildarríki skulu tryggja að upplýsingar og leiðbeiningar um túlkun og beitingu laga Sambandsins um gerð sérleyfissamninga séu aðgengilegar án endurgjalds til að aðstoða samningsyfirvöld og stofnanir og rekstraraðila við rétta beitingu á reglum Sambandsins.

IV. BÁLKUR

BREYTINGAR Á TILSKIPUNUM 89/665/EBE OG 92/13/EBE

46. gr.

Breytingar á tilskipun 89/665/EBE

Tilskipun 89/665/EBE er breytt sem hér segir:

1) Í stað 1. mgr. 1. gr. komi eftirfarandi:

„1. Þessi tilskipun gildir um samninga sem um getur í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/24/ESB (*) nema slíkir samningar séu undanþegnir í samræmi við 7., 8., 9., 10., 11., 12., 15., 16., 17. og 37. gr. þeirrar tilskipunar.

Þessi tilskipun gildir einnig um sérleyfi sem veitt eru af samningsyfirvöldum sem um getur í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/23/ESB (**) nema slík sérleyfi séu undanþegin í samræmi við 10., 11., 12., 17. og 25. gr. þeirrar tilskipunar.

Samningar í skilningi þessarar tilskipunar taka til opinberra samninga, rammasamninga, sérleyfissamninga um verk og þjónustu og gagnvirkra innkaupakerfa.

Þegar um er að ræða samninga sem falla undir tilskipun 2014/24/ESB eða tilskipun 2014/23/ESB, skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að unnt sé að kæra ákvarðanir samningsyfirvalda á skilvirkan hátt og svo fljótt sem unnt er, í samræmi við skilmála sem settir eru fram í 2. gr. til 2. gr. f í þessari tilskipun, á þeim forsendum að ákvarðanir þessar brjóti í bága við lög Sambandsins um opinber innkaup eða reglur sem aðildarríkin hafa sett til að lögleiða þau lög.

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/24/ESB frá 26. febrúar 2014 um opinber innkaup (Stjtið. ESB L 94, 28.3.2014, bls. 65).

(**) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/23/ESB frá 26. febrúar 2014 um gerð sérleyfissamninga (Stjtið. ESB L 94, 28.3.2014, bls. 1).“

2) Ákvæðum 2. mgr. 2. gr. a er breytt sem hér segir:

a) Í stað fyrstu undirgreinar komi eftirfarandi:

„Ekki er heimilt að gera samning í kjölfar ákvörðunar um gerð samnings sem fellur undir gildissvið tilskipunar 2014/24/ESB eða tilskipunar 2014/23/ESB áður en frestur, sem er a.m.k. 10 almanaksdagar frá deginum eftir að ákvörðunin um gerð samnings er send til hlutaðeigandi bjóðenda og umsækjenda með símbréfi eða rafrænum aðferðum, rennur út eða, ef önnur samskiptaáðferð er notuð, áður en frestur, sem er a.m.k. annaðhvort 15 almanaksdagar frá deginum eftir að ákvörðunin um gerð samningsins er send til hlutaðeigandi bjóðenda og umsækjenda eða a.m.k. 10 almanaksdagar frá deginum eftir að ákvörðunin um gerð samnings er móttækin, rennur út.“

b) Í stað fyrsta undirliðar fjórðu undirgreinar komi eftirfarandi:

„— samantekt á viðeigandi ástæðum, sem eru settar fram í 2. mgr. 55. gr. tilskipunar 2014/24/ESB, sbr. þó 3. mgr. 55. gr. þeirrar tilskipunar, eða í annarri undirgrein 1. mgr. 40. gr. tilskipunar 2014/23/ESB, sbr. þó 2. mgr. 40. gr. þeirrar tilskipunar og“.

3) Ákvæðum 2. gr. b er breytt sem hér segir:

a) Í fyrstu málsgrein:

i. í stað a-liðar komi eftirfarandi:

„a) ef í tilskipun 2014/24/ESB eða, þar sem við á, tilskipun 2014/23/ESB er ekki gerð krafa um undangengna birtingu útboðstilkynningar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins,“

ii. í stað c-liðar komi eftirfarandi:

„c) þegar um er að ræða samning á grundvelli rammasamnings, eins og kveðið er á um í 33. gr. tilskipunar 2014/24/ESB, og þegar um er að ræða sérstakan samning á grundvelli gagnvirkis innkaupakerfis, eins og kveðið er á um í 34. gr. þeirrar tilskipunar.“

b) Í stað fyrsta og annars undirliðar í annarri málsgrein komi eftirfarandi:

„— brotið er í bága við c-lið 4. mgr. 33. gr. eða 6. mgr. 34. gr. tilskipunar 2014/24/ESB og

- verðmæti samningsins er metið jafnt eða meira en viðmiðunarfrjárhæðirnar sem eru settar fram í 4. gr. tilskipunar 2014/24/ESB.“
- 4) Í 2. gr. c komi „tilskipun 2014/24/ESB eða tilskipun 2014/23/ESB“ í stað „tilskipun 2004/18/EB“.
- 5) Ákvæðum 2. gr. d. er breytt sem hér segir:
- a) Í 1. mgr.:
- i. í stað a-liðar komi eftirfarandi:
- „a) ef samningsyfirvaldið hefur gert samning án undangenginnar birtingar útboðstilkynningar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins án þess að það sé leyfilegt í samræmi við tilskipun 2014/24/ESB eða tilskipun 2014/23/ESB“,
- ii. í b-lið komi „tilskipun 2014/24/ESB eða tilskipun 2014/23/ESB“ í stað „tilskipun 2004/18/EB“.
- b) Í stað fyrsta undirliðar 4. mgr. komi eftirfarandi:
- „— samningsyfirvaldið telur að samningsgerð án undangenginnar birtingar útboðstilkynningar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins sé leyfileg í samræmi við tilskipun 2014/24/ESB eða tilskipun 2014/23/ESB“.
- c) Í stað fyrsta undirliðar 5. mgr. komi eftirfarandi:
- „— samningsyfirvaldið telur að samningsgerð sé í samræmi við c-lið 4. mgr. 33. gr. eða 6. mgr. 34. gr. tilskipunar 2014/24/ESB,“.
- 6) Í stað a-liðar í 1. mgr. 2. gr. f komi eftirfarandi:
- „a) áður en 30 almanaksdagar, að lágmarki, eru liðnir frá deginum eftir að:
- samningsyfirvaldið birti tilkynningu um samningsgerð, í samræmi við 50. gr. og 51. gr. tilskipunar 2014/24/ESB eða 31. og 32. gr. tilskipunar 2014/23/ESB, að því tilskildu að þessi tilkynning feli í sér rökstuðning fyrir þeirri ákvörðun samningsyfirvaldsins að gera samning án undangenginnar birtingar útboðstilkynningar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða
- samningsyfirvaldið gerði hlutaðeigandi bjóðendum og umsækjendum grein fyrir gerð samningsins, að því tilskildu að þessar upplýsingar feli í sér samantekt á viðeigandi ástæðum, sem eru settar fram í 2. mgr. 55. gr. tilskipunar 2014/24/ESB, sbr. þó 3. mgr. 55. gr. þeirrar tilskipunar, eða í annarri undirgrein 1. mgr. 40. gr. tilskipunar 2014/23/ESB, sbr. þó 2. mgr. 40. gr. þeirrar tilskipunar. Þessi möguleiki gildir einnig um tilvik sem um getur í c-lið fyrstu málsgreinar 2. gr. b í þessari tilskipun“.
- 7) Í stað 1. mgr. 3. gr. komi eftirfarandi:
- „1. Framkvæmdastjórninni er heimilt að grípa til málsmeðferðarinnar, sem kveðið er á um 2.–5. mgr., þegar hún telur, áður en gengið er frá samningi, að alvarlegt brot á lögum Sambandsins um opinber innkaup hafi verið framið við útboð og gerð samnings sem fellur undir gildissvið tilskipunar 2014/24/ESB eða tilskipun 2014/23/ESB.“

47. gr.

Breytingar á tilskipun 92/13/EBE

Tilskipun 92/13/EBE er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað 1. mgr. 1. gr. komi eftirfarandi:

„1. Þessi tilskipun gildir um samninga sem um getur í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/25/ESB ⁽³⁵⁾ nema slíkir samningar séu undanþegnir í samræmi við 18.–24. gr., 27.–30. gr., 34. eða 55. gr. þeirrar tilskipunar.

Samningar í skilningi þessarar tilskipunar taka til vörusamninga, verksamninga og þjónustusamninga, sérleyfissamninga um verk og um þjónustu, rammasamninga og gagnvirkra innkaupakerfa.

⁽³⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/25/ESB frá 26. febrúar 2014 um innkaup stofnana sem annast vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og pósthjónustu (Stjtíð. ESB L 94, 28.3.2014, bls. 243).

Þessi tilskipun gildir einnig um sérleyfi sem veitt eru af samningsstofnunum sem um getur í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/23/ESB ⁽³⁶⁾ nema slíkir samningar séu undanþegnir í samræmi við 10., 12., 13., 14., 16., 17. og 25. gr. þeirrar tilskipunar.

Þegar um er að ræða samninga sem falla undir tilskipun 2014/25/ESB eða tilskipun 2014/23/ESB, skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að unnt sé að kæra ákvarðanir samningsstofnana á skilvirkan hátt og svo fljótt sem unnt er, í samræmi við skilmála sem settir eru fram í 2. gr. til 2. gr. f í þessari tilskipun, á þeim forsendum að ákvarðanir þessar brjóti í bága við lög Sambandsins um innkaup eða reglur sem aðildarríkin hafa sett til að lögleiða þau lög.

2) Ákvæðum 2. mgr. 2. gr. a er breytt sem hér segir:

a) Í stað fyrstu undirgreinar komi eftirfarandi:

„Ekki er heimilt að gera samning í kjölfar ákvörðunar um gerð samnings sem fellur undir gildissvið tilskipunar 2014/25/ESB eða tilskipunar 2014/23/ESB áður en frestur, sem er a.m.k. 10 almanaksdagar frá deginum eftir að ákvörðunin um gerð samnings er send til hlutaðeigandi bjóðenda og umsækjenda með símbrefi eða rafrænum aðferðum, rennur út eða, ef önnur samskiptaaðferð er notuð, áður en frestur, sem er a.m.k. annaðhvort 15 almanaksdagar frá deginum eftir að ákvörðunin um gerð samnings er send til hlutaðeigandi bjóðenda og umsækjenda eða a.m.k. 10 almanaksdagar frá deginum eftir að ákvörðunin um gerð samnings er móttækin, rennur út.“

b) Í stað fyrsta undirliðar fjórðu undirgreinar komi eftirfarandi:

„— samantekt á viðeigandi ástæðum sem settar eru fram í 2. mgr. 75. gr. tilskipunar 2014/25/ESB, sbr. þó 3. mgr. 75. gr. þeirrar tilskipunar, eða í annarri undirgrein 1. mgr. 40. gr. tilskipunar 2014/23/ESB, sbr. þó 2. mgr. 40. gr. þeirrar tilskipunar og“.

3) Ákvæðum 2. gr. b er breytt sem hér segir:

a) Í fyrstu málsgrein:

i. í stað a-liðar komi eftirfarandi:

„a) ef í tilskipun 2014/25/ESB eða, þar sem við á, tilskipun 2014/23/ESB er ekki gerð krafa um undangengna birtingu auglýsingar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.“

ii. í stað c-liðar komi eftirfarandi:

„c) þegar um er að ræða sérstaka samninga á grundvelli gagnvirks innkaupakerfis eins og kveðið er á um í 52. gr. tilskipunar 2014/25/ESB.“

b) Í stað fyrsta og annars undirliðar í annarri málsgrein komi eftirfarandi:

„— brotið er í bága við 6. mgr. 52. gr. tilskipunar 2014/25/ESB og

— verðmæti samningsins er metið jafnt eða meira en viðmiðunarfjárhæðirnar sem eru settar fram í 15. gr. tilskipunar 2014/25/ESB.“

4) Í 2. gr. c komi „tilskipun 2014/25/ESB eða tilskipun 2014/23/ESB“ í stað „tilskipun 2004/17/EB“.

5) Ákvæðum 2. gr. d. er breytt sem hér segir:

a) Í 1. mgr.:

i. í stað a-liðar komi eftirfarandi:

„a) ef samningsstofnunin hefur gert samning án undangenginnar birtingar tilkynningar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* án þess að það sé leyfilegt í samræmi við tilskipun 2014/25/ESB eða tilskipun 2014/23/ESB“,

ii. í b-lið komi „tilskipun 2014/25/ESB eða tilskipun 2014/23/ESB“ í stað „tilskipun 2004/17/EB“.

b) Í stað fyrsta undirliðar 4. mgr. komi eftirfarandi:

„— samningsstofnunin telur að gerð samnings, án undangenginnar birtingar tilkynningar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*, sé heimil í samræmi við tilskipun 2014/25/ESB eða tilskipun 2014/23/ESB“.

⁽³⁶⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/23/ESB frá 26. febrúar 2014 um gerð sérleyfissamninga (Stjtíð. ESB L 94, 28.3.2014, bls. 1).“

c) Í stað fyrsta undirliðar 5. mgr. komi eftirfarandi:

„— samningsstofnunin telur að gerð samnings sé í samræmi við 6. mgr. 52. gr. tilskipunar 2014/25/ESB,“.

6) Í stað a-liðar 1. mgr. 2. gr. f komi eftirfarandi:

„a) áður en 30 almanaksdagar, að lágmarki, eru liðnir frá deginum eftir að:

— samningsstofnunin birti tilkynningu um samningsgerð í samræmi við 70. gr. og 71. gr. tilskipunar 2014/25/ESB eða 31. og 32. gr. tilskipunar 2014/23/ESB, að því tilskildu að þessi tilkynning feli í sér rökstuðning fyrir þeirri ákvörðun samningsstofnunarinnar að gera samning án undangenginnar birtingar tilkynningar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða

— samningsstofnunin gerði hlutaðeigandi bjóðendum og umsækjendum grein fyrir gerð samningsins, að því tilskildu að þessar upplýsingar feli í sér samantekt á viðeigandi ástæðum, sem eru settar fram í 2. mgr. 75. gr. 2014/25/ESB, sbr. þó 3. mgr. 75. gr. þeirrar tilskipunar, eða í annarri undirgrein 1. mgr. 40. gr. tilskipunar 2014/23/ESB, sbr. þó 2. mgr. 40. gr. þeirrar tilskipunar. Þessi möguleiki gildir einnig um tilvik sem um getur í c-lið fyrstu málsgreinar 2. gr. b í þessari tilskipun,“.

7) Í stað 1. mgr. 8. gr. komi eftirfarandi:

„1. Framkvæmdastjórninni er heimilt að grípa til málsmeðferðarinnar, sem kveðið er á um 2.–5. mgr., þegar hún telur, áður en gengið er frá samningi, að alvarlegt brot á lögum Sambandsins á sviði innkaupa hafi verið framið við útboð og gerð samnings sem fellur undir gildissvið tilskipunar 2014/25/ESB eða tilskipunar 2014/23/ESB eða í tengslum við 1. mgr. 26. gr. tilskipunar 2014/25/ESB þegar um er að ræða samningsstofnanir sem það ákvæði gildir um.“

V. BÁLKUR

FRAMSELT VALD, FRAMKVÆMDARVALD OG LOKAÁKVÆÐI

48. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sbr. þó skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til óákveðins tíma til að samþykkja framseldar gerðir, sem um getur í 7. gr. (3. mgr.), 9. gr. (4. mgr.), 27. gr. (2. mgr.) og 30. gr. (4. mgr.), frá 17. apríl 2014.

3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 7. gr. (3. mgr.), 9. gr. (4. mgr.), 27. gr. (2. mgr.) og 30. gr. (4. mgr.). Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endi á framsal valdsins sem tilgreint er í ákvörðuninni. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 7. gr. (3. mgr.), 9. gr. (4. mgr.), 27. gr. (2. mgr.) og 30. gr. (4. mgr.), skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þetta tímabil skal framlengt um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

49. gr.

Flýtimeðferð

1. Framseldar gerðir, sem samþykktar eru samkvæmt þessari grein, skulu öðlast gildi án tafar og gilda svo lengi sem engin andmæli eru lögð fram í samræmi við 2. mgr. Í tilkynningu til Evrópuþingsins og ráðsins um framselda gerð skal taka fram ástæður þess að flýtimeðferðinni er beitt.

2. Evrópuþingið eða ráðið getur andmælt framseldri gerð í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 5. mgr. 48. gr. Í slíku tilviki skal framkvæmdastjórnin fella gerðina tafarlaust úr gildi í kjölfar tilkynningar um ákvörðun Evrópuþingsins eða ráðsins um andmæli.

50. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar ráðgjafanefndar um opinber innkaup sem komið var á fót með 1. gr. ákvörðunar 71/306/EBE ⁽³⁷⁾. Þessi nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

⁽³⁷⁾ Ákvörðun ráðsins 71/306/EBE frá 26. júlí 1971 um stofnun ráðgjafarnefndar um opinbera verksamninga (Stjtið. EB L 185, 16.8.1971, bls. 15).

2. Þegar vísað er til þessarar greinar gilda ákvæði 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

51. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 18. apríl 2016. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta viðkomandi ákvæða.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

52. gr.

Umbreytingarákvæði

Líta ber á tilvísanir til a- og b-liðar 3. mgr. 1. gr. tilskipunar 2004/17/EB og til 3. og 4. mgr. 1. gr. og III. bóls tilskipunar 2004/18/EB sem tilvísanir til þessarar reglugerðar.

53. gr.

Vöktun og skýrslugjöf

Framkvæmdastjórnin skal meta efnahagsleg áhrif notkunar þeirra viðmiðunarfjárhæða sem settar eru fram í 8. gr. á innri markaðinn, einkum að því er varðar þætti svo sem gerð samninga yfir landamæri og viðskiptakostnað og gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um málið eigi síðar en 18. apríl 2019. Kanna skal, í tengslum við viðræðurnar samkvæmt samningnum um opinber innkaup, hversu viðeigandi viðmiðunarfjárhæðirnar eru, með tilliti til áhrifa verðbólgu og viðskiptakostnaðar. Framkvæmdastjórnin skal, þegar það er hægt og við hæfi, taka til skoðunar að leggja til að viðmiðunarfjárhæðir sem eiga við samkvæmt samningnum um opinber innkaup verði hækkaðar í næstu viðræðum.

Verði einhver breyting á þeim viðmiðunarfjárhæðum sem eiga við samkvæmt samningnum um opinber innkaup skal tillaga að nýrri löggjöf um breytingar á viðmiðunarfjárhæðunum, sem settar eru fram í þessari tilskipun, fylgja eftir skýrslunni, þar sem við á.

Framkvæmdastjórnin skal einnig meta efnahagsleg áhrif þeirra undantekninga, sem settar eru fram í 12. gr., á innri markaðinn, með tilliti til sérstakrar uppbyggingar vatnsgeirans og gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um málið eigi síðar en 18. apríl 2019.

Framkvæmdastjórnin skal endurskoða framkvæmd þessarar tilskipunar og gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um málið eigi síðar en 18. apríl 2021 og á fimm ára fresti eftir það, á grundvelli upplýsinga sem aðildarríki skulu veita í samræmi við 3. mgr. 45. gr.

Framkvæmdastjórnin skal gera niðurstöður endurskoðunarinnar, sem framkvæmd er í samræmi við fjórðu málsgrein, aðgengilegar öllum.

54. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Þessi tilskipun skal ekki gilda um veitingu sérleyfa sem boðin eru út eða veitt fyrir 17. apríl 2014.

55. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 26. febrúar 2014.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

M. SCHULZ

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

D. KOURKOULAS

forseti.

I. VIÐAUKI

YFIRLIT YFIR STARFSEMI SEM UM GETUR Í 7. LIÐ 5. GR. ⁽³⁸⁾

Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalaganna (NACE), 1. endursk. ⁽¹⁾					CPV-kóði
BÁLKUR F			BYGGINGARSTARFSEMI		
Deild	Flokkur	Grein	Viðfangsefni	Athugasemdir	
45			Byggingarstarfsemi og mannvirkjagerð	Til þessarar deildar telst: smíði nýrra húsa og annarra bygginga, endurbyggingar og almennar viðgerðir.	45000000
	45.1		Undirbúningsvinna á byggingarsvæði		45100000
		45.11	Niðurrif bygginga; jarðvegsvinna	Til þessarar greinar telst: — niðurrif bygginga og annarra mannvirkja, — hreinsun byggingarsvæða, — jarðvegsvinna: uppgröftur, uppfylling, jöfnun lands og sléttun byggingarsvæða, skurðgröftur, grjóthreinsun, sprengingar o.s.frv., — undirbúningur námusvæðis, — fjarlæging yfirborðsjarðvegs og önnur vinna og undirbúningur námusvæðis. Til þessarar greinar telst einnig: — framræsla byggingarsvæða, — framræsla lands til ræktunar- eða skógarnytja.	45110000
		45.12	Tilraunaboranir og borvinna	Til þessarar greinar telst: — boranir og taka borkjarna í tilraunaskyni í tengslum við byggingar, jarðeðlisfræðilegar og jarðfræðilegar athuganir eða í öðrum svipuðum tilgangi. Til þessarar greinar telst ekki: — boranir brunna vegna olíu- eða jarðgasvinnslu, sjá 11.20, — boranir fyrir vatnsbrunnum, sjá 45.25, — boranir námustokka, sjá 45.25, — olíu- og jarðgasleit, rannsóknir á sviði jarðeðlisfræði og jarðfræði- og jarðskjálftarannsóknir, sjá 74.20.	45120000
	45.2		Smíði húsa eða húsluta og önnur mannvirkjagerð		45200000

⁽³⁸⁾ Ef mismunandi túlkun er á CPV og NACE gildir CPV-flokkunarkerfið.

Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalaganna (NACE), I. endursk. (1)					CPV-kóði
BÁLKUR F			BYGGINGARSTARFSEMI		
Deild	Flokkur	Grein	Viðfangsefni	Athugasemdir	
		45.21	Bygging húsnæðis og önnur mannvirkjagerð	<p>Til þessarar greinar telst:</p> <ul style="list-style-type: none"> — smíði hvers konar húsnæðis og mannvirkjagerð, — brúarsmíði, þ.m.t. vegna uppbyggðra þjóðvega, brúarvega, ganga og undirganga, — lagning leiðslu- og veitukerfa, fjarskiptaleiðslna og raflína um langan veg, — lagning leiðslna, fjarskiptaleiðslna og raflína í þéttbýli, — tengd starfsemi í þéttbýli, — samsetning og uppsetning forsmíðaðra bygginga á byggingarlóð. <p>Til þessarar greinar telst ekki:</p> <ul style="list-style-type: none"> — þjónustustarfsemi sem tengist olíu- og jarðgasvinnslu, sjá 11.20, — uppsetning fullbúinna, forsmíðaðra bygginga, sem eru smíðaðar úr hlutum, ekki úr steinsteypu, sem eru eigin framleiðsla, sjá 20., 26. og 28. deild, — byggingarframkvæmdir, aðrar en bygging húsnæðis, í tengslum við leikvanga, sundlaugar, íþróttahús, tennisvelli, golfvelli og önnur íþróttamannvirki, sjá 45.23, — lagnavinna, sjá 45.3, — frágangur bygginga, sjá 45.4, — starfsemi arkitekta og verkfræðinga, sjá 74.20, — verkefnastjórnun við byggingarframkvæmdir, sjá 74.20. 	<p>45210000</p> <p>Undanskilið:</p> <p>– 45213316</p> <p>45220000</p> <p>45231000</p> <p>45232000</p>
		45.22	Uppsetning þakklæðninga og þakburðarvirkja	<p>Til þessarar greinar telst:</p> <ul style="list-style-type: none"> — uppsetning þaks, — þakklæðning, — vatnsþétting. 	<p>45261000</p>
		45.23	Gerð þjóðvega, vega, flugvalla og íþróttamannvirkja	<p>Til þessarar greinar telst:</p> <ul style="list-style-type: none"> — gerð þjóðvega, gatna, vega og annarra aksturs- og gangbrauta, — lagning járnbrauta, — lagning flugbrauta, — byggingarframkvæmdir, aðrar en bygging húsnæðis, í tengslum við leikvanga, sundlaugar, íþróttahús, tennisvelli, golfvelli og önnur íþróttamannvirki, 	<p>45212212 og DA03</p> <p>45230000</p> <p>undanskilið:</p> <p>– 45231000</p> <p>– 45232000</p> <p>– 45234115</p>

Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalaganna (NACE), I. endursk. (1)					CPV-kóði
BÁLKUR F			BYGGINGARSTARFSEMI		
Deild	Flokkur	Grein	Viðfangsefni	Athugasemdir	
				<ul style="list-style-type: none"> — merkingar á vegum og bifreiða- stæðum. Til þessarar greinar telst ekki: <ul style="list-style-type: none"> — undirbúningsjarðvegsvinna, sjá 45.11. 	
		45.24	Gerð vatnsmannvirkja	Til þessarar greinar telst gerð: <ul style="list-style-type: none"> — vatnaleiða, hafna og flóðgarða, smábátahafna, skipastiga o.s.frv., — stíflna og ræsa, — uppmokstur, — vinna undir vatnsyfirborði. 	45240000
		45.25	Önnur sérhæfð byggingarstarfsemi	Til þessarar greinar telst: <ul style="list-style-type: none"> — byggingarstarfsemi sem er sérhæfð á einu sviði sem er sameiginlegt með ólíkum tegundum mannvirkja og krefst sérstakrar hæfni eða sérstaks búnaðar, — vinna við grunna, þ.m.t. að reka niður burðarstólpa, — borun og bygging vatnsbrunna, borun námustokka, — uppsetning stáleininga sem eru ekki eigin framleiðsla, — járnabindingar, — múrhleðsla og steinlögn, — að setja upp og taka sundur verk- og vinnupalla, þ.m.t. leiga á slíkum pöllum, — uppsetning reykháfa og iðnaðarofna. Til þessarar greinar telst ekki: <ul style="list-style-type: none"> — leiga á verkpöllum án þess að setja þá upp og taka i sundur, sjá 71.32. 	45250000 45262000
	45.3		Lagnavinna		45300000
		45.31	Uppsetning raflagna og raftengja	Til þessarar greinar telst: <ul style="list-style-type: none"> — raflagnir og raftengi, — fjarskiptakerfi, — rafhitunarkerfi, — loftnet fyrir íbúðarhús, Uppsetning í byggingar eða önnur mannvirki: <ul style="list-style-type: none"> — raflagnir og raftengi, — fjarskiptakerfi, — rafhitunarkerfi, — loftnet fyrir íbúðarhús, 	45213316 45310000 Undanskilið: – 45316000

Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalaganna (NACE), I. endursk. (1)					CPV-kóði
BÁLKUR F			BYGGINGARSTARFSEMI		
Deild	Flokkur	Grein	Viðfangsefni	Athugasemdir	
				<ul style="list-style-type: none"> — brunaboðar, — þjófavarnarkerfi, — lyftur og rúllustigar, — eldingavarar o.s.frv. 	
		45.32	Vinna við einangrun	<p>Til þessarar greinar telst:</p> <ul style="list-style-type: none"> — uppsetning hita-, hljóð- og titringseinangrunar í byggingar og önnur mannvirki. <p>Til þessarar greinar telst ekki:</p> <ul style="list-style-type: none"> — vatnsþétting, sjá 45.22. 	45320000
		45.33	Pípulagnir	<p>Til þessarar greinar telst:</p> <ul style="list-style-type: none"> — uppsetning í byggingar eða önnur mannvirki: — pípulagnir og hreinlætistæki, — gasbúnaður, — búnaður og rásir fyrir upphitun, loftræstingu, kælingu eða hitajöfnun, — úðakerfi. <p>Til þessarar greinar telst ekki:</p> <ul style="list-style-type: none"> — uppsetning rafhitunarkerfa, sjá 45.31. 	45330000
		45.34	Önnur lagnavinna	<p>Til þessarar greinar telst:</p> <ul style="list-style-type: none"> — uppsetning lýsingar- og merkjakerfa fyrir vegi, járnbrautir, flugvelli og hafnir, — uppsetning festinga og fylgihluta í byggingum og öðrum mannvirkjum, ót.a. 	45234115 45316000 45340000
	45.4		Frágangur bygginga		45400000
		45.41	Múrhúðun	<p>Til þessarar greinar telst:</p> <ul style="list-style-type: none"> — múrhúðun eða þússning bygginga eða annarra mannvirkja innan- eða utanhúss, þ.m.t. múrhúðunarnet eða -grindur. 	45410000
		45.42	Uppsetning innréttinga	<p>Til þessarar greinar telst:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ísetning hurða, glugga, dyra- og gluggakarma, uppsetning eldhús-innréttinga, stiga, verslunar-innréttinga o.þ.h., úr viði eða öðrum efnum, sem ekki eru eigin framleiðsla, 	45420000

Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalaganna (NACE), I. endursk. (1)					CPV-kóði
BÁLKUR F			BYGGINGARSTARFSEMI		
Deild	Flokkur	Grein	Viðfangsefni	Athugasemdir	
				<ul style="list-style-type: none"> — frágangur innanhúss, t.d. vinna við loft, veggklæðningar úr viði, færanlega skilveggi o.s.frv. Til þessarar greinar telst ekki: <ul style="list-style-type: none"> — lagning parketgólfa og annarra viðargólfa, sjá 45.43. 	
		45.43	Lagning gólf- og veggefna	Til þessarar greinar telst: <ul style="list-style-type: none"> — lagning gólf- og veggefna í hús og önnur mannvirki: — keramikflisar, steypar flisar eða skornar steinflisar fyrir veggji eða gólf, — parket og annað gólfefni úr viði, gólfteppi og línóleumgólfdukar, — einnig úr gúmmíi eða plasti, — terrassó, marmari, granít eða steinflögur á gólf eða veggji, — veggfóður. 	45430000
		45.44	Málningarvinna og glerjun	Til þessarar greinar telst: <ul style="list-style-type: none"> — málun bygginga innanhúss og utan, — málun mannvirkja, — ísetning glers, spegla o.þ.h. Til þessarar greinar telst ekki: <ul style="list-style-type: none"> — ísetning glugga, sjá 45.42, 	45440000
		45.45	Annar frágangur bygginga	Til þessarar greinar telst: <ul style="list-style-type: none"> — uppsetning einkasundlauga, — háþrýstíþvottur, sandblástur og áþekkt vinna við byggingar utanhúss, — annar frágangur bygginga, ót.a. Til þessarar greinar telst ekki: <ul style="list-style-type: none"> — hreinsun á byggingum og öðrum mannvirkjum að innanverðu, sjá 74.70. 	45212212 og DA04 45450000
	45.5		Leiga á vinnuvélum til mannvirkjagerðar eða niðurrifs með stjórnanda		45500000

Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalaganna (NACE), 1. endursk. ⁽¹⁾					CPV-kóði
BÁLKUR F			BYGGINGARSTARFSEMI		
Deild	Flokkur	Grein	Viðfangsefni	Athugasemdir	
		45.50	Leiga á vinnuvélum til mannvirkjagerðar eða niðurrifs með stjórnanda	Til þessarar greinar telst ekki: — leiga á vinnuvélum og búnaði til mannvirkjagerðar eða niðurrifs án stjórnanda, sjá 71.32.	45500000

⁽¹⁾ Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3037/90 frá 9. október 1990 um atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins (Stjtið. EB L 293, 24.10.1990, bls. 1).

*II. VIÐAUKI***STARFSEMI Á VEGUM SAMNINGSSTOFNANA SEM UM GETUR Í 7. GR.**

Ákvæði þessarar tilskipunar um sérleyfi, sem samningsstofnanir veita, skulu ná yfir eftirfarandi starfsemi:

1. Að því er varðar gas og hita:

- a) að bjóða fram eða starfrækja föst veitukerfi sem eiga að þjóna almenningi í tengslum við framleiðslu, flutning eða dreifingu á gasi eða hita,
- b) að afhenda gas eða hita til slíkra fastra veitukerfa.

Þegar samningsstofnun, sem um getur í b- og c-lið 1. mgr. 7. gr., afhendir gas eða hita til fastra veitukerfa sem þjóna almenningi skal sú starfsemi ekki teljast eiga við í skilningi fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar ef öllum eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- i. gas- eða hitaframleiðsla viðkomandi samningsstofnunar er óhjákvæmileg afleiðing af starfsemi sem ekki er getið um í þessari málsgrein eða í 2. eða 3. mgr. þessa viðauka,
- ii. afhending til almenningsveitukerfisins miðar einungis að því að hafa hagnað af slíkri framleiðslu og nemur ekki meira en 20% af veltu viðkomandi samningsstofnunar miðað við meðaltal undanfarinna þriggja ára, að yfirstandandi ári meðtöldu.

Að því er þessa tilskipun varðar tekur „afhending“ til framleiðslu, heildsölu og smásölu gass. Hins vegar fellur framleiðsla á gasi með vinnslu undir gildissvið 4. mgr. viðaukans.

2. Að því er varðar raforku:

- a) að bjóða fram eða starfrækja föst veitukerfi sem eiga að þjóna almenningi í tengslum við raforkuframleiðslu, raforkuflutning eða rafveitu,
- b) að afhenda raforku til slíkra fastra veitukerfa.

Að því er þessa tilskipun varðar tekur afhending raforku til framleiðslu, heildsölu og smásölu raforku.

Þegar samningsstofnun, sem um getur í b- og c-lið 1. mgr. 7. gr., afhendir raforku til veitukerfa sem þjóna almenningi skal sú starfsemi ekki teljast eiga við í skilningi fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar ef öllum eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- a) framleiðsla viðkomandi samningsstofnunar á raforku á sér stað vegna þess að notkun hennar er nauðsynleg til að stunda starfsemi sem ekki er getið í þessari málsgrein eða í 1. og 3. mgr. þessa viðauka,
- b) afhending til almenningsveitukerfisins er einungis háð eigin notkun samningsstofnunarinnar og hefur ekki farið yfir 30% af heildarframleiðslu hennar á orku miðað við meðaltal undanfarinna þriggja ára, að yfirstandandi ári meðtöldu.

3. Starfsemi í tengslum við framboð eða starfrækslu á kerfum sem þjóna almenningi á sviði flutninga með járnbrautum, sjálfvirkum kerfum, sporvögnum, rafknúnum strætisvögnum, hópbífreiðum eða togbrautum.

Í flutningaþjónustu telst vera um kerfi að ræða þegar þjónusta er veitt samkvæmt rekstrarskilyrðum sem lögber yfirvöld aðildarríkis setja, s.s. varðandi þær leiðir sem þjónustan er veitt á, sætaframboð og ferðatíðni.

4. Starfsemi sem tengist nýtingu landsvæðis í því skyni að sjá aðilum, sem flytja farm í lofti, á sjó eða eftir skipgengum vatnaleiðum, fyrir flugvöllum og höfnum við sjó eða vatnaleiðir eða veita aðra stöðvaraðstöðu.

5. Starfsemi sem tengist veitingu:

- a) pósthjónustu,
- b) annarrar hjónustu en pósthjónustu, að því tilskildu að slík hjónusta sé veitt af aðila, sem veitir einnig pósthjónustu í skilningi ii. liðar annarrar undirgreinar þessarar málsgreinar, og að skilyrðin, sem sett eru í 1. mgr. 34. gr. tilskipunar 2014/25/ESB, séu ekki uppfyllt þegar um er að ræða hjónustu sem fellur undir ii. lið annarrar undirgreinar.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir, sbr. þó tilskipun 97/67/EB:

- i. „póstsending“: sending með áletruðu pósthfangi, í því endanlega formi sem á að flytja hana, án tillits til þyngdar. Auk bréfa geta slíkar sendingar verið bækur, verðlistar, dagblöð, tímarit og böggjar sem innihalda varning með eða án söluverðmætis, óháð þyngd,
 - ii. „pósthjónusta“: hjónusta sem felst í söfnun, flokkun, flutningi og afhendingu póstsendinga. Í þessari hjónustu felst hjónusta sem fellur innan jafnt sem utan gildissviðs alþjónustu sem komið er á fót í samræmi við tilskipun 97/67/EB,
 - iii. „önnur hjónusta en pósthjónusta“: hjónusta sem er veitt á eftirfarandi sviðum:
 - rekstur pósthjónustu (hjónusta bæði fyrir og eftir sendingu, þ.m.t. póstafréttisla),
 - hjónusta sem varðar póstsendingar sem falla ekki undir a-lið, t.d. markpóstur án pósthfangs.
6. Starfsemi í tengslum við nýtingu landsvæða með það fyrir augum:
- a) að vinna olíu eða gas,
 - b) að leita að eða vinna kol eða annað eldsneyti í föstu formi.

*III. VIÐAUKI***SKRÁ YFIR RÉTTARGERÐIR SAMBANDSINS SEM UM GETUR Í B-LIÐ 2. MGR. 7. GR.**

Réttindi, sem hafa verið veitt með málsmeðferð sem tryggt hefur verið að fái nægilega kynningu og þar sem veiting réttindanna byggðist á hlutlægum viðmiðunum, skulu ekki teljast vera „sérstök réttindi eða einkaréttur“ í skilningi þessarar tilskipunar. Hér á eftir eru tilgreindar málsmeðferðarreglur, sem tryggja nægilegt gagnsæi fyrir fram, um veitingu starfsleyfa á grundvelli annarra réttargerða Sambandsins, sem teljast ekki vera „sérstök réttindi eða einkaréttur“ í skilningi þessarar tilskipunar:

- a) Veiting leyfis til að starfrækja virki fyrir jarðgas í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 4. gr. tilskipunar 2009/73/EB.
- b) Leyfi eða útboð á smíði nýs búnaðar til raforkuframleiðslu í samræmi við tilskipun 2009/72/EB.
- c) Veiting leyfa, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 9. gr. tilskipunar 97/67/EB, í tengslum við pósthjónustu sem er ekki, eða verður ekki, einkaréttarbundin.
- d) Málsmeðferð við veitingu leyfis til að stunda starfsemi á sviði nýtingar vetniskolefnis í samræmi við tilskipun 94/22/EB.
- e) Opinberir þjónustusamningar í skilningi reglugerðar (EB) nr. 1370/2007 að því er varðar framboð á þjónustu á sviði almennra farþegaflutninga með strætisvögnum, sporvögnum, lestum eða jarðlestum, sem hafa verið gerðir á grundvelli samkeppnisútbóðs í samræmi við 3. mgr. 5. gr. hennar, að því tilskildu að tímalengdin sé í samræmi við 3. eða 4. mgr. 4. gr. þeirrar reglugerðar.

IV. VIÐAUKI

ÞJÓNUSTA SEM UM GETUR Í 19. GR.

Lýsing	CPV-kóði
<p>79611000-0; 75200000-8; 75231200-6; 75231240-8; 79622000-0 [Útvegur starfsfólks við húshjálp]; 79624000-4 [Útvegur hjúkrunarfólks] og 79625000-1 [Útvegur heilbrigðisstarfsfólks] frá 85000000-9 til 85323000-9; 85143000-3,</p> <p>98133100-5, 98133000-4 og 98200000-5 og 98500000-8 [Einkaheimili með launuðu starfsfólki] og 98513000-2 til 98514000-9 [Starfsmannamiðlun fyrir einkaheimili, þjónusta afleysingafólks fyrir einkaheimili, þjónusta skrifstofufólks fyrir einkaheimili, fólk í tímabundnu starfi fyrir einkaheimili, heimahlynnning og heimilishjálp]</p>	Heilbrigðisþjónusta, félagsþjónusta og þjónusta tengd henni
<p>85321000-5 og 85322000-2, 75000000-6 [Opinber stjórnsýsluþjónusta, varnarmál og almannatryggingar], 75121000-0, 75122000-7, 75124000-1; frá 79995000-5 til 79995200-7; frá 80000000-4 Menntunar- og þjálfunarþjónusta til 80660000-8; frá 92000000-1 til 92342200-2; frá 92360000-2 til 92700000-8,</p> <p>79950000-8 [Þjónusta vegna skipulagningar á sýningum, kaupstefnum, mörkuðum og ráðstefnum], 79951000-5 [Skipulagning á málstofum], 79952000-2 [Viðburðþjónusta], 79952100-3 [Skipulagning menningarviðburða], 79953000-9 [Skipulagning hátíða], 79954000-6 [Skipulagning samkvæma], 79955000-3 [Skipulagning tiskusýninga], 79956000-0 [Þjónusta vegna skipulagningar á sýningum og kaupstefnum]</p>	Stjórnsýsluþjónusta, félagsþjónusta, þjónusta á sviði menntunar, heilsugæslu og menningarstarfsemi
75300000-9	Lögboðnar almannatryggingar (¹)
<p>75310000-2, 75311000-9, 75312000-6,</p> <p>75313000-3, 75313100-4, 75314000-0,</p> <p>75320000-5, 75330000-8, 75340000-1</p>	Bætur
98000000-3; 98120000-0; 98132000-7; 98133110-8 og 98130000-3	Önnur samfélagsþjónusta, félagsleg og persónuleg þjónusta, þ.m.t. þjónusta stéttarfélaga, stjórnmalasamtaka, æskulýðssamtaka og annarra félagasamtaka
98131000-0	Þjónusta trúfélaga
<p>55100000-1 til 55410000-7; 55521000-8 til 55521200-0</p> <p>[55521000-8 Sala á tilbúnum mat til heimila, 55521100-9</p> <p>Þjónusta tengd heimakstri máltíða, 55521200-0 Þjónusta tengd afhendingu málsverða].</p> <p>55520000-1 Sala á tilbúnum mat, 55522000-5 Sala á tilbúnum mat til flutningafyrirtækja, 55523000-2 Sala á tilbúnum mat til annarra fyrirtækja eða stofnana, 55524000-9 Sala á tilbúnum mat til skóla</p> <p>55510000-8 Mötuneytiþjónusta, 55511000-5 Þjónusta mótuneyta og kaffitería sem sinna tilteknum hópi viðskiptavina, 55512000-2 Rekstur mótuneyta, 55523100-3 Þjónusta tengd skólamáltíðum</p>	Hótel- og veitingaþjónusta
79100000-5 til 79140000-7; 75231100-5,	Lögfræðiþjónusta, að því marki sem hún er ekki undanskilin skv. d-lið 8. mgr. 10. gr.

Lýsing	CPV-kóði
75100000-7 til 75120000-3; 75123000-4; 75125000-8 til 75131000-3	Önnur stjórnsýsluþjónusta og opinber þjónusta
75200000-8 til 75231000-4	Þjónusta við samfélagið
75231210-9 til 75231230-5; 75240000-0 til 75252000-7; 794300000-7; 98113100-9	Þjónusta tengd fangelsum, þjónusta við almannaöryggi og björgunarþjónusta, að því marki sem hún er ekki undanskilin skv. g-lið 8. mgr. 10. gr.
79700000-1 til 79721000-4 [Eftirgrennslan og öryggisþjónusta, öryggisþjónusta, vöktun viðvörunarbúnaðar, öryggisvarðþjónusta, eftirlit með fólki, þjónusta við að rekja spor, leit að sakborningum á flótta, eftirlitsferðir, útgáfuþjónusta auðkennismarkja, rannsóknir og þjónusta umboðsskrifstofu leynilögreglu]	Eftirgrennslan og öryggisþjónusta
79722000-1 [Rithandarfræðiþjónusta], 79723000-8 [Greiningarþjónusta vegna úrgangs]	
64000000-6 [Póst- og fjarskiptaþjónusta], 64100000-7 [Póst- og boðberaþjónusta], 64110000-0 [Póstþjónusta], 64111000-7 [Póstþjónusta í tengslum við dagblöð og tímarit], 64112000-4 [Bréfapóstþjónusta], 64113000-1 [Bögglapóstþjónusta], 64114000-8 [Póstafgreiðsluþjónusta], 64115000-5 [Leiga pósthólfa], 64116000-2 [Biðpóstþjónusta], 64122000-7 [Innanhússpóstþjónusta]	Póstþjónusta
50116510-9 [Hjólbarðasólningarþjónusta], 71550000-8 [Járnsmíðaþjónusta]	Ýmiss konar þjónusta
98900000-2 [Starfsemi alþjóðlegra stofnana og samtaka með úrlendisrétt] og 98910000-5 [Þjónusta sem alþjóðastofnanir og samtök sinna sérstaklega]	Alþjóðleg þjónusta

(¹) Þessi þjónusta fellur ekki undir þessa tilskipun ef hún er skipulögð sem þjónusta í almannáþágu sem er ekki af efnahagslegum toga. Aðildarríkjum er fíjálst að skipuleggja lögboðna félagsþjónustu eða annars konar þjónustu annaðhvort sem þjónustu í almannáþágu eða sem þjónustu í almannáþágu sem er ekki af efnahagslegum toga.

*V. VIÐAUKI***UPPLÝSINGAR SEM EIGA AÐ KOMA FRAM Í TILKYNNINGUM UM SÉRLEYFI SEM UM GETUR Í 31. GR.**

1. Nafn, auðkennisnúmer (ef kveðið er á um það í landslöggjöf), heimilisfang, þ.m.t. NUTS-kóði, símanúmer, bréfasímanúmer, tölvupóstfang og veffang samningsyfirvalds eða -stofnunar, sem og samsvarandi upplýsingar um þjónustu þar sem hægt er að fá viðbótarupplýsingar.
2. Tegund og aðalstarfsemi samningsyfirvalds eða -stofnunar.
3. Ef umsóknir eiga að innihalda tilboð, tölvupóstfang eða veffang þar sem hægt er að fá beinan, ótakmarkaðan og fullan aðgang að skjölum varðandi sérleyfið án endurgjalds. Þegar ekki er hægt er að fá beinan, ótakmarkaðan og fullan aðgang að skjölum varðandi sérleyfið án endurgjalds í þeim tilvikum sem um getur í 2. mgr. 32. gr., upplýsingar um það með hvaða hætti er hægt að nálgast útboðsgögn.
4. Lýsing á sérleyfinu: eðli og umfang verksins, eðli og umfang þjónustunnar, stærðargráða eða leiðbeinandi verðmæti og, ef mögulegt er, tímalengd samningsins. Þegar sérleyfinu er skipt í hluta skal veita þessar upplýsingar fyrir hvern hluta. Lýsing á valmöguleikum, eftir því sem við á.
5. CPV-kóðar. Þegar sérleyfinu er skipt í hluta skal veita þessar upplýsingar fyrir hvern hluta.
6. NUTS-kóði fyrir aðalverkstað að því er varðar sérleyfissamninga um verk eða NUTS-kóði fyrir aðalstað þar sem þjónusta er innt af hendi vegna sérleyfissamninga um þjónustu; ef sérleyfinu er skipt í hluta skal veita þessar upplýsingar fyrir hvern hluta.
7. Skilyrði fyrir þátttöku, þ.m.t.:
 - a) ef við á, skal tilgreina hvort samningurinn sé bundinn við verndaða vinnustaði eða hvort framkvæmd hans takmarkist við áætlanir um verndaða vinnu,
 - b) ef við á, skal tilgreina hvort þjónustustarfsemin er bundin við tiltekna starfsgrein með lögum eða stjórnsýslufyrirmælum; vísa skal í viðeigandi lög eða stjórnsýslufyrirmæli,
 - c) skrá yfir hæfiskröfur og stutt lýsing á þeim eftir atvikum; lágmarkskröfur sem hugsanlega eru gerðar; tilgreina skal tilskildar upplýsingar (eigin yfirlýsingar, gögn).
8. Frestur til að leggja fram umsóknir eða frestur til móttöku tilboða.
9. Viðmiðanir sem notaðar verða við veitingu sérleyfisins ef þær koma ekki fram í öðrum skjölum varðandi sérleyfið.
10. Sendingardagur tilkynningarinnar.
11. Nafn og heimilisfang aðilans sem sér um meðferð kærumála og, ef við á, sáttameðferð. Nákvæmar upplýsingar um það hvenær leggja má fram kæru í síðasta lagi eða, ef þörf krefur, nafn, heimilisfang, símanúmer, bréfasímanúmer og tölvupóstfang þjónustunnar sem veitir þessar upplýsingar.
12. Sé framkvæmd sérleyfisins sérstökum skilyrðum háð skal tilgreina það, eftir því sem við á.
13. Heimilisfang þangað sem senda skal umsóknir eða tilboð.
14. Upplýsingar um kröfur og skilyrði sem tengjast notkun rafrænna samskiptamiðla, eftir því sem við á.
15. Upplýsingar um hvort sérleyfið tengist verkefni og/eða áætlun sem fjármögnuð er úr sjóðum Sambandsins.
16. Að því er varðar sérleyfissamninga um verk, upplýsingar um hvort sérleyfið fellur undir samninginn um opinber innkaup (GPA).

*VI. VIÐAUKI***UPPLÝSINGAR SEM EIGA AÐ KOMA FRAM Í KYNNINGARTILKYNNINGUM VARÐANDI SÉRLEYFI FYRIR FÉLAGSÞJÓNUSTU OG AÐRA SÉRTÆKA ÞJÓNUSTU SEM UM GETUR Í 3. MGR. 31. GR.**

1. Nafn, auðkennisnúmer (ef kveðið er á um það í landslöggjöf), heimilisfang, þ.m.t. NUTS-kóði, símanúmer, bréfasímanúmer, tölvupóstfang og veffang samningsyfirvalds eða samningsstofnunar, sem og samsvarandi upplýsingar um þjónustu þar sem hægt er að fá viðbótarupplýsingar.
2. Tölvupóstfang eða veffang þar sem hægt er að fá aðgang að útboðsskilmálum ásamt öllum fylgiskjölum, eftir því sem við á.
3. Tegund og aðalstarfsemi samningsyfirvalds eða samningsstofnunar.
4. CPV-kóðar; Þegar samningnum er skipt í hluta skal veita þessar upplýsingar fyrir hvern hluta.
5. NUTS-kóði fyrir aðalstað þar sem þjónusta er innt af hendi vegna sérleyfissamninga um þjónustu.
6. Lýsing á þjónustunni, leiðbeinandi stærðargráða eða verðmæti.
7. Skilyrði fyrir þátttöku.
8. Frestur til að hafa samband við samningsyfirvald eða samningsstofnun með tilliti til þátttöku, eftir atvikum.
9. Stutt lýsing á helstu þáttum útboðsferlisins, eftir atvikum.
10. Allar aðrar viðeigandi upplýsingar.

VII. VIÐAUKI

UPPLÝSINGAR SEM EIGA AÐ KOMA FRAM Í TILKYNNINGUM UM VEITINGU SÉRLEYFIS SEM UM
GETUR Í 32. GR.

1. Nafn, auðkennisnúmer (ef kveðið er á um það í landslöggjöf), heimilisfang, þ.m.t. NUTS-kóði og, eftir því sem við á, símanúmer, bréfasímanúmer, tölvupóstfang og veffang samningsyfirvalds eða -stofnunar, sem og samsvarandi upplýsingar um þjónustu þar sem hægt er að fá viðbótarupplýsingar.
2. Tegund og aðalstarfsemi samningsyfirvalds eða -stofnunar.
3. CPV-kóðar.
4. NUTS-kóði fyrir aðalverkstað að því er varðar sérleyfissamninga um verk eða NUTS-kóði fyrir aðalstað þar sem þjónusta er innt af hendi vegna sérleyfissamninga um þjónustu.
5. Lýsing á sérleyfinu: eðli og umfang verksins, eðli og umfang þjónustunnar, tímalengd samningsins. Þegar sérleyfinu er skipt í hluta skal veita þessar upplýsingar fyrir hvern hluta. Lýsing á valmöguleikum, eftir því sem við á.
6. Lýsing á útboðsferli sem fylgt var og rökstuðningur ef um er að ræða samningsgerð án undangenginnar birtingar.
7. Viðmiðanir, sem um getur í 41. gr., sem voru notaðar við veitingu sérleyfis eða sérleyfa.
8. Dagsetning ákvörðunar eða ákvarðana um veitingu sérleyfis.
9. Fjöldi tilboða sem barst að því er varðar hvern samning sem gerður er, þ.m.t.:
 - a) fjöldi tilboða sem barst frá rekstraraðilum sem eru lítil og meðalstór fyrirtæki,
 - b) fjöldi tilboða sem barst frá öðrum löndum,
 - c) fjöldi tilboða sem barst með rafrænum hætti.
10. Fyrir hvern samning sem gerður er, nafn, heimilisfang, þ.m.t. NUTS-kóði og, eftir atvikum, símanúmer, bréfasímanúmer, tölvupóstfang og veffang hlutskarpasta bjóðandans eða bjóðandanna, þ.m.t.:
 - a) upplýsingar um hvort hlutskarpasti bjóðandinn er lítið eða meðalstórt fyrirtæki,
 - b) upplýsingar um hvort sérleyfið var veitt fyrirtækjasamtökum.
11. Verðmæti og helstu fjárhagslegir skilmálar sérleyfisins sem veitt er, þ.m.t.:
 - a) gjöld, verð og fjársektir, ef einhverjar eru,
 - b) verðlaun og greiðslur, ef einhverjar eru,
 - c) allar aðrar upplýsingar varðandi verðmæti sérleyfisins eins og mælt er fyrir um í 3. gr. 8. gr.
12. Upplýsingar um hvort sérleyfið tengist verkefni og/eða áætlun sem fjármögnuð er úr sjóðum Sambandsins.
13. Nafn og heimilisfang aðilans sem sér um meðferð kærumála og, ef við á, sáttameðferð. Nákvæmar upplýsingar um það hvenær leggja má fram kæru í síðasta lagi eða, ef þörf krefur, nafn, heimilisfang, símanúmer, bréfasímanúmer og tölvupóstfang þjónustunnar sem veitir þessar upplýsingar.
14. Dagsetning(ar) og tilvísun(-anir) í birtingar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins sem máli skipta að því er varðar sérleyfi sem auglýst eru í þessari tilkynningu.
15. Sendingardagur tilkynningarinnar.
16. Aðferð sem notuð var við útreikning á áætluðu verðmæti sérleyfisins, ef það er ekki tilgreint í öðrum skjölum varðandi sérleyfið í samræmi við 8. gr.
17. Allar aðrar viðeigandi upplýsingar.

*VIII. VIÐAUKI***UPPLÝSINGAR SEM EIGA AÐ KOMA FRAM Í TILKYNNINGUM UM VEITINGU SÉRLEYFIS FYRIR FÉLAGSÞJÓNUSTU OG AÐRA SÉRTÆKA ÞJÓNUSTU SEM UM GETUR Í 32. GR.**

1. Nafn, auðkennisnúmer (ef kveðið er á um það í landslöggjöf), heimilisfang, þ.m.t. NUTS-kóði, eftir því sem við á, símanúmer, bréfasímanúmer, tölvupóstfang og veffang samningsyfirvalds eða -stofnunar, sem og samsvarandi upplýsingar um þjónustu þar sem hægt er að fá viðbótarupplýsingar.
 2. Tegund og aðalstarfsemi samningsyfirvalds eða -stofnunar.
 3. CPV-kóðar; Þegar samningnum er skipt í hluta skal veita þessar upplýsingar fyrir hvern hluta.
 4. Stutt lýsing á inntaki sérleyfisins.
 5. Fjöldi tilboða sem barst.
 6. Verðmæti hlutskarpasta tilboðsins, þ.m.t. gjöld og verð.
 7. Nafn og heimilisfang, þ.m.t. NUTS-kóði, símanúmer, bréfasímanúmer, tölvupóstfang og veffang hlutskarpasta rekstraraðilans eða -aðilanna.
 8. Allar aðrar viðeigandi upplýsingar.
-

*IX. VIÐAUKI***BIRTING**

1. Birting tilkynninga

Samningsyfirvöld eða samningsstofnanir skulu senda þær tilkynningar, sem um getur í 31. og 32. gr., til útgáfuskrifstofu Evrópusambandsins til birtingar í samræmi við eftirfarandi reglur:

Tilkynningar, sem um getur í 31. og 32. gr., skulu birtar af útgáfuskrifstofu Evrópusambandsins.

Útgáfuskrifstofa Evrópusambandsins sendir samningsyfirvaldi eða -stofnun staðfestingu á birtingu sem um getur í 2. mgr. 33. gr.

2. Snið tilkynninga og reglur um rafræna sendingu þeirra

Upplýsingar um snið tilkynninga og reglur um rafræna sendingu þeirra samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar er að finna á veffanginu „<http://simap.europa.eu>“.

*X. VIÐAUKI***SKRÁ YFIR ALÞJÓÐLEGAR SAMÞYKKTIR OG SAMNINGA Á SVIÐI FÉLAGSMÁLA OG
UMHVERFISMÁLA SEM UM GETUR Í 3. MGR. 30. GR.**

Samþykkt Alþjóðavinnuálastofnunarinnar nr. 87 um félagafrelsi og verndun þess

Samþykkt Alþjóðavinnuálastofnunarinnar nr. 98 um beitingu grundvallarreglnanna um réttinn til að stofna félög og semja sameiginlega

Samþykkt Alþjóðavinnuálastofnunarinnar nr. 29 um nauðungarvinnu eða skylduvinnu

Samþykkt Alþjóðavinnuálastofnunarinnar nr. 105 um afnám nauðungarvinnu

Samþykkt Alþjóðavinnuálastofnunarinnar nr. 138 um lágmarksaldur við vinnu

Samþykkt Alþjóðavinnuálastofnunarinnar nr. 111 um misrétti með tilliti til atvinnu eða starfs

Samþykkt Alþjóðavinnuálastofnunarinnar nr. 100 um jöfn laun karla og kvenna fyrir jafnverðmæt störf

Samþykkt Alþjóðavinnuálastofnunarinnar nr. 182 um bann við barnavinnu í sinni verstu mynd og tafarlausar aðgerðir til að afnema hana

Vínarsamningur um vernd ósonlagsins og Montreal-bókun um efni sem valda rýrnun ósonlagsins

Alþjóðasamningur um eftirlit með flutningi spilliefna milli landa og förgun þeirra (Basel-samningurinn)

Samningur um þrávirk lífræn efni (Stokkhólmssamningurinn)

Samningur um fyrirframupplýst samþykki fyrir tilteknum hættulegum efnum og varnarefnum í alþjóðaviðskiptum (Umhverfisstofnun SP/Matvæla- og landbúnaðarstofnun SP) (PIC-samningurinn) og svæðisbundnu bókunirnar þrjár við hann

*XI. VIÐAUKI***UPPLÝSINGAR SEM EIGA AÐ KOMA FRAM Í TILKYNNINGUM UM BREYTINGAR Á SÉRLEYFI Á GILDISTÍMA ÞESS SKV. 43. GR.**

1. Nafn, auðkennisnúmer (ef kveðið er á um það í landslöggjöf), heimilisfang, þ.m.t. NUTS-kóði, símanúmer, bréfasímanúmer, tölvupóstfang og veffang samningsyfirvalds eða -stofnunar, sem og samsvarandi upplýsingar um þjónustu þar sem hægt er að fá viðbótarupplýsingar.
 2. CPV-kóðar.
 3. NUTS-kóði fyrir aðalverkstað að því er varðar sérleyfissamninga um verk eða NUTS-kóði fyrir aðalstað þar sem þjónusta er innt af hendi vegna sérleyfissamninga um þjónustu,
 4. Lýsing á sérleyfinu fyrir og eftir breytinguna: eðli og umfang verks, eðli og umfang þjónustu.
 5. Eftir atvikum, breytingar á verðmæti sérleyfisins, þ.m.t. hækkun á verði eða gjöldum af völdum breytinganna.
 6. Lýsing á aðstæðunum sem ollu því að breytingarnar voru nauðsynlegar.
 7. Dagsetning ákvörðunar um veitingu sérleyfis.
 8. Nafn, heimilisfang, þ.m.t. NUTS-kóði, símanúmer, bréfasímanúmer, tölvupóstfang og veffang nýja rekstraraðilans eða -aðilanna, eftir því sem við á.
 9. Upplýsingar um hvort sérleyfið tengist verkefni og/eða áætlun sem fjármögnuð er úr sjóðum Sambandsins.
 10. Nafn og heimilisfang aðilans sem sér um meðferð kærumála og, ef við á, sáttameðferð. Nákvæmar upplýsingar um það hvenær leggja má fram kæru í síðasta lagi eða, ef þörf krefur, nafn, heimilisfang, símanúmer, bréfasímanúmer og tölvupóstfang þjónustunnar sem veitir þessar upplýsingar.
 11. Dagsetning(ar) og tilvísun(-anir) fyrri birtinga í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins sem máli skipta að því er varðar samning eða samninga sem þessi tilkynning varðar.
 12. Sendingardagur tilkynningarinnar.
 13. Allar aðrar viðeigandi upplýsingar.
-